

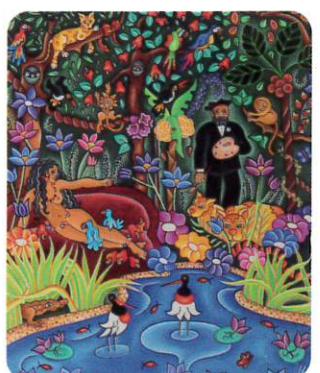
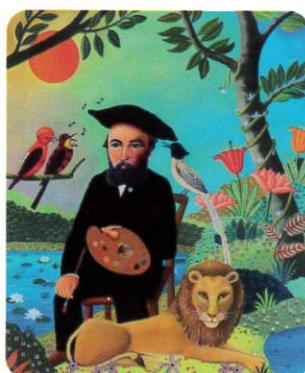
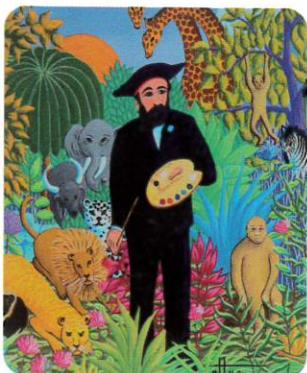

ALBUM

DU CENTENAIRE

DU DOUANIER ROUSSEAU

ALBUM

DU CENTENAIRE

DU DOUANIER ROUSSEAU

Moi-même, portrait-paysage

Huile sur toile, 143 x 110 cm

National Gallery, Prague

PREFACE

La première exposition du Centenaire Rousseau a débuté lors du 6e Mondial d'**Art Naïf** en avril 2010 en Normandie, pour rejoindre ensuite le 3e Festival International d'**Art Naïf** de Katowice, en Pologne. A l'heure où nous concevons ce catalogue, l'exposition va se diriger vers Copenhague, au Danemark de novembre 2010 à janvier 2011. Cette exposition prestigieuse reviendra en France pour finir dignement à Montivilliers, près du Havre en décembre 2011 et janvier 2012. Une vente aux enchères y sera organisée. Tous les tableaux seront ainsi dispersés au gré des coups de marteau du Commissaire Priseur et des coups de cœur des visiteurs.

Mais je veux rendre ici un coup de chapeau à cette petite association danoise de l'**Art Naïf** qui a compris et senti intuitivement l'importance d'une telle manifestation au Danemark alors que le Ministère de la Culture, en France, ne l'a pas encore vue. J'adresse mes plus vives félicitations à tous ceux qui nous ont aidés en espérant que cette première tentative, de faire connaître l'**Art Naïf** au Danemark, sera reconduite. L'appui de nombreux élus visionnaires, comprenant la portée d'une telle innovation culturelle rassemblant des personnes de toutes classes, toutes générations et toutes origines confondues; sera prépondérant. Et comme je suis profondément idéaliste j'aimerai aider encore cette association danoise à promouvoir ici, dans une ville du Danemark, un très grand Festival International. C'est facile à réaliser quand on obtient de puissants soutiens institutionnels.

C'est la toute première fois qu'on donne la parole aux artistes eux-mêmes. C'est à vous de voir si leurs propos sont pertinents ou non, mais une chose est sûre: ils parlent avec leur cœur. Pour moi c'est la plus belle chose que nous puissions laisser pour ce centenaire du **Douanier Rousseau**. Chacun apportant ainsi une petite pierre colorée à l'édifice. L'**Art Naïf** est un Art à part entière sans « isme » ce qui lui donne une place propre et unique dans l'histoire de l'Art. En général, ce sont plutôt des critiques qui parlent en vous imposant leur vision personnelle au lieu de se mettre humblement au service d'une noble cause comme celle-ci ! Grâce à nos efforts conjugués, nous espérons vous avoir fait découvrir quelque chose qui bouleverse votre a priori sur cet Art devenu majeur grâce à Rousseau. Par ailleurs, nous avons également voulu laisser une place aux jeunes qui débutent dans l'**Art Naïf**. Il est essentiel pour nous d'inscrire notre travail dans la durée. Comment pourrait-on vivre le deuxième centenaire du **Douanier Rousseau**, sans transmettre le relais aux nouvelles générations. Non ?

Après la lecture de cet ouvrage vous connaîtrez mieux ce personnage, hors du commun dans sa normalité mais une question cruciale demeure: «Pourquoi Le **Douanier Rousseau** a-t-il peint des paysages exotiques» ? Je crois pour ma part posséder un début de réponse que ne retiendront pas les spécialistes du sujet. Imaginez que vous enterrez de vos mains toute votre famille. Comment le vivriez-vous ? C'est pourtant ce qu'a enduré Le Douanier en perdant ses deux épouses et quatre enfants sur cinq. Même dans le refuge de l'alcool, on ne peut pas survivre à une telle douleur, véritable malédiction. Même si à cette époque, ces accidents de la vie étaient fréquents, qui l'aurait supporté stoïquement ?

Pour un homme comme **Rousseau**, être éminemment sensible, il a fallu faire preuve d'une énorme résistance morale en trouvant une échappatoire dans un monde imaginaire entretenu de toutes pièces car beaucoup d'images sur le colonialisme circulaient à cette époque là. Il se rendait aussi souvent dans les serres du jardin des Plantes ou du Jardin d'Acclimatation. Il était donc directement en contact avec son rêve, et son imagination n'avait plus qu'à galoper sans trop d'efforts. L'avantage de ma thèse est d'être compris par tous ceux qui ont vécu la perte d'un être cher et cela signifie surtout la fin du mystère! Mais ne plus entretenir d'énigme n'est jamais bon pour les affaires.

En ce qui me concerne, j'opterais, si vous me le permettez, pour une autre facette de l'homme : Celle de l'icône d'un saint qu'il aurait pu devenir. En effet, si on réfléchit quelque peu sur sa vie, sachant qu'il n'a vraiment pas eu de chance, qu'il a même « essuyé les plâtres » pour les générations futures d'**artistes naïfs**, on peut dire que sa foi spirituelle a grandi avec les épreuves, qu'elle est devenue tellement présente qu'elle pourrait être comparée à celle de Ste Thérèse de Lisieux avec son don particulier pour l'abandon.

L'image que dépeignent les **naïfs** d'un **Rousseau** immobile ou volant, dans le ciel, trouverait ainsi sa justification et sa justesse. On pourrait ajouter que, du monde invisible où il séjourne, **Rousseau** soutient tout nouvel apprenti peintre désireux de se mettre en marche. « Il m'aide même à tenir mes pinceaux », ont déclaré audacieusement quelques personnes. Mais on peut tomber dans un autre piège, l'idolâtrie. Je suis sûr que cet homme, modeste, très humble ne l'aurait jamais acceptée pour lui-même, tant il était conscient de sa vocation d'artisan. Cela n'en ait que plus méritoire. **GLOIRE A TOI CHER HENRI ROUSSEAU !!!**

FORORD

Startskudtet for denne vandredudstilling, som hylder hundredåret for **Henri Rousseau**, lød ved den 6. "Mondial d'**Art Naïf**" i Frankrig i april 2010. Herefter var den i Katowice i Polen til den 3. "Festival International d'**Art Naïf**", og i skrivende stund er den på vej mod København i Danmark. Her vil den være at finde fra november og frem til januar 2011. Den prestigefulde udstilling kommer slutteligt tilbage til Frankrig, til Montivilliers nær Le Havre i december 2011, hvor vi organiserer en auktion. Herfra bliver maleriene så spredt for alle vinde, alt efter hvor hammerslagene og publikums lyst sender dem hen.

Men jeg vil især gerne takke gruppen af danske naivistiske kunstnere, som intuitivt har set nødvendigheden af at organisere sådan en udstilling i Danmark - noget som det franske kulturministerium i øvrigt endnu ikke har kunnet se. Jeg takker alle, som har hjulpet os og håber, at dette initiativ til at udbrede **naiv kunst** i Danmark vil blive startskudtet for komende begivenheder med goodwill fra visionære politikere og borgmestre, der forstår vigtigheden af kulturel fornyelse. **Naivistisk kunst** forener nemlig folk fra alle sociale lag, generationer og horisonter. Eftersom jeg er dybt idealistisk, vil jeg gerne hjælpe de danske naivistiske kunstnere med at organisere en stor international festival i en by i Danmark. Det er nemt nok, når bare man har politisk støtte.

Det er første gang, kunstnerne får ordet. Nu er det op til Jer at bedømme deres udsagn, men én ting er sikker: de taler med hjertet! Og for mig er det det allersmukkeste, vi kan forære både Jer og **Rousseau**. På den måde bidrager alle med en lille farvet byggeklods til det store, endelige værk, denne udstilling. Den **naïve kunst** er en helt speciel kunstart, uden "isme", hvilket giver den en unik plads i kunsthistorien. Oftest er det kunstkritikerne, som har ordet, som pålægger os deres holdning til kunsten og glemmer at være formidlere af en beskeden, men nobel sag som denne. Vi haber, takket være vort samarbejde, at have vist noget frem, som har kunnet ændre på eventuelle fordomme om denne kunst, der har opnået anerkendelse takket være **Rousseau** og ikke kunstkritikerne. Vi har ligeledes villet give plads til nogle unge, debuterende **naïve kunstnere**. Det er vigtigt for os, at denne udstilling rækker fremad. Hvordan skal vi kunne gå ind i det andet århundrede efter Rousseau, hvis vi ikke viderefører stilten til de unge kunstnere?

Når du har læst dette katalog, vil du kende personen **Rousseau**, som er så speciel og almindelig på samme tid, meget bedre, men det vigtigste spørgsmål forbliver: "hvorfor malede han sine eksotiske landskaber?". Jeg tror, at jeg sidder inde med en del af svaret på dette spørgsmål, som i øvrigt ikke bemærkes af specialisterne på området. Forestil dig, at du må begrave hele din familie - den ene efter den anden. Hvordan ville du klare det? Det oplevede **Rousseau** i og med at han mistede både sin første og anden kone, samt 4 ud af 5 børn. Intet menneske kan leve med en sådan smerte, med en sådan forbundelse over sig, også selvom man forsøger at drukne sin sorg i alkohol eller andet. Selvom disse ulykker ikke var sjældne på den tid, hvem ville så overhovedet kunne klare sådan noget på stoisk vis?

For et menneske som **Rousseau**, som ovenikøbet var meget følsom, er det klart, at han har måttet mobilisere en enorm følelsesmæssig styrke for at finde en flugtvej ind i en imaginær verden, som han selv skabte med inspiration fra de mange billeder, han så fra tidens koloniserede lande. Han kom også tit i de store drivhuse i Jardin des Plantes og Jardin d'Acclimatation i Paris. På den måde var han i direkte kontakt med sin drøm, og det var nemt for ham at slippe fantasien løs. Fordelen ved min teori er, at den straks forstas af alle, som har oplevet at miste en nærtstående person. På den anden side, så sætter min teori punktum for **Rousseau**-mysteriet, og det er jo som bekendt ikke så smart rent forretningsmæssigt...

Personligt så vælger jeg at belyse en anden side af denne talentfulde mand: han er ikonet for den helgen, han kunne været blevet. Hvis man tænker på hans liv og på, hvor lidt heldet fulgte ham, hvordan han har måttet lide for fremtidige generationer af **naivistiske kunstneres** skyld, hvordan han har banet vejen for andre kunstnere i hån og foragt - ja, så må hans tro have været så utrolig stærk, at man kunne sammenligne ham med Sankt Therese fra Lisieux i Normandiet (1873 - 1897), som levede et liv i religiøs selvopofrelse, og som efter sin død fik en utrolig symbolsk styrke.

Kunstnernes afbildninger af **Rousseau** som enten flyver eller blot befinder sig oppe i himlen, berettiger denne teori. Man kunne godt tilføje, at **Rousseau** i dag fra sin usynlige verden hjælper alle nye malere, som ønsker at gå ad samme snørklede og eventyrlige vej. "Han fører min pensel", har flere kunstnere skrevet. Og dør kan man så falde i en anden følede, nemlig idoliseringen, som jeg tror, **Rousseau**, som det beskedne og ydmyge menneske han var, gerne ville have været sig foruden. Han var sig sit kald som kunstner utroligt bevidst. Og det gør ham blot endnu mere beundringsværdig. ÆRE VÆRE DIG, KÆRE **HENRI ROUSSEAU**!

Le Douanier ROUSSEAU (1844-1910)

Ou l'avant-gardiste malgré lui

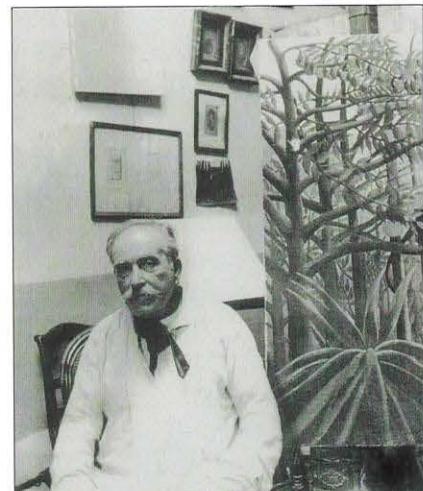

Quand on mesure la place que le Douanier occupe désormais dans l'histoire de l'Art, on a peine à imaginer la rudesse de son destin. Fils d'un modeste ferblantier de Laval (53), il n'était guère prédestiné à vivre sous les projecteurs. Placé très jeune chez un avoué, après avoir tourné le dos à des études secondaires peu reluisantes, il eut, dans l'ensemble, une vie plutôt obscure et peu enviable, y compris sur le plan purement sentimental. Il connut même, à deux reprises des démêlés avec la justice pour des affaires mineures, il faut le dire.

Lorsque ROUSSEAU fut libéré de ses obligations militaires, un poste lui fut accordé à l'octroi de Paris, ce qui lui valut son surnom de Douanier Rousseau. Le temps libre que lui laisse son travail va alors lui permettre de dessiner et de peindre selon son cœur, en pur autodidacte.

En 1884, il parvient à se faire délivrer une carte de copiste par les services du Musée du Louvre. C'est en exposant au Salon des Indépendants, à partir de l'année 1886, qu'Henri ROUSSEAU, homme réputé « inculte », va rapidement attirer l'attention d'artistes de premier plan, comme Pissaro, Gauguin et Seurat, alors que le public, assez massivement, se gausse de sa « naïveté ». Délaissant quelque peu sa période « réaliste », l'artiste va peu à peu s'inspirer de thèmes imaginaires mêlant l'exotisme à l'onirique, inventant une manière quasi « visionnaire ». Alfred Jarry lui voit une attention des plus ardentes, au point de publier un article sur *la guerre*, œuvre peinte en 1894 et révélée, la même année, par les Indépendants. Apollinaire qui, lui aussi, loue le talent de ROUSSEAU, le préfère à Robert Delaunay qui lui donnera son amitié.

Bien qu'une grande partie du public continue à râiller son Art, la peinture du Douanier ROUSSEAU va bientôt être reconnue par les tenants de l'avant-garde, au cours de la première décennie du XXe siècle. C'est ainsi qu'il sera convié au Salon d'automne par le turbulent groupe des fauves avec de Vlaminick à sa tête. C'est parmi ces derniers qu'il expose un grand format *Le lion ayant faim*, en 1905, puis *La charmeuse de serpents*, l'une de ses œuvres les plus puissantes et fascinantes, au cours de l'année 1907. Trois ans plus tard, en 1910, *Le rêve* va lui valoir une reconnaissance décisive. Apollinaire en dit le plus grand bien, mais Le Douanier ROUSSEAU meurt peu de temps après.

Pour cet artiste qui eut rêvé d'une carrière sans doute plus classique (il admirait Bouguereau et Cabanel), être perçu comme novateur était sans doute inattendu. Mais la teneur de ses compositions, la qualité de sa palette et l'atmosphère, souvent énigmatique de ses tableaux, devait faire valoir à l'Art Naïf son entrée dans la cour des grands, donnant à cet Art populaire ses lettres de créance. En 1908, Picasso donna en son honneur un banquet mémorable dans son légendaire atelier du Bateau-lavoir.

Luis PORQUET

Tolderen ROUSSEAU (1844-1910) Eller kunstneren der blev avantgardist mod sin vilje

Når man ser, hvilken plads Tolderen har i kunstens historie, er det svært at forestille sig hans hårde skæbne. Som søn af en fattig blikkenslager fra Laval i det nordvestlige Frankrig, lå det næppe i kortene, at han skulle komme til at leve et liv under projektørernes lys. Efter at have vendt en lidet glorværdig gymnasieuddannelse ryggen fik han plads, som ganske ung, hos en advokat. I det store hele levede han et dystert og umisundelsesværdigt liv, inklusiv på det rent følelsesmæssige plan. Det skal endog inderømmes, at han kom i klammeri med loven to gange for et par mindre alvorlige sager.

Da Rousseau havde aftjent sin værnepligt, blev han ansat ved toldvæsnet i Paris, hvoraf tilnavnet Tolderen Rousseau. I sin sparsomme fritid tegner og maler han af hjertets lyst; fuldstændig autodidakt.

I 1884 lykkes det ham at opnå tilladelse til at male kopier af værkerne på Louvre. Rousseau, som har ry for at være ukultiveret, begynder at udstille på "Salon des Indépendants" i 1886 og tiltrækker sig herefter hurtigt opmærksomhed fra nogle af de kunstnere, der er helt fremme på scenen, Picasso, Gaugin og Seurat, hvorimod publikum morer sig massivt over hans "naivitet". I takt med at han bevæger sig væk fra sin "realistiske" periode, begynder han så småt at lade sig inspirere af imaginære temae, hvor han blander eksotisme og drømme og derved skaber en nærmest "visionær" metode. Alfred Jarry er glødende optaget af hans arbejde og udgiver ligefrem en artikel om "La Guerre", værket som han malede i 1884, og som blev opdaget samme år af deltagerne på "Salon des Indépendants". Apollinaire hylder ligeledes Rousseaus talent og foretrækker ham frem for Robert Delaunay, som i øvrigt bliver hans ven.

Selvom en stor del af publikum bliver ved med at nedgøre hans arbejde, så bliver Rousseaus kunst anerkendt af avantgarden i løbet af det første tiår af det 20. århundrede. Han bliver således inviteret til at udstille på "Salon d'Automne" af de turbulente fauvister med Vlaminic i spidsen. Det er hér, sammen med fauvisterne, at han udstiller et stort format, "Le lion ayant faim" i 1905 og derefter "La charmeuse de serpents", ét af hans stærkeste og mest fascinerende værker fra 1907. Tre år senere, i 1910, opnår han med "Le rêve" endelig fuld anerkendelse. Apollinaire roser værket til skyerne, men Tolderen Rousseau dør kort tid efter.

For en kunstner, som drømte om en noget mere klassisk karriere (han beundrede Bouguereau og Cabanel), var det uden tvivl overraskende at blive betragtet som nyskabende. Men indholdet af hans kompositioner, kvaliteten af hans kolorit og den ofte enigmatiske atmosfære i hans billeder var dét, der skulle til for at føre Naivistisk Kunst op på et højere plan. Det var sådan, at denne folkelige kunst fik sine akkreditiver. I 1908 holdt Picasso en uforglemmelig banket til Rousseaus ære i sit legendariske atelier i Bateau-Lavoir.

Naivistisk Kunst i Danmark

Definition.

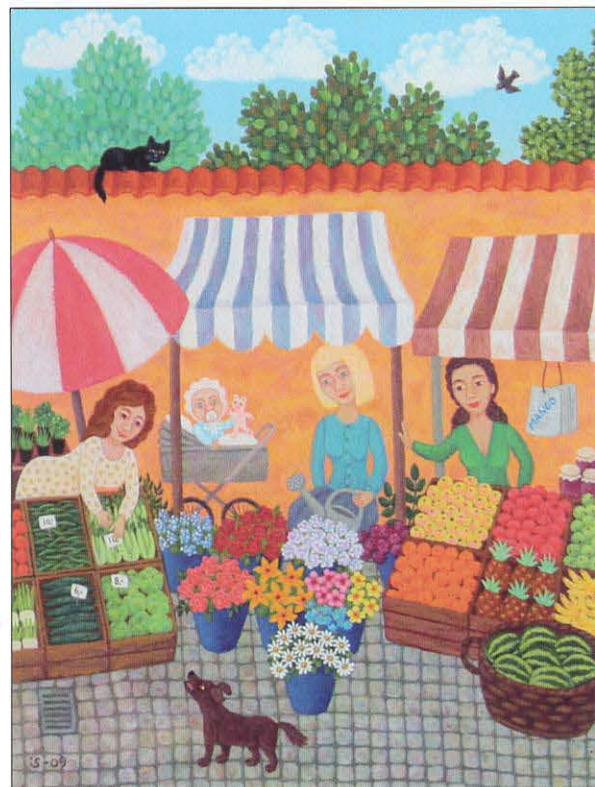
Naivismen, der sikkert først kendes som begreb efter 1900, har bl.a. sit udgangspunkt i det primitive maleri og i folkekunsten. Naivismen er ikke ligetil at definere, idet der skal skelnes imellem bl.a. naiv kunst, folkekunst og naivisme, og kunstnerne vil meget have sig frabedt at deres ting bliver kaldt barnlige, til trods for at det ved første øjekast kan se ud til, at et barn kan have svunget penselen. En mulig definition kunne gå på, at naivismen bl.a. er kendtegnet ved en umiddelbar fortælle og farveglæde i et let genkendeligt og meget detaljeret billedsprog, hvor barndommens opfattelse af omverdenen og begejstringen for ting og farver spiller en væsentlig rolle. Fornuftens er sat ud af spillet. Andre ikke uvæsentlige aspekter, som ofte ses i naivismen, er det humoristiske islæt og mangelen på perspektiv og nedtoninger af farverne, der oftest står skarpt afgrænsede og manglende skyggelægning. Normalt skildrer naivisterne ikke problemer, der er dog undtagelser:

Henri Rousseaus "Krigsen", 1897 og Ivan Generalic's "Den korsfæstede hane", 1964.

Naivisterne må ikke forveksles med amatørmalerne eller "søndagsmalerne", der har maleriet som hobby, men må betragtes som værende på lige fod med de akademisk uddannede kunstnere, idet de som disse arbejder lige så seriøst med kunsten, men uden anvendelse af de vedtagne normer og metoder. Der er dog en væsentlig forskel på hobbyalere og naivister, eller rettere de gode naivister, idet disse som andre gode kunstnere fuldt behersker billedkomposition og farvesammensætning. Med naivismen som ramme opbygger den enkelte kunstner sit eget univers, der indrettes med mennesker, bybilleder, dyr eller ting, der i den rette sammensætning korresponderer med et billede, en oplevelse eller en stemning, som den enkelte bærer med sig i erindringen, og som herved bidrager til at give i første omgang kunstneren og senere beskueren en glæde, hvis karakter måske var glemt.

Judith LANGELLIER

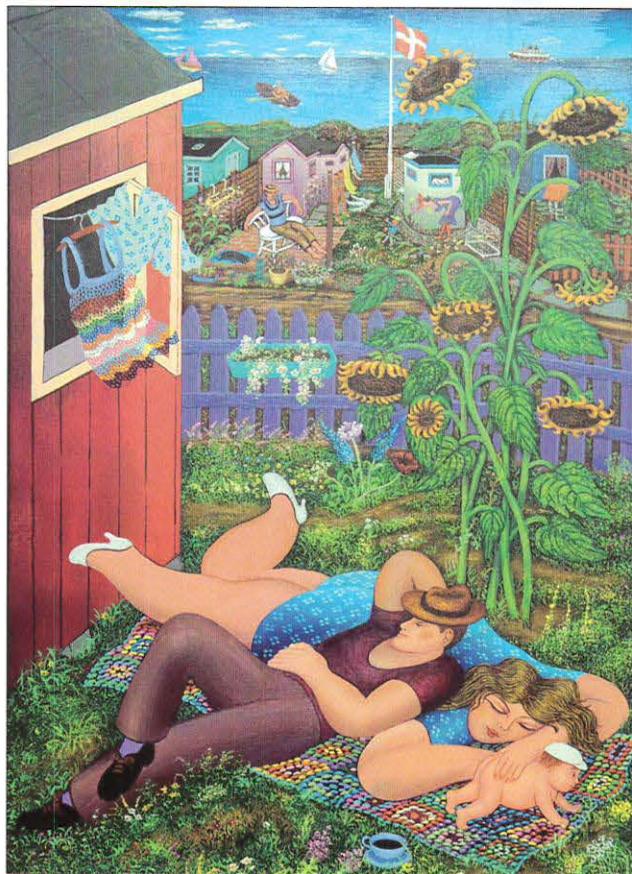

Inge SELMER

Historie.

Naivismen kendes nok længst tilbage i USA, hvor omvandrende malere udførte portrætter, skildringer af pionerlivet og religiøse motiver. Her kan nævnes Edward Hicks, der byggede på traditionen fra håndværksmaleriet, og af nyere naivister kan nævnes Anna Mary Robertson kendt som Grandma Moses og den polsk-amerikanske Morris Hirshfield.

Den nok bedst kendte naivist - den autodidakte Henri Rousseau med tilnavnet "Tolderen" (1844 -1910) udstillede i 1886 på Salon des Indépendants i Paris, og i 1908 arrangerede den tyske kunstkritiker Wilhelm Uhde den første separatudstilling for Rousseau. Rousseaus kendte junglebilleder har uden tvivl herhjemme

Walther SCHALDEMOSE

Eric Hallström og Gideon Börje, der alle trådte frem o. 1918, Bror Hjorth fra 1920'erne og tilhørende en yngre generation Olle Olsson-Hagalund. Her fandtes inspirationen bl.a. i den svenska folkekunst - "Dalmaleriet".

Danske naivister indtil 2000

Fra 1700-tallet kendes Johannes Rach, der sammen med Hans Heinrich Eegberg bl.a. fremstillede 177 prospekter af kgl. slotte, kirker og andre offentlige bygninger, herregårde og prospekter fra København og købstæderne leveret i perioden 1747 - 50. Billederne er kendeteget ved den manglende kunstneriske udformning, men med stor omhu for detaljen og den korrekte farvegengivelse.

Sideløbende med den oprindelige folkekunst, hvor udøverne dekorerede paneler, standkister o.l. fortsatte interessen for det topografiske og dokumentariske, og der kendes fra perioden ca. 1770 til 1870 adskillige udtryk herfor. Der er som oftest tale om mere eller mindre kendte lokale udøvere af værkerne, der fortørnvis har kulturhistorisk interesse. Af de mere kendte kan nævnes Chr. Gullev og Rasmus Henrik Kruuse. Værkerne kan ved deres som oftest manglende skoling i udtrykket fremstå som en forsmag på det indtryk naivismen umiddelbart bibringer beskueren.

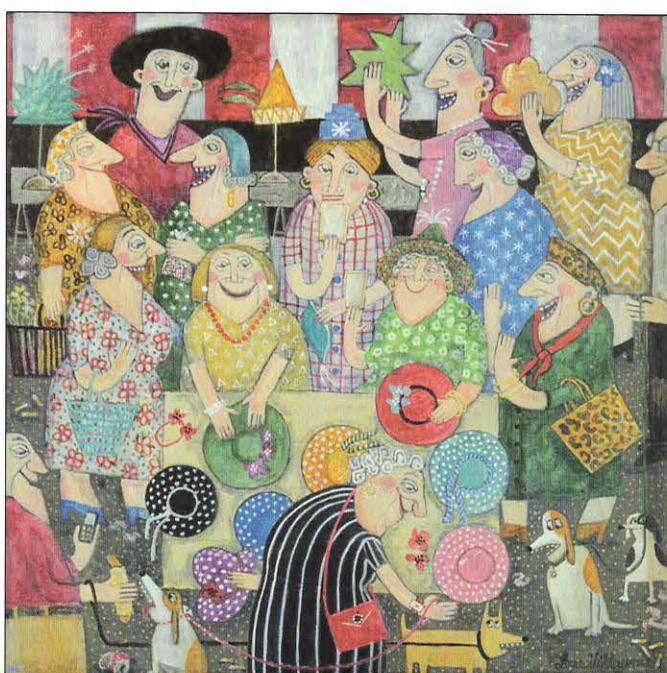
inspireret en maler som Hans Scherfig, der jo netop er kendt for billeder med tilsvarende motiver. Ved siden af Rousseau kan fra Frankrig nævnes Louis Vivin, André Bauchant, Camille Bombois og fra Italien Orneore Metelli og Antonio Ligabue.

Man dyrkede en bevidst naiv fortægning af virkeligheden uden at lægge vægt på det teknisk korrekte, men vægtede i stedet gengivelsen af detaljerne i de kendte og hverdagsagtige emner.

Såvel Paul Klee, Marc Chagall og Maurice Utrillo arbejdede på et tidspunkt i deres karriere i naivistisk retning.

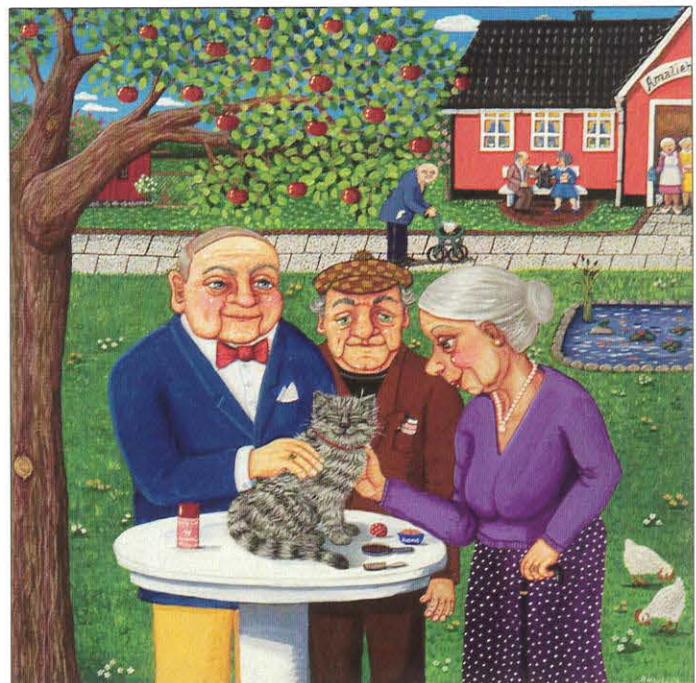
En særlig kategori udgør de naive malere med rødder i Østeuropas almuekultur. Eksempelvis kan nævnes den jugoslaviske Hlebine-skole omkring bondemaleren Ivan Generalic'.

Naivismen er også repræsenteret i den tredje verden. Her har man hentet sin inspiration i den stadigt levende folkekunst. Dette gælder i eksempelvis Mexico, Nicaragua og på Antillerne. I Norden har især Sverige været stærkt repræsenteret med malere som f.eks. Hilding Linnqvist,

Lone VILLAUME

I Danmark har naivismen tidligere kun haft få udøvere. Her kan nævnes Frederik Sø (1876 - 1957), Christian Dansker Christensen (1894 -1984), John Christensen (1896 -1940) kaldet "Barbermaleren", Marinus Rasmussen (1879 - 1965), Marius Rasmussen (1905 - 1972) og Hans Scherfig (1905 -79). Af nulevende kan nævnes Knud Erik Færgemann f. 1925. Af andre kunstnere, der har frembragt naivismelignende værker kan nævnes Jeppe Madsen-Olsen, Henry Heerup og Herman Stilling. Hertil kommer så gruppen "Danske naivister". Gruppenavnet Danske Naivister dækker over de fremtrædende danske naivistiske billedkunstnere, der bestod af Edel Bærskog f. 1920, C Tom M. Jensen (1924-2008), Ib Meyer f. 1937, Anton Juul Pedersen (1926-97), Walther Schaldemose f. 1932, Ruth Schmidt (1926-2010) og Carla Thonsgaard f.1922. Gruppen blev på initiativ af Tom M. Jensen dannet i perioden 1984-90.

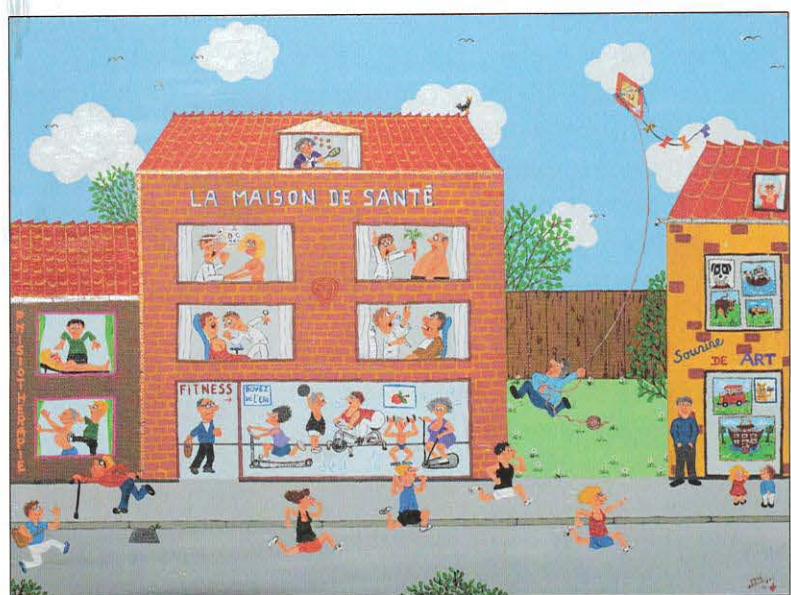

Helen NAGEL

Danske Naivister efter 2000

Tre mænd, der alle begynder med K har haft stor betydning for en stigende interesse for naivistisk kunst. Galerie Knud Grothe i Charlottenlund var den der først udstillede "Danske Naivister" fra begyndelsen af 90'erne, Kaj Lang i Varmegalleriet på Amager gennemførte også mange udstillinger med naivistiske kunstnere som deltagere. I 1995 begyndte Kaj Sørensen (1934-2009) at arrangere udstillinger med naivistisk kunst i Fyns Kunsthús på vestfyn, herunder den årligt tilbagevendende begivenhed "Al Landsens Naivister". Den øgede aktivitet på udstillingsfronten har betydet at mange kunstnere i spe og udstillingssteder gerne vil associeres med naivistisk kunst, desværre i nogle tilfælde mere ud fra ønsket om anerkendelse og økonomisk vinding end af kærlighed til og forståelse for naivistisk kunst.

Ole Lindbo har i sin bog Smuk som uskyld beskrevet det således: *"Naivisme er en svær kunstretning. Den er faktisk ikke spor naiv. Den kræver, at udøveren tager sit udtryk meget alvorligt og formår at se på sin omverden med naivt-kærlige øjne, akkurat som en eventyrdigter gör det. H.C. Andersens fortællinger kaldes ofte naive - hvad blot viser, hvor raffineret og dobbelttydig naivistisk fortælle stil kan være. Balancen kan være hårfin - over til det spekulative. Mange såkaldte - naivistiske billeder bliver meget let til noget sødladent, idyllisk bras, som lever på en overfladisk, hurtigt døende charme. Det er den slags billeder, man kan købe overalt, hvor turister stimler sammen og ønsker et "autentisk" billede fra feriestedet... Det øget naivistiske maleri er derimod båret frem af en ægte interesse og en ægte malerisk sans for motivet. Det kræver - som med al anden kunst - en smule øvelse at kunne skelne mellem det billige bras og den ægte vase."*

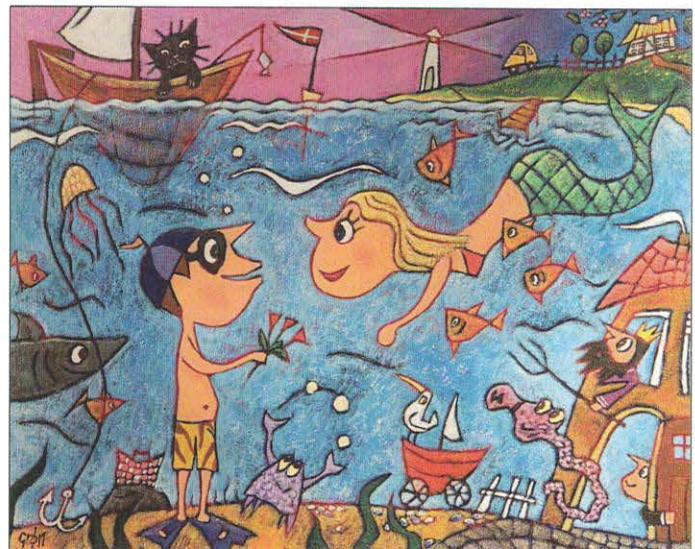
Erik BROENDUM

Den stigende popularitet drevet i nogle tilfælde af kommercielle interesser og i andre tilfælde af manglende kendskab til den svære kunstretning naivisimen, har været med til at svække anerkendelsen af den naivistiske kunst i Danmark på den mere etablerede kunstscene, hvor holdningen mest er, at naivistiske kunstnere lefler for folkestemningen. I modsætning hertil oplever flere danske naivistiske kunstnere i disse år en stor anerkendelse af deres værker hos kuratorer og kunsthistoriker i udlandet. Anerkendelsen sker ikke mindst i det tidligere Østeuropa. I den del af Europa er der en

mere åben og anerkendende tilgang til ikke akademisk kunst og dens betydning for samtidskunsten, og en forståelse for at naivistisk kunst kan være mere nyskabende i sit billede og tro mod sit udtryk, end den mere intellektuel kunst, der ofte rider på en bølge af det der er oppe i tiden, og hvor det avantgardistisk dermed er til at overse. Flere danske naivister har således inden for de sidste par år deltaget i og modtaget priser på udstillinger i museer, samt er inviteret til at deltage i kunstnerworkshops i Slovenien, Serbien og Slovakiet.

Værkerne på udstillingen Celebration of LE DOUANIER ROUSSEAU er kurateret af Jacques Dubois fra FIVAN. FIVAN er den en fransk forening af naivistiske kunstnere, der i seks år har arrangeret en verdensudstilling af naivistisk kunst i Verneuil sur Avre i Frankrig - Billederne på Celebration of LE DOUANIER ROUSSEAU er alle malet i 2009-2010. Værkerne viser mangfoldigheden af selvlært kunst inden for den naivistiske genre. Mangfoldighed i såvel teknik, motivfortolkning som kunstnerisk kvalitet. De bedste danske naivistiske kunstnere er kendtegnet ved en stor mangfoldighed i deres udtryk, når de skildrer hverdagsliv og livets udfordringer i fortællende stil, ofte med et glimt i øjet, båret af en nysgerrig og kærlig tilgang til folk og oplevelser. Udstillingen er en helt unik mulighed for at få et indblik i naivistisk kunst fra det mest af verden og se dens udtryk i sammenhæng med kulturelle og antropologiske forskelle i de forskellige lande. At få udstillingen vist i Danmark giver mulighed for at sætte dansk naivistisk kunst ind i en global sammenhæng, samt at få mere fokus på, hvilken interaktion naivistisk og selvlært kunst har haft og kan have på den akademiske og mainstream kunst. Det er håbet, at det vil medvirke til at øge mangfoldigheden på den danske kunstscene og åbne kunstverden for et bredere publikum.

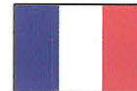
Teksten er frem til Danske naivister indtil 2000 et uddrag af artikel af museumsinspektør Jens Bergild, der skal have stor tak for at stille den til rådighed. Teksten er hentet fra kataloget til Randers Kunstmuseums udstilling med gruppen Danske Naivister i 2000. Teksten om de danske naivister efter 2010 er skrevet af Dorte Marcussen og Lone Villaume, der har stået for det praktisk omkring at få Celebration of LE DOUANIER ROUSSEAU vist i Danmark . Læs mere på henrirousseau.dk

Ole GROEN

Marianne TUMMLER

AMATHIEU Pamela

Peintre surprenant, la légende de l'Art moderne a fait de ROUSSEAU, le Père spirituel de l'Art naïf ; mais force est de reconnaître qu'il y a eu deux facettes distinctes à son talent.

Connu principalement pour ses tableaux « exotiques » qui, en fait étaient le résultat de ses rêves. Il n'a d'ailleurs jamais voyagé mais c'était un remarquable paysagiste intuitif (qui croquait ce qu'il avait sous les yeux notamment à Paris et sa banlieue).

Ses débuts ont été difficiles: Douanier il ne l'était pas. Il était en fait employé à l'Octroi, sorte de taxe que l'état percevait aux portes des villes et bien sûr de Paris (l'ancêtre de la TVA). Il a été baptisé ainsi par deux de ses amis. Ce que j'apprécie de lui et où je m'identifie à lui « humblement », c'est que devant le motif, il se débrouillait pour faire tenir comme il pouvait, l'image dans le tableau sans loi de l'optique.

Rousseau, den forunderlige maler, fremstår i moderne kunsts historie som den spirituelle fader til naivistisk kunst; men det skal ikke forglemmes, at der er to meget forskellige sider af hans talent.

Han er især kendt for sine "eksotiske" billeder, som var resultatet af hans drømme, men faktisk rejste han aldrig. Han var til gengæld en bemærkelsesværdig intuitiv landskabsmaler, som begærligt slugte alt, hvad han så, især i Paris og forstæderne. Han fik en svær start: en rigtig tolder var han ikke. Han var dog ganske vist ansat ved toldvæsnet, som på den tid tog sig af at opkræve en slags statslig skat ved indgangen til datidens byer og selvfølgelig også ved Paris (momsens farfader). Det var to af hans venner, der gav ham tilnavnet. Det jeg holder af ved ham og det, som jeg "i al beskedenhed" identificerer mig med hos ham, det er, at han malede sine motiver på lærredet, som han nu bedst kunne uden at beskæftige sig med optiske love Han opnåede dermed en utrolig virkningsfuld plasticitet, fuld af klare farver. Det var rigtigt, som man sagde om ham: at han var en primitiv... naiv.

Le reve du Douanier / Tolderens drøm

AMATO Domenico

Les premières peintures qui ont marqué mon esprit quand j'étais petit, (car tout a commencé, quand ma mère sans le savoir m'a montré un petit livre sur le douanier Rousseau), sont les jungles avec les animaux. Pourquoi? Parce que ses peintures sont accessibles aux enfants grâce aux histoires qu'elles "racontent". Et à cette époque je vivais au Kenya, et c'était amusant de reconnaître les animaux africains et même certains animaux cachés, que l'on devine à peine. J'étais attiré par ses idées fantastiques, la qualité de la composition, et la variété des plantes (bananiers, orangers ...) et les fleurs paradisiaques comme ses orchidées géantes. C'était "bien fait". Et puis, ses mystères dans certains tableaux de jungles qui n'appartiennent qu'à lui, les fonds grillagés par les plantes exotiques qui empêchent de voir "ce qui s'y passe", et qui fait fonctionner notre imagination. Bien sûr il n'y a pas que les jungles, mais tout a commencé par là. Voilà pourquoi j'ai une tendresse particulière pour le douanier Rousseau.

Det, som Rousseau har tilbragt mig og min kunst, kan resumeres ved den ekstreme frihed, der karakteriserer kompositionen i hans værker. Ved at fjerne perspektivet ad flere omgange, ved at ignorere proportionerne og ved at opfinde irreelle farver har han åbnet en ny verden og nye måder at male på, som har gjort det muligt for generationer af malere, inklusiv mig selv, at åbne sig på en friere måde og på en langt mere kreativ måde. Hans ihærdige og nøjagtige arbejde, som har resulteret i en kvalitet, der har bekræftet hans stil, skal heller ikke forglemmes. For mig er Rousseau til stadighed én af de kunstnere, der har allerstørst indflydelse på moderne kunst. Hans liv i sig selv viser meget: på trods af et tilsyneladende "dystert" liv uden nogen særlig interesse, lykkedes det ham at finde frem til "kunstens hellige ild", som ulmede i ham og drog ham til at forestille sig og skabe en everytyrlig og eksotisk verden, fuld af mennesker og dyr.

Hommage à Rousseau / Hyldest til Rousseau

ANDREI Ancuta

Lorsque j'ai participé pour la première fois au 6e Mondial d'Art Naïf, j'ai eu le plaisir d'entrer dans le monde du grand peintre Henri Rousseau en rencontrant d'autres artistes. Ce moment inoubliable m'a inspirée, m'a fait sentir plein de choses et m'a fait voir des œuvres naïves incroyables. Chaque tableau m'a transporté à chaque fois dans un monde imaginaire différent, plein de vie et j'ai pu aussi parler de mon travail avec d'autres peintres en toute franchise. Cela m'a fait prendre conscience d'un autre plan de réalité.

Quand il était peintre, Rousseau transposait ses impressions et ses rêves sur une toile, mettant en lumière son incroyable imaginaire en partant de rien de concret. Cent ans après, son talent continu aujourd'hui de nous surprendre et sa personnalité s'affirme toujours davantage comme une véritable personnalité de l'histoire de l'Art et suscite de nouvelles vocations. Il est l'âme de tous les Naïfs.

Det var mig en sand glæde at bevæge mig ind i den store maler Henri Rousseaus verden igennem mødet med andre kunstnere, da jeg deltog i den 6. Mondial d'Art Naïf. Dette uforglemelige øjeblik har inspireret mig, fremkaldt en masse følelser og givet mig mulighed for at se nogle fantastiske naive værker. Hvert maleri har ført mig ind i sin helt egen fantasiverden fuld af liv, og jeg har kunnet tale ærligt om mit arbejde med andre malere. Det har hjulpet mig til at forstå virkeligheden på et andet plan.

Maleren Rousseau overførte sine indtryk og sine drømme til lærredet og belyste derved sin utrolige fantasi uden at starte et specifikt, konkret sted. Hundrede år senere overrasker hans talent os stadig, og det bliver hele tiden mere og mere klart, at hans personlighed indtager en vigtig plads i kunsthistorien og fortsat vækker nye talenter. Han er alle Naives sjæl.

L'aventure Rousseau / Rousseau's eventyr

AYMON Jacqueline

L'imagerie populaire qui est aussi la mienne, nous renvoie du Douanier ROUSSEAU, celle d'un homme qui fut connu après sa mort et qui exprime aussitôt en nous, l'exotisme, les couleurs, la faune et la flore ; Tout ce qui me fait rêver, comme certainement beaucoup d'entre nous, sensibles à l'Art et au génie de ce grand homme. C'est ce parfum de lui et de ses tableaux qui me reviennent en mémoire et dont j'essaie de l'extraire, en essayant d'en tirer le meilleur parti possible dans mes tableaux. Evidement le travail accompli est bien différent, mais j'espère que mes tableaux reflètent surtout ma joie de vivre et l'envie de faire partager tout cet univers Naïf aux autres.

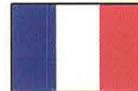
I den folkelige billedstil, som også kendetegner mit eget maleri, ser vi Rousseau - en mand, som først blev kendt efter sin død, og som malede eksotisme, farver, dyreliv og blomster.

Det er lige præcist de ting, som får mig til at drømme - formentlig ligesom alle andre, der holder af kunst og af denne store mands talent.

I mine egne billeder forsøger jeg at huske "duften" af hans billeder, som jeg bestræber mig på at udvinde og gengive så godt som muligt. Selvfølgelig er det færdige resultat meget anderledes, men jeg håber, at mine malerier gengiver min livsglæde og min lyst til at dele dette naive univers med andre mennesker.

Hommage au Douanier Rousseau / Hyldest til Henri Rousseau

BARDOUX Prune

Il y a 40 ans, puisque je faisais déjà "du naïf" quelqu'un m'a offert un livre sur le Douanier Rousseau... Je dois dire que j'étais rassurée de voir que je n'étais pas la seule « comme ça ». A cette époque, ON considérait qu'il ne faisait pas partie de l'Art pictural, avec ce côté marginal totalement dédaigné des autres peintres. Moi, j'étais totalement conquise et subjuguée par ses toiles comme le "Paysage exotique", "la cascade" ou "le cheval attaqué par un jaguar" ou très touchée par l'extrême poésie très sincère de sa toile "Notre-Dame". Cet homme m'a donné envie de continuer de laisser mon imaginaire vagabonder là où je voulais m'aventurer, sans crainte d'aucune sorte. Il a donné ses lettres de noblesse à l'Art Naïf, il a ouvert une nouvelle porte, une nouvelle voie pour nous autres. Merci à toi, drôle de petit homme vêtu de noir d'avoir tenu bon contre vents et marées, tu es bien notre Père à tous...

For 40 år siden var jeg allerede godt igang som naiv maler. En dag blev jeg foræret en bog om Tolderen Rousseau... og jeg skal indrømme, at jeg blev lettet over at finde ud af, at jeg ikke var den eneste, der malede "sådan noget". På den tid betragtede MAN ham ikke som en del af kunstverdenen pga. hans billeders marginale karakter, som foragtedes af de andre malere. Jeg var dog helt og holdent overbevist om hans genialitet og fuldstændig betaget af hans malerier som "Paysage Exotique", "La Cascade" eller "Le Cheval attaqué par un Jaguar". Jeg var rørt over den ekstreme og meget oprigtige poesi i maleriet "Notre Dame". Rousseau har givet mig lyst til fortsat at lade min fantasi gå på opdagelse, der hvor jeg vil, helt uden frygt. Han har givet den Naive Kunst anerkendelse, han har åbnet en ny dør, en ny vej for os andre. Tak, forunderlige lille sortklædte mand, for at du holdt ud gennem blæst og regn, du er i sandhed vores Far...

Rencontre avec le Douanier / møde med Henri Rousseau

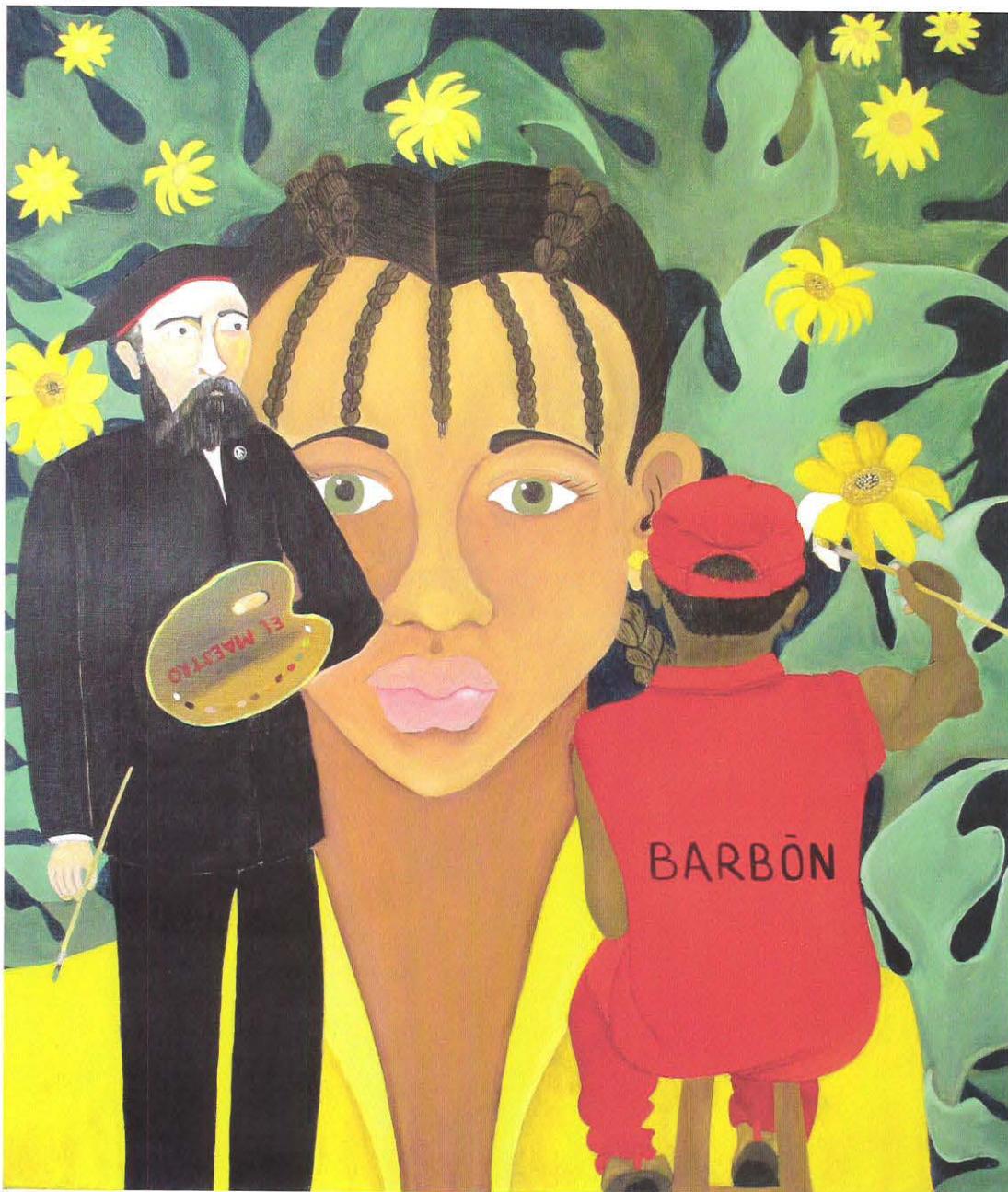

BARBON Davis

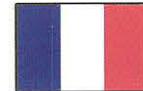
Il y a quelques années quelqu'un m'a dit qu'à son avis la façon dont je peins ressemblait largement à celle des peintres dénommés naïfs. C'est à ce moment que j'ai commencé à m'approcher de l'œuvre du Douanier Rousseau. J'admire beaucoup cet extraordinaire peintre, incontournable dans l'Histoire de l'Art. Car il a fait une œuvre personnelle et novatrice, par la magie et le rêve dont son influence s'exerce encore plus, après sa mort. Je ressens l'esprit du Douanier à mon côté en me regardant peindre. Il guide mon pinceau, il me dit de ne pas me lasser du travail, d'être minutieux, rêveur, courageux, il me dit de peindre toujours avec mon cœur pour que je puisse réussir à avoir un style personnel et que mon œuvre puisse être comprise par la plupart des gens.

For nogle år siden, var der én, der sagde til mig, at min stil mindede meget om de naive maleres. Det var dèr, jeg begyndte at nærme mig Rousseaus værk. Jeg er fuld af beundring for denne ekstraordinære maler, som man ikke kommer udenom i kunsthistorien. Han har skabt et personligt og banebrydende værk med hjælp fra magi og drømme, som blot er blevet endnu mere kraftfuldt efter hans død. Jeg føler Tolderens ånd ved min side, når jeg maler. Han guider min pensel og fortæller mig, at jeg ikke må blive træt af arbejdet, at jeg skal forblive minutios, drømmende og vedholdende. Han fortæller mig, at jeg altid bør male med hjertet for at opnå en personlig stil, og for at gøre mit værk forståeligt for flest mulige mennesker.

Rousseau et moi

BESSON Michèle

Le «Douanier Rousseau» est mon Maître. Je pratique la peinture grâce à lui depuis 15 ans.

Il est entré dans ma vie lors d'une lecture d'un article sur lui écrit dans une revue. Pour le connaître un peu plus j'ai fait l'achat d'un beau livre. COUP de FOUDRE, MYSTÈRE ? je ne peux expliquer le déclic ressenti !! J'ai trouvé ses tableaux tellement beaux, pleins de sincérité, respirant la famille, le travail, la nature, LA VIE.

A partir de cette découverte j'ai éprouvé le besoin de créer. J'ai acheté tout ce qu'il fallait et, tout doucement, le soir après ma journée de travail au bureau, installée sur la table de cuisine, j'ai commencé à peindre. J'ai éprouvé un réel bonheur avec cette expérience qui s'est transformée en passion, passion qui de jour en jour a grandi et ne m'a plus quitté.
Merci, merci, Monsieur ROUSSEAU, vous avez changé et embellit ma vie.

«Tolderen Rousseau» er min læremester. Takket være ham har jeg malet i 15 år.

Han kom ind i mit liv, efter at jeg havde læst en artikel om ham i et blad. For at lære ham lidt bedre at kende, købte jeg en bog om ham. Det var KÆRLIGHED ved første blik - mystisk? Jeg kan slet ikke forklare, hvad denne oplevelse udløste i mig. Jeg fandt hans værker utroligt smukke, fulde af oprigtighed, familiebånd, arbejde, natur - ja, af selve LIVET.

Efter denne opdagelse følte jeg behov for at skabe noget selv. Jeg købte det nødvendige udstyr og begyndte stille og roligt at male om aftenen hjemme ved køkkenbordet efter en lang dag på kontoret. Jeg følte en virkelig lykke, som sidenhen har udviklet sig til en passion, som vokser dag for dag, og som aldrig har forladt mig siden.

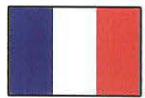
Tak, tusind tak, Monsieur Rousseau, De har ændret og forskønnet mit liv.

Monsieur Rousseau reve de ses fôrets / Mr. Rousseaus drømmer om skoven

BONDIAU-PEIRANI Michelle

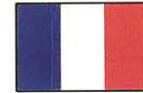

Ma Maman, voulant que sa fille aime la beauté, avait encadré pour ma chambre une vingtaine de reproductions de tableaux. Juste en face de mon lit, le plus fascinant de tous, C'était une jungle verte, profonde et mystérieuse. Je m'endormais en le contemplant. Je pénétrais dans ses entrailles inextricables. J'ai encore ces rêves d'aventures et de découvertes où "mon" tableau avec sa flore extravagante, inextricable et secrète sert de décor. Oui, je rencontre encore la nuit, mais sous d'autres formes, des tigres, des lions, des charmeuses de serpents et des fleurs tropicales. Je mène, en rêve mille combats. Souvent avec ma peinture je demeure sous la protection du gentil "Douanier Rousseau". Ma vie entière a été influencée par ces aventures. Mais je n'ai pas le talent de mon mentor et, comme ces enfants modèles, je m'efforce de mon mieux. Le Maître, sorti, d'une bande dessinée en a l'air tout étonné!...

Min mor ønskede, at jeg skulle sætte pris på skønhed og havde derfor indrammet omkring 20 reproduktioner af malerier til mit værelse. Lige overfor min seng hang det allermest fascinerende. Det forestillede en grøn jungle, som var dyb og mystisk. Jeg lå og kiggede på den, mens jeg faldt i sovn. Jeg trængte ind i dens indviklede indre. Det hænder stadigt, at jeg drømmer om eventyr og opdagelser, hvor "mit" maleri med sin ekstravagante, indviklede og hemmelighedsfulde plantevækst er kulissen. Ja, jeg møder stadig tigre, løver, slangetæmmersker og tropiske blomster om natten, omend i andre former. I mine drømme udkæmper jeg tusinder af kampe. Ofte kæmper jeg også via mit maleri, og den rare "Tolder Rousseau" beskytter mig. Hele mit liv har været berørt af disse eventyr. Men jeg har ikke min mentors talent og, som ét af hans artige børn, gør jeg mig umage for at præstere mit bedste. Mesteren, som kommer ud af en tegneserie, ser helt overrasket ud over det...

Les copistes / Kopisterne

BOSC Marie Claude

L'œuvre du douanier Rousseau me touche surtout par la capacité de rêve et d'évasion qu'elle porte en elle. C'est devant les grandes serres du Jardin des Plantes à Paris que le Douanier a inventé ses célèbres jungles, sans avoir jamais pu voyager autrement que par son imagination dans des pays lointains.

Si j'ai choisi comme point de départ de mon hommage au Douanier, "La Bohémienne endormie", c'est que nul autre tableau à part "La charmeuse de serpent" ne me semble incarner autant la poésie et le mystère que Rousseau savait si bien évoquer et qui font à mon avis du Pape des Naïfs, un précurseur du Surréalisme.

Je vous laisse le soin de vagabonder dans mon tableau et d'y retrouver certains des thèmes favoris d'Henri Rousseau; allons rêver ensemble avec le Douanier, loin des contraintes du quotidien!

Det, jeg særligt berøres af i Rousseaus værk, er den evne til drøm og virkelighedsflugt, det bærer i sig. Tolderen skabte sine berømte jungler foran de store drivhuse i Jardin des Plantes i Paris uden nogensinde at have haft mulighed for at rejse til fremmede lande på anden vis end i sin fantasi.

I min hyldest til Rousseau har jeg valgt at tage udgangspunkt i "La Bohémienne endormie", fordi ingen andre af hans værker, med undtagelse af "La Charmeuse de Serpents" synes at inkarnere så meget af den poesi og det mysterium, som Rousseau var så god til at udtrykke og som, efter min mening, gør de Naives Pave til én af surrealismens forløbere. Nu er det op til Jer at vandre rundt i mit billede og finde nogle af Henri Rousseaus yndlingstemaer. Lad os drømme sammen med Tolderen, langt væk fra dagligdagens forpligtelser!

Le reve du Douanier / Tolderens drøm

BOTTE Renny

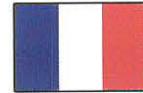

Par sympathie, j'ai eu soudain l'envie de faire sortir le personnage du Douanier Rousseau hors d'un bloc de glaise. C'est, qu'avant l'artiste, c'est surtout l'homme qui m'a d'abord touché. En effet, ce petit bonhomme, sans culture artistique, menant une vie simple et sédentaire, réussit à nous faire rêver devant ses toiles qui sont un hymne à la nature et aux couleurs. Lui qui a appris tout seul, faisant fi des techniques académiques et en toute liberté, lui qui n'a jamais voyagé, nous livre un monde imaginaire, peuplé de forêts vierges, de fauves et de personnages défiant la loi de la perspective. Lui dont on s'est souvent moqué, dont les toiles ont été taxées de ridicules est aujourd'hui mondialement respecté. Quelle revanche ! Je vous dis : « Merci MÔNSIEUR ROUSSEAU d'avoir ouvert la porte aux Naïfs d'aujourd'hui et de demain et que la liberté d'expression demeure et perdure ».

Af ren og skær sympati fik jeg pludselig lyst til at frigøre Rousseaus person fra en blok ler. Det er nemlig først og fremmest manden, fremfor kunstneren, som har rørt mig. Faktisk så har denne lille mand, som ikke havde nogen særlig kunstnerisk viden, og som levede et simpelt og stillesiddende liv, været i stand til at få os til at drømme, når vi står foran hans malerier, som er en hyldest til naturen og farverne. Han, som lærte at male selv og fuldstændig frit, som lod hånt om akademiske teknikker, og som aldrig har rejst, forærer os en fantasiverden, som er beboet af urskov, vilddyrl og personer, der alle udfordrer perspektivets love. Han, som ofte er blevet gjort til grin, og hvis malerier er blevet omtalt som "latterlige", respekteres i dag verden over. Sikke en revanche! Jeg siger: Tak Monsieur Rousseau, tak for at have åbnet døren for aktuelle og fremtidige Naive, og gid at ytringsfriheden for altid må bestå.

J'ai appris tout seul / Jeg lærte mig det selv

BOUCHON

A son époque, s'il a subit les sarcasmes de la critique, le Douanier Rousseau eut « un pouvoir obsédant », dixit Picasso, sur les grands du moment, Apollinaire, Delaunay, Braque...

Le mépris affiché par certains, lié souvent à une certaine couche de snobisme, s'est prolongé longtemps à l'ensemble de la peinture naïve. Celle-ci, heureusement, commence à sortir aujourd'hui de cette chape de plomb qui l'a empêchée de prendre la place qu'elle méritait. N'est pas naïf qui veut. C'est un état d'esprit, un regard gai, bon et honnête porté sur le monde. A l'époque rude où nous vivons, cette peinture du bonheur est un baume au cœur !

Selvom Rousseau led under sarkasme og kritik i sin samtid, så havde han "en uafrystelig magt", sagde Picasso, over tidens store kunstnere som Apollinaire, Delaunay, Braque...

Den foragt, som nogen skilter med, og som ofte hænger sammen med et vist snobberi, har længe svævet over det naive maleri. Heldigvis begynder dette i dag at frigøre sig af det tunge låg, som længe har forhindret det i at tage den plads, det fortjener. Ikke alle kan male naivt. Det kræver en bestemt sindstilstand, et glad, godt og ørligt syn på verden.

I den hårde tid vi lever i, er dette lykkens maleri som balsam for hjertet.

Le Centenaire du Douanier à Paris / Hundredeåret for Henri Rousseau i Paris

BRANDT Irene

Irene Brandt est née en 1955 à Hürth, près de Cologne. Elle peint depuis son enfance. C'est un peintre totalement autodidacte. Elle a déjà exposé dans plus de 20 pays, dans le monde entier. Ses tableaux se retrouvent dans des collections permanentes de 14 musées internationaux. Ses motifs ont été choisis par l'UNICEF comme cartes de voeux, différents calendriers ou encore des posters. Ses idées de tableaux viennent uniquement de son imagination. Avec ses couleurs et son humour, elle utilise souvent des éléments surréalistes pour renforcer le côté drôle de la scène, Irene Brandt veut montrer ainsi une image positive du monde, en essayant d'arracher un sourire aux visiteurs. Dans le tableau "Hommage à Henri Rousseau", elle a peint l'ancêtre de tous les grands naïfs en y associant son monde pour dire "Merci" à ce grand personnage dont tous les peintres d'Art Naïf bénéficient.

Irene Brandt er født i 1955 og bor i Hürth nær Köln (Tyskland). Hun har malet, siden hun var barn og er fuldstændig autodidakt. Hun har udstillet i mere end 20 lande verden over, og hendes værker befinder sig i permanente samlinger på 14 internationale museer. Hendes motiver har prydet UNICEFs julekort, kalendre og plakater. Irene Brandt får ideer til nye værker fra sin fantasi. Med sine farvestrålende, humoristiske og sjove billede, hvori hun ofte anvender surrealistiske elementer, ønsker hun at vise et positivt syn på verden samt at få beskueren til at trække på smilebåndet. I billedet "Hommage à Henri Rousseau" maler hun forfaderen til alle store naive kunstnere i sin egen verden, som for at sige "tak" for den store arv, han har efterladt alle malere af Naiv Kunst.

Hommage à Rousseau / Hyldest til Rousseau

BROENDUM Erik

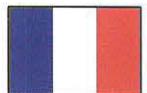

Il y a bien longtemps, avant que je m'intéresse à l'Art, j'avais lu un livre sur le peintre français Henri ROUSSEAU. Il s'est retiré de son emploi de Douanier à 49 ans pour peindre à plein temps. Moi j'ai attendu 56 ans pour pouvoir prendre ma retraite de banquier et assouvir ma passion d'artiste naïf à plein temps. Dans mon tableau « Vive Henri ROUSSEAU » j'ai fait un clin d'œil à ses paysages caractéristiques, aux rêves et au sentiment poétique parce qu'ils me fascinent. J'essaie de reprendre les mêmes thèmes que lui en essayant d'être fidèle à son esprit mais avec mon propre style et mes propres couleurs. J'ajoute un peu d'humour qui me correspond et mon autoportrait. Il n'y a que dans mes rêves que j'arrive à sa hauteur. Comme beaucoup d'autres artistes naïfs dans le monde, je suis toujours inspiré par son univers onirique et scénographique. « Vive Henri ROUSSEAU »

For mange år siden, inden jeg begyndte at interessere mig for kunst, og før jeg begyndte som selvlært naiv maler, læste jeg en bog om den franske maler Henri Rousseau. "Tolderen" gik som 49-årig på pension for at hellige sig sit maleri på fuld tid, og vi mindes ham i dag med stor beundring. For mit eget vedkommende måtte jeg vente til jeg blev 56 år og kunne gå på pension som "Bankmanden", der gjorde sin hobby til en fuldtidsbeskæftigelse og blev naiv kunstner. Rousseaus karakteristiske landskaber, drømme og poetiske udtryk danner inspirationsgrundlag for mit billede "Vive Henri Rousseau". Jeg forsøger at anvende de samme elementer i mit billede: scener med træer, blomster og dyr fra folkemaleriet for at skabe en tidslinje fra dengang og op til vores tid på min egen måde. Hele tiden med "Tolderen" i mente. Dertil har jeg føjet lidt af min egen humor, som jeg altid anvender i mine billeder og selvfølgelig mit selvportræt.

Vive Henri Rousseau / Vive Henri Rousseau

BRON Odile

Turquoises et roses indiens superbes, nuances de verts subtils, lunes fantastiques, personnages à l'expression étrange, nature luxuriante, atmosphère surréaliste : un pinceau habité par l'authenticité, et surtout la spontanéité (avez-vous vu les rajouts-sous-jacents sur les toiles des jungles: rien n'était finalement programmé!), voilà de la véritable POESIE. Inspirée et concernée par l'actualité de son époque, je pense que "Le Douanier" a dû faire preuve d'une grande audace pour affirmer son style, échapper aux conventions académiques et aux "jurys" conservateurs. Souvent dénigré il a dû se battre pour pouvoir exposer (sur le tard!). Finalement il a été reconnu par de grands peintres et de grands poètes! (Picasso, Apollinaire, Jarry, et plus tard Frida Kahlo et bien d'autres...). C'est heureusement sa grande "naïveté", son indépendance, sa passion créatrice qui l'ont poussé à ne jamais douter de son talent et de son rôle à jouer en tant qu'"artiste naïf", novateur à part entière... (et entièrement à part), témoin de son époque, mais pourvoyeur de rêves!".

Pragtfulde, indiske turkise og rosa toner, subtile nuancer af grøn, eventyrlige måner, mennesker med forunderlige ansigtsudtryk, frødig natur, en surrealistisk atmosfære: en pensel der er som besat af ægthed og især spontanitet (har du lagt mærke til de underliggende penselstræk, som er tilføjet på julemalerierne: i virkeligheden var intet planlagt!), det er ren POESI. "Tolderen" var inspireret og påvirket af sin samtid, og jeg tror, at han har måttet udvise et stort mod for at stå ved sin stil og for at slippe udenom de akademiske konventioner og de konservative "juryer". Han blev ofte rakket ned og har måttet kæmpe for at komme til at udstille, hvilket først lykkedes ham sent. Han endte dog langt om længe med at blive anerkendt af andre store malere og digtere (Picasso, Apollinaire, Jarry og senere Frida Kahlo og mange andre...). Takket være sin store "naivitet", sin uafhængighed og sin skaberlidenskab tvivlede han aldrig på sit talent og på sin rolle som en "naiv kunstner, der var fuldstændig nyskabende ... (og fuldstændig sig selv), vidne til sin samtid, men skaber af drømme!".

Mon chat est un artiste / Min kat er en kunstner

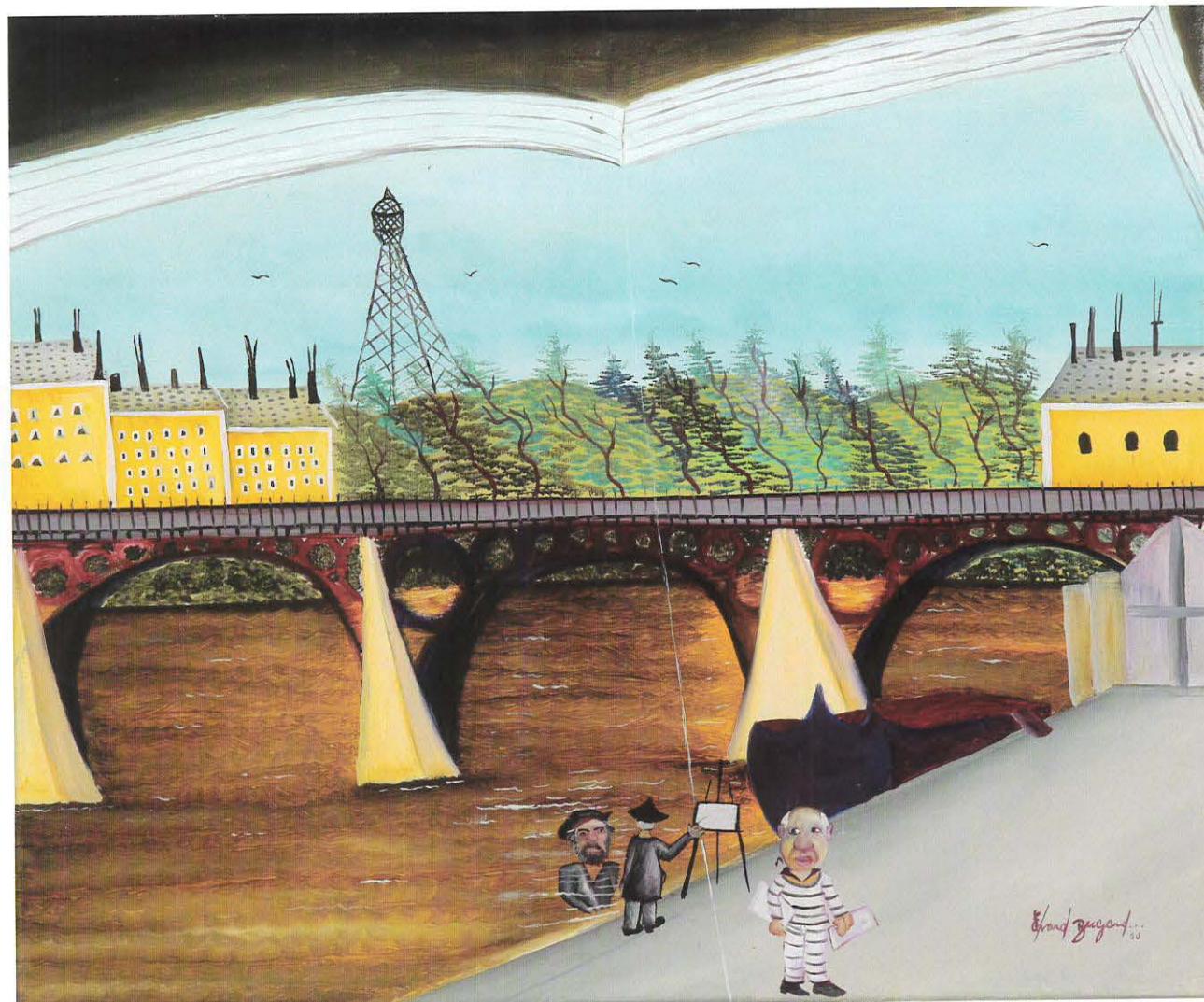

BUGARD Edvard

Le Douanier, pour moi, c'est un homme qui s'est projeté dans un monde de luxure, une idylle d'abondance, de liberté voilée d'exotisme... et moi je suis venu me jeter dans le sien, dans le berceau des courants artistiques et académiques, de l'histoire millénaire gravée dans la pierre m'a-t-on dit, où l'art est noble et l'artiste démunie semble-t-il? C'est dans la lignée de ses couleurs assumées, de ses perspectives aux airs simples et faux et de ses thèmes indubitablement siens que, à mon sens, nombre d'artistes ont profité d'une liberté de création, d'interprétation, pour introduire de nouveaux codes avec de nouveaux messages. De Picasso à moi en passant par tous les autres, qui n'est en quête de ce point de rencontre entre une nouvelle vision et sa réalisation technique aboutie? Et ce qui reste aujourd'hui du Douanier Rousseau, c'est le parfum authentique d'un héritage unique, particulier, et comme si ce n'était suffisant, généreux et adressé à tous.

For mig var Tolderen en mand, som forestillede sig selv i en verden af vellyst, en idyllisk overflod, en verden af frihed skjult bag eksotismens slør... Jeg kom og kastede mig ud i denne verden, ud i de kunstneriske og akademiske strømmes vugge, den tusinde år gamle histories vugge, mejslet i sten, hvor kunsten er nobel og kunstneren blottet? Mange kunstnere har, efter min mening, nydt godt af arven fra Rousseau og hans velvalgte farver, hans simple og ukorrekte perspektiver, hans temaer som er så kendtegnende for ham. Alle disse kunstnere har fået en ny skaber- og fortolkningsfrihed; en frihed til at indføre nye koder med nye beskeder. Picasso, jeg selv og alle andre kunstnere: hvem ønsker ikke at forene en ny vision med den tekniske fuldendelse heraf? Det, der er tilbage af Rousseau i dag, er duften af en unik arv, som er noget helt særligt. Og som om det ikke var nok, så er den ovenikøbet gavmild og henvender sig til os alle.

La Seine et Rousseau / Seinen og Rousseau

COUNTRY Thérèse

Le douanier Rousseau est pour moi un artiste pur, vrai, sans aucune contamination académique ou scolaire qui est passé dans notre monde comme en suspension dans le temps et dans l'histoire de l'Art.

Il m'a donné confiance et m'a apporté l'assurance que, dans le monde des critiques artistiques et autres porteurs d'un certain snobisme, ma "naïveté" était tout aussi jalonnée de créativité et d'art intemporel au même titre que tout autre artiste offrant une image d'avant-garde applaudie par le "gratin" snobinard qui considère l'art naïf comme mièvrerie et rejeton de l'Art avec un grand A.

Le douanier Rousseau a prouvé le contraire et les plus grands musées du monde lui ont ouvert leurs portes, preuves de l'importance que l'Art engendre aussi simplement du bonheur.

For mig er Rousseau en ren, ægte kunstner uden nogen form for akademisk eller skolær påvirkning. Han er blevet en del af vores verden og bliver ved med at svæve rundt i tiden og i kunsthistorien.

Han har givet mig en sikkerhed for og en tro på, at jeg med min "naivitet" - i en verden af kunstkritikere og andre repræsentanter for en vis snobbethed - er ligeså kreativ og tidløs som enhver anden kunstner, der opfatter sig selv som avantgardist, og som netop bekraeftes i denne opfattelse af den snobbede "elite", der betragter den naive kunst som sødladen og kun en affødning af den "rigtige" kunst med stort K.

Rousseau har bevist det modsatte, og nogle af verdens største museer har åbnet dørene for ham, hvilket klart beviser, at kunsten også er til for at sprede glæde.

Tiger leaps / Tiger spring

CRISTEA Oana

Ce qui me fascine chez ROUSSEAU, qui est l'exemple à suivre, c'est qu'il joue avec les lignes de couleurs, les ombres et les lumières. Il utilisait 22 nuances de vert. Sa création dépasse les frontières de l'Art Naïf car son style se caractérise par l'imagination et la fantaisie de façon originales. Quand vous regardez un tableau de ROUSSEAU, vous le reconnaîtrez tout de suite. Pendant 41 ans, il a peint mais son cœur est toujours resté celui d'un enfant. Il a donné beaucoup de leçons de peinture gratuitement sans rien demander en retour. L'influence que ROUSSEAU a sur moi joue surtout sur mon esprit qui imagine des milliers de couleurs que je puisse obtenir sur la toile sans avoir peur d'être critiquée. Il a donné aux artistes cette liberté d'exposer toutes leurs idées sur la toile, en face d'eux.

Det, der fascinerer mig hos Rousseau, og det eksempel som jeg gerne vil følge, er hans leg med linjer af farver, skygger og lys. Han anvendte 22 forskellige nuancer af grøn. Hans værk rækker ud over den naivistiske kunsts grænser, i og med at hans stil kan karakteriseres ved en original anvendelse af forestillinger og fantasi. Når du ser et maleri af Rousseau, så genkender du det med det samme. Han malede i 41 år, men hans hjerte forblev et barns på trods af alderen. Han underviste gratis i maleri uden nogensinde at bede om noget for det. Rousseaus indflydelse på mig gør sig gældende på den måde, at jeg med min sjæl forestiller mig de tusinder af farver, jeg kan opnå på lærredet uden nogensinde at være bange for at blive kritiseret. Han har givet kunstnere en frihed til at udstille alle idéer på lærredet foran dem.

Moment d'inspiration pour le Professeur Rousseau / Professor Rousseau bliver inspireret

CRUCIANO Valentin

J'avais 9 ans lorsque ma mère m'a mis en relation avec le Professeur Neculai LORGA et que je me suis mis sérieusement à la peinture. C'est aussi à partir de ce moment crucial là que j'ai ouvert mon horizon en m'intéressant à tout et en lisant beaucoup d'albums de peinture dont l'ouvrage consacré au Douanier Rousseau. Je me rappelle aussi que mon professeur le prenait souvent en exemple. J'ai naturellement réalisé aussi des reproductions de ses tableaux et c'est comme cela que je suis rentré dans son « 'intimité » de cet homme illustre. Puis j'ai continué à le connaître toujours mieux et plus je rentrais dans sa vie plus je comprenais qu'il n'est vraiment pas facile d'être le premier dans un nouveau courant artistique en s'attirant toutes les jalouses des mauvaises personnes. Mais il avait une foi incroyable en lui et il savait qu'un jour il allait être reconnu. Quel incroyable destin que celui d'un homme tout simple. C'est pour cela que j'en ai fait mon modèle de vie.

Jeg var 9 år gammel, da min mor præsenterede mig for Professor Neculai Lorga, og det var på det tidspunkt, jeg begyndte at male seriøst. Det var også på den tid, at jeg begyndte at udvide min horisont ved at interessere mig for alt muligt og ved at læse masser af kunstbøger - deraf én om Tolderen Rousseau. Jeg husker, at min lærer ofte brugte ham som eksempel. Jeg malede naturligvis kopier af hans malerier, og det er på den måde, at jeg blev lukket ind i denne talentfulde mands "intimitet". Jeg blev ved med at læse om ham, og jo tættere jeg kom på ham, jo bedre forstod jeg, hvor svært det må have været for ham at være den første i en ny kunstretning, hvor man nemt bliver offer for jalousi. Men han havde en ufattelig tro og vidste inderst inde, at han en dag ville blive anerkendt. Sikke en fantastisk skæbne for en helt almindelig mand. Det er derfor, at han er blevet mit forbillede her i livet.

Dans la rue / På gaden

DE LA HOZ Cristina

J'aime la peinture du Douanier Rousseau, en particulier les forêts. Je m'émerveille devant ses tableaux comme en témoigne la diversité végétale des feuilles qu'il peint avec tant de formes extraordinaires et variées, et même les chevauchements d'alignement. En observant et en étudiant ses tableaux j'ai appris à créer dans mes peintures des paysages. J'ai ainsi compris l'horreur du vide qui caractérise à la fois son œuvre et aussi le sentiment d'être dans une serre, entourée de plantes exotiques et de fleurs.

Jeg elsker Rousseaus malerier og især skovene.

Jeg er fuld af beundring for hans billede med den store plantediversitet i form af blade, som han maler i så mange forskellige og ekstraordinære former, og som lapper ind over hinanden. Ved at observere og studere hans værker har jeg lært at skabe landskaber i mine egne malerier.

Jeg har således både forstået angst for tomheden, som karakteriserer hans værk, og den følelse man får, når man befinner sig i et drivhus, omgivet af eksotiske planter og blomster.

DELETRE Jean

Cela fait bientôt 35 ans que j'ai été contaminé par le virus de peindre. Très vite mes goûts sont attirés vers la peinture dite Naïve.

Tout comme le Douanier ROUSSEAU j'eu envie de décrire la vie sous cette forme d'écriture mettant en scène des personnages sur fonds de décors champêtre très colorés aux multiples détails. Le verre fût un de mes premiers supports.

Depuis, mes thèmes et ma technique ont évolué, de retour sur la toile mes pinceaux se dévergondent sur ambiances flirtant entre le rêve ,l'imaginaire et la réalité avec une multitude de petits personnages croquant la vie sous toutes ses formes avec toutefois un brin d'humour et de dérision.

Det er næsten 35 år siden, at jeg blev smittet med malevirussen.

Jeg blev meget hurtigt draget af det maleri, der kaldes Naivt.

Ligesom Rousseau fik jeg lyst til at beskrive livet via denne skrift, som iscenesætter personer i landlige kulisser,fulde af farver og detaljer. Jeg brugte glas som et af mine første maleunderlag. Sidenhen har mine temaer og min teknik udviklet sig. Jeg er vendt tilbage til lærredet, hvorpå mine pensler skejrer ud i forskellige atmosfærer, der bevæger sig rundt mellem drøm, fantasi og virkelighed med en masse små personer, der elsker livet i alle dets former, uden at forglemme en smule humor og ironi.

Appel à témoins / Vidnerne høres

DEVILLERS Benedicte

Le Douanier Rousseau ou la dévoration. Manger ou être mangé, telle est la loi de la jungle.

En remède à la désespoirance d'une vie misérable, sans joie et sans perspective, dans une époque corsetée, écrasante de conformisme social et en route vers la laideur de l'industrialisation, la réponse du Douanier Rousseau est dans sa peinture.

Tout d'abord, il apprivoise son environnement en déréalisant sa triste banlieue. Puis, par la magie de l'Art il se fait tigre : c'est lui qui dévore l'autre. Le sang coule, un soleil rouge éclaire la scène.

La végétation de la jungle déploie un décor enfin à la dimension de sa vie rêvée.

Rousseau eller fortæring. Spis eller bliv spist, sådan er jungleloven.

Som et middel mod håbløsheden ved det miserable liv uden glæde og perspektiv, i en forsnævret tid med en tyngende social konformisme, på vej mod industrialiseringens hæslighed, findes Rousseaus svar i hans maleri. Først og fremmest tæmmer han sine omgivelser ved at omdanne sine triste forstæder til noget irreelt. Derefter bliver han via kunstens magi til en tiger: det er ham, som fortærer de andre.

Blodet flyder, mens en rød sol oplyser scenen.

Og endelig udfolder junglens plantevækst en kulisse, som lever op til hans drømmeliv.

Le lion apprivoisé / Den tamme løve

DOMENE MORIS Tessa

C'est très difficile d'exprimer avec des mots et des phrases ce que je ressens vraiment devant un tableau de Rousseau. J'essaie d'exprimer mes états d'esprit plutôt dans mes propres tableaux. Je pense qu'il est un peintre naïf dans toute la dimension de ce mot, qu'il est même LA référence. Ses peintures ont vite rencontré le succès dans les couches populaires grâce à toutes ses nuances de vert dans ses forêts luxuriantes et mystérieuses. En regardant bien un tableau de Rousseau on est étonné de voir sortir du tableau et non de ses personnages de la Joie. Je le remercie donc sincèrement car grâce à lui la peinture naïve est devenue connue et considérée comme telle. Il n'est pas seulement devenu le premier peintre Naïf mais LE MAITRE en lettres majuscules.

Det er meget svært for mig at udtrykke med ord og sætninger, hvad jeg føler, når jeg står foran ét af Rousseaus malerier. Jeg vil hellere forsøge at udtrykke mine sindstilstande gennem mine egne malerier. For mig er Rousseau en naiv maler i alle ordets betydninger, og han er selveste REFERENCEN indenfor den naive kunst. Hans malerier fik hurtigt succes blandt folket takket være hans mange grønne nuancer i de frodige og mystiske skove. Når man betragter et Rousseau-maleri nøje, så overraskes man over, at glæden strømmer ud af selve billedet og ikke kun personerne. Jeg takker ham oprigtigt - for takket være ham, er det naive maleri blevet kendt og anerkendt som en kunstretning. Han var ikke blot den første naive kunstner, men den naive kunsts MESTER med store bogstaver!

LAVAL ou est né Henri Rousseau / LAVAL eller er født Henri Rousseau

DUSSAULT Andhra

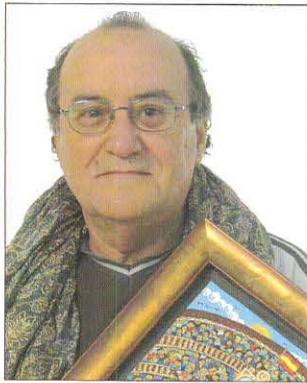

Le Douanier Rousseau est parfois considéré comme étant le père ou le fondateur de l'art naïf. Or, il en est plutôt un illustre représentant. Par définition, ce type d'art n'a pas de fondateur et existe depuis toujours. L'art naïf est essentiellement le fruit d'artistes autodidactes qui font fi des normes académiques, soit parce qu'ils les ignorent ou parce qu'ils les rejettent consciemment. Les artistes naïfs ne sont pas des « peintres du dimanche » ou des gens pour qui la peinture est un « hobby ». Ils peuvent être tout aussi passionnés et dévoués envers leur art que les artistes formés. Seulement, ils inventent leur propre alphabet et grammaire artistiques. De sorte que certains critiques, tel le philosophe français Denis Diderot (1713 - 1784), sont allés jusqu'à considérer l'art naïf comme la forme la plus pure d'art, la plus instinctive, la moins colonisée, libre de toutes contraintes, émanant directement de l'âme.

Rousseau betragtes ofte som faderen til eller grundlæggeren af den naive kunst. Men han er nærmere en berømt repræsentant herfor. Per definition har denne kunst ingen grundlægger, men har altid eksisteret. Den naive kunst er i særdeleshed frugten af autodidakte kunstneres arbejde - kunstnere som lader hånt om akademiske normer, enten fordi de ikke kender dem, eller fordi de bevidst forkaster dem. Naive kunstnere er ikke "søndagsmalere" eller mennesker med maleriet som hobby. De kan være absolut ligeså passionerede og hengivne som uddannede kunstnere. Forskellen er blot, at de selv opfinder deres eget kunstneriske alfabet og deres egen grammatik. Nogle kritikere, som f. eks. den franske filosof Denis Diderot (1713 - 1784), er gået så langt som til at betragte den naive kunst som den renest mulige kunstform, den mest instinktive, den mindst koloniserede, fri af alle bånd og kommende direkte fra sjælen.

Hommage à Rousseau / Hyldest til Rousseau

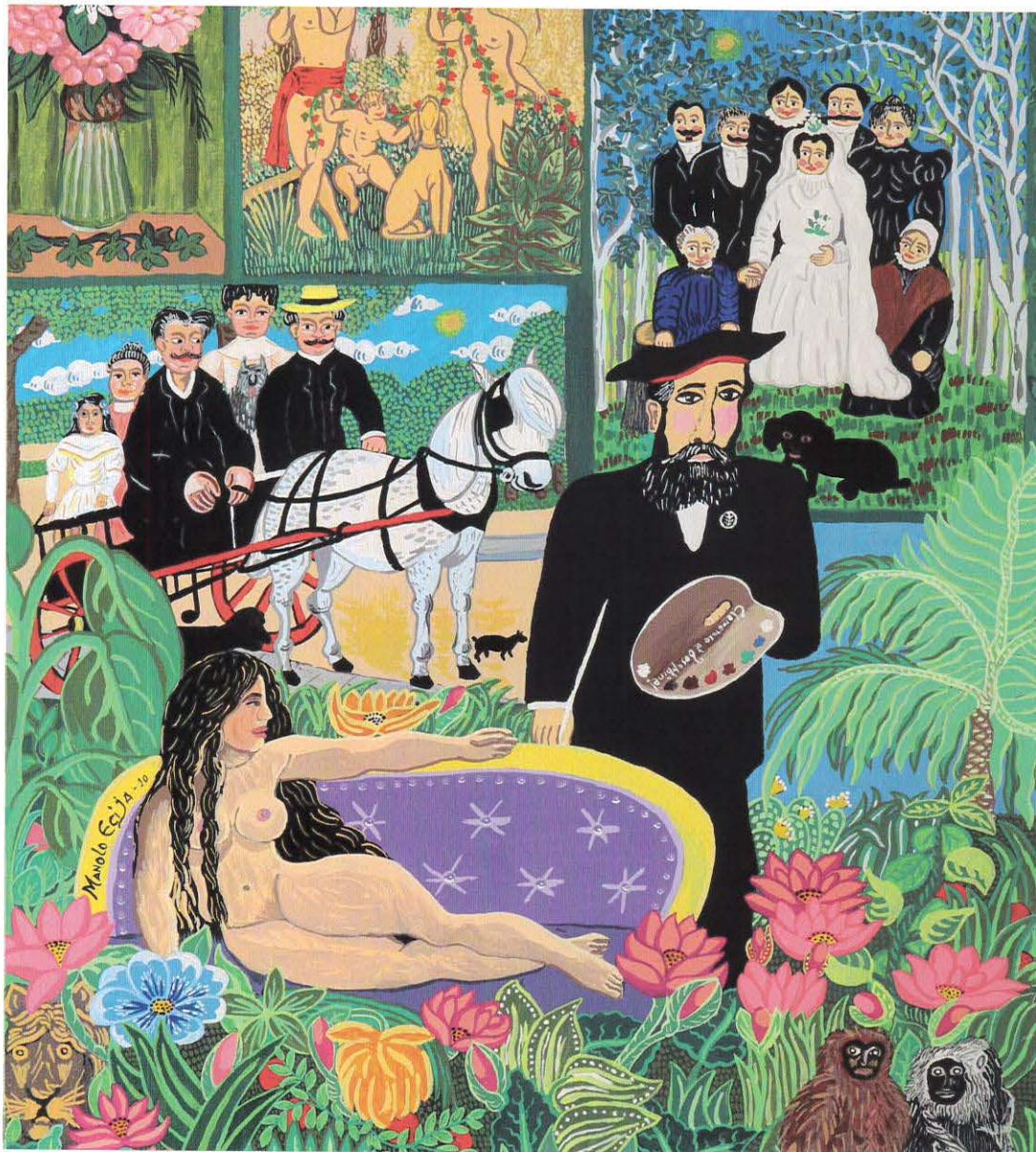

ECIJA CARRASCO Manuel

J'ai reproduit dans mon tableau en hommage à ce grand Maître de la peinture naïve, tous ses tableaux que je préfère le plus. Naturellement « Le rêve » et « Moi-même » sont les deux tableaux que j'ai mis au centre, comme un clin d'œil pour commémorer modestement les 100 ans de cet homme, qui n'avaient rien de plus que les autres mais qui ont transcendé ma vie. Il vaut mieux réussir sa vie, que réussir dans la vie. C'est là qu'est le problème de tout artiste qui doit attendre de mourir pour être reconnu alors que justement l'artiste a les besoins que n'importe quel autre individu. La phrase de SCHILLER prend ainsi tout son sens quand il écrit qu'« Un artiste est un enfant de son siècle ». Voila un paradoxe qui s'applique à Rousseau.

I mit hyldestmaleri til den naive kunsts store Mester, har jeg gengivet alle mine yndlingsbilleder. Selvfølgelig «Le rêve» og «Moi-même», de to malerier som jeg har placeret i midten for beskeden at mindes hundredåret for en mand, som ikke var mere end andre, men som til gengæld bevægede sig ud over selve livet og først blev anerkendt efter sin død, og ikke mens han levede. Dette er selve problemet for mange kunstnere, som først anerkendes efter deres død, for en kunstner har jo de samme behov som alle andre. Schiller har fuldstændig ret, når han skriver, at "en kunstner er et barn af sit århundrede". Et paradoks som passer godt på Rousseau.

Hommage à Rousseau / Hyldest til Rousseau

EINER JENSEN Birthe

Dans la peinture de Rousseau : « les représentants des Pouvoirs étrangers saluent la République », on voit le contraste entre les personnes formelles, dans la position plutôt raide, et de l'autre côté une danse joyeuse, une farandole de gens heureux. J'ai vu cette peinture lors d'une exposition à Londres, à la New Tate Gallery.

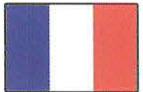
Et depuis elle est restée accrochée dans un coin de ma mémoire. Cela fut très spectaculaire et même enrichissant pour mon style, mais aussi cela a confirmé toute mon admiration que j'ai pour Rousseau et pour son travail.

Il y a beaucoup d'humour dans les tableaux de Rousseaux qui m'amuse et m'inspire, surtout quand il le contraste avec l'attitude sérieuse de ces personnages figés. Mon tableau "La visite royale à Svendborg" montre mes inspirations danoise et locale.

I Rousseaus maleri «Les Représentants des Pouvoirs Etrangers saluent la République» ser vi kontrasten mellem, på den ene side, formelle personer i en ret stiv position og, på den anden side glade, dansende mennesker. Jeg så billedet i London på New Tate Gallery, og siden har det stået mejslet ind i min hukommelse. Det var spektakulært og inspirerende, men svarede samtidig til den beundring, jeg havde på forhånd for Rousseau og hans arbejde. Humoren i Rousseaus billeder har inspireret mig på samme måde som alvoren, der vises ved figurernesholdning. Mit billede "Royal Visit in Svendborg" viser min danske og lokale inspiration.

La Reine arrive a Svendborg / Dronningen ankommer til Svendborg

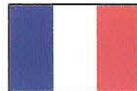
ESTEVE DELPRAT Gilou

Un jour un Monsieur, avec des pinceaux et une palette à la main,
a pris un chemin bordé de grandes fleurs, d'animaux exotiques,
un monde avec de grandes plantes et des soleils rouges.
Cet homme a voyagé dans ce monde et m'a pris par l'âme avec lui.
J'ai cheminé sur ses traces en prenant d'autres sentiers que les siens.
En reproduisant un jour un de ses tableaux "La carriole du Père Juniet",
je me suis prise à rêver et je suis montée dans cette carriole et je ne
l'ai plus jamais quittée.
Merci Le Douanier Rousseau.

*En dag kom en mand med pensler og en palet i hånden gående ad en vej,
som var afgrænset af store blomster,
eksotiske dyr og en verden med store planter og røde sole.
Manden havde rejst rundt i verden og tog min sjæl med sig.
Jeg er siden gået i hans fodspor, om end ad andre veje end hans.
Da jeg en dag malede efter et af hans værker, "La Carriole du Père Juniet",
begyndte jeg at drømme. Jeg trådte op i kærren, og jeg er aldrig steget ned igen.
Tak, Rousseau.*

GENET Jean Pierre

A l'instar de Guillaume Apollinaire lors du Salon d'Automne où ROUSSEAU exposa « Le rêve », nous pouvons dire : « Cette année, personne ne rit, tous sont unanimes ; Ils admirent. » En effet, ROUSSEAU a pu prêter à sourire en son temps par sa naïveté, son manque de réalisme. Mais c'est justement ce cadeau que cet autodidacte nous offre: d'improbables combinaisons de plantes, d'animaux de couleurs, de perspectives. Il nous plonge dans un univers onirique, où nos repères, nos habitudes sont étrangement effacées. En reprenant « l'Heureux Quatuor », Jean Pierre Genet rend hommage à ce peintre de la candeur : le Douanier prend la place du personnage masculin ; au lieu de la flute, il joue de la mandoline, instrument qui lui était cher. La disposition des autres figures est inversée, et ils sont placés de côté, afin de laisser le champ libre à la végétation luxuriante. C'est donc un double clin d'œil à l'artiste. Il vit enfin dans un décor selon son imaginaire.

Som Guillaume Apollinaire udtrykte det på den "Salon d'Automne", hvor Rousseau udstillede "Le rêve": "I år er der ingen, der griner; alle er enige: de beundrer." Det er sandt, at Rousseau nok blev smilet meget ad i sin samtid pga sin naivitet og mangel på realisme. Men det er lige præcis det gave, som den autodidakte maler forærer os: usandsynlige kombinationer af planter, dyr, farver og perspektiver. Han tager os med ind i et drømmeunivers, hvor vores holdepunkter og vaner udviskes på forunderlig vis. Med sin gengivelse af "l'Heureux Quatuor" hylder Jean Pierre Genet "den troskyldige maler": Tolderen indtager den mandlige persons plads og i stedet for at spille på fløjte, spiller han på mandolin, som var ét af hans yndlingsinstrumenter. Der er ændret på placeringen af de andre personer, som nu befinder sig ude i siden for give plads til den frodige natur. Det er således et dobbelt blink med øjet til kunstneren. Nu lever han endelig i en kulisse, som han selv ville have kunnet forestille sig.

L'Aube du Douanier Rousseau / Daggry for Rousseau

GONTA Mario

La notion de l'œuvre d'Henry Rousseau à travers ses peintures dans le style naïf est ressenti par la plupart comme un Art mineur car facilement compréhensible par tous. Il donne aussi le sentiment que c'est facile et que n'importe qui peut faire la même chose car nul besoin de connaissances académiques, il faut juste se laisser aller en faisant preuve d'imagination. Pour ma part je préfère montrer des choses horribles, dénoncer des scandales écologiques. Je trouvais intéressant de peindre le tableau de l'hommage à Rousseau dans son atelier avec de la lumière naturelle où l'on voit de l'extérieur les deux monuments les plus emblématiques de Paris : la tour Eiffel et le Sacré Cœur. Dans un bocal, il ya des branches, des feuilles et des fleurs, clin d'œil d'un de ses tableaux. Tout cela dans le décor de ses tableaux les plus connus qu'il aimait le plus et dans la plénitude d'une vie bien remplie mais pleine d'ennuis.

De fleste opfatter Henri Rousseaus værk og den naive stil som generelt mindre lødig kunst. Den er let forståelig for alle, og alle kan lave det samme, eftersom der ikke behøves akademiske forudsætninger. Man skal bare give slip på sig selv og lade fantastien løbe. Jeg foretrækker personligt at vise forfærdelige ting og f. eks. gøre opmærksom på miljøskandaler. Det var interessant for mig at male billedet til hundredåret for Henri Rousseau. Jeg har malet ham i sit atelier, som ligger badet i et naturligt lys. Udenfor ses Paris' to mest symbolske monumenter: Eiffeltårnet og Sacré Coeur-kirken. I en vase er der grene, blade og blomster - et motiv fra ét af hans malerier. Alt dette er sat ind i en kulisse skabt af hans mest kendte malerier, som viser en kunstner med et travlt liv, der desværre ikke var frit for problemer, og som omgives af sine yndlingsmalerier.

Monsieur Rousseau dans son atelier / Mr. Rousseau i hans atelier

GOUTEUX Michel

C'est le Maître, la référence absolue, la poésie incarnée, sa peinture n'est pas « gentille », (cf. la guerre ou les combats dans la jungle), encore moins « niaise » comme celle de tant de ses épigones. Non, elle est magique. On a envie de se perdre dans ses banlieues, de remonter le cours de ses fleuves, de traverser ses déserts pour y découvrir la bohémienne endormie. Le jardin public s'est rempli de sortilèges, la fille de la concierge a pour marraine Mélusine et Pierrot depuis sa montgolfière éclaire le monde de sa chandelle.

Rousseau, lui, éclaire ma route, et j'espère qu'au bout il m'aura réservé un strapontin au paradis des naïfs.

Han er Mesteren, den absolutte reference, den inkarnerede poesi. Hans malerier er ikke "sødladne" (jvf. krigen eller kampene i junglen) og endnu mindre "fjollede" som så mange af hans efterkommeres billeder er det. Nej, hans malerier er magiske.

Man får lyst til at fortabe sig i hans forstæder, rejse op ad hans floder, gå igennem ørkner for at finde den sovende sigøjnerske.

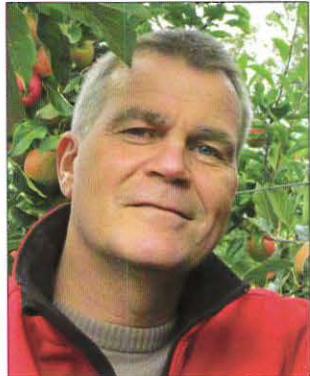
Parken er blevet fuld af hekseri, viceværtens datter har fået Melusine til gudmor, og Pierrot oplyser hele verden med sit lys fra sin luftballon. Rousseau oplyser min vej, og jeg håber, at han for enden af den har reserveret en klapstol til mig i de naives paradis.

L'ange noir / Den Sorte Engel

GROEN Ole

Henri Rousseau a fait de magnifiques peintures sur la jungle. Il a trouvé son inspiration n'importe où : dans le zoo, le jardin botanique, les revues et cartes postales. C'est l'essence même de l'Art. L'artiste établit son propre monde en miniature, entre réalité et imagination. Et ce n'est pas important si la scène se passe au milieu de Paris ou dans une campagne danoise. La partie la plus importante du processus créatif se passe dans la tête de l'artiste. Je sens l'influence de Rousseau très fortement. Il est comme un ancêtre français. Comme lui, je cherche à exprimer à la fois mon expérience personnelle et ma vie ici, autour de mon pays d'origine et l'inspiration que je trouve dans le monde imaginaire, où les tigres et les lions peuvent vivre. Outre tout cela, je suis sûr qu'Henri Rousseau et moi partageons les mêmes amours passionnés pour la nature et les femmes!

Henri Rousseau malede nogle smukke billede med motiver fra junglen - eksotiske planter og blomster, tigre, løver og meget mere. Man skulle ikke tro, at han malede i Paris! Han fandt sin inspiration i zoologiske haver, botniske haver, i blade og på postkort. Og dette er netop essensen i megen kunst: det er en unik kombination af oplevelser og fantasi. Kunstneren skaber sin egen lille oase, hvor alt kan ske. Og det betyder intet, om det er midt i Paris eller ude på landet i Danmark. Den vigtigste del af den kreative proces foregår i kunstnerens hoved.

Jeg føler en stærk indflydelse fra Rousseau. Han er som en fransk farfader for mig. Ligesom ham, forsøger jeg på samme tid at udtrykke min personlige erfaring og mit liv her i mit landlige hjem i Danmark samt den inspiration, jeg finder i fantasiens verden, hvor tigre og løver kan finde på at komme forbi. Udeover alt dette, er jeg overbevist om, at Henri Rousseau og jeg deler samme passionerede kærlighed til naturen og kvinder!

Scènes de jungle / Jungle Scener

GUIDI Isabel

Dans mon oeuvre "EN SUIVANT SES PAS" mon admiration reste totale pour ce grand maître. C'est vraiment un Maître car il a donné la possibilité à d'autres autodidactes comme lui, de pouvoir s'exprimer dans ce style merveilleux qui a été nommé, en référence à lui, style Naïf. Il me surprend toujours, par son maniement de la couleur, son ingénuité dans certaines de ses œuvres et son insouciance pour les perspectives et les proportions.

Mon désir est de suivre ses pas et de pouvoir me perfectionner au jour le jour en étant de plus en plus créatrice et en me rapprochant ainsi de lui. MERCI MAÎTRE HENRI ROUSSEAU !

I mit værk "I HANS FODSPOR" reflekteres min beundring for denne store Mester.

Mesteren som har givet autodidakte malere mulighed for at udtrykke sig via den vidunderlige stil, som er blevet kaldt naivismen. Han overrasker mig med sin beherskelse af farverne, med sin åbenhjertighed i nogle af værkerne og med sin ligegyldighed overfor perspektiv og proportioner, som er så vigtige i andre stilarter. Mit ønske er at gå i hans fodspor, at blive blive dygtigere dag for dag og hele tiden være mere og mere skabende. TAK TIL DEN STORE MESTER, HENRI ROUSSEAU!!!

En suivant ses Pas / I hans fodspor

GUTERRIEZ SEGOVIA Crucita

Henry Rousseau nous montre un monde de rêves symboliques, un monde loin de la vigilance, du bruit et la chaleur fait par l'expérience de la vie mais dans l'onirisme. Le spectateur est plongé dedans, dans la contemplation de ses œuvres magnifiques, dont certaines lui font prendre conscience de la futilité de son existence. Ce sentiment est surtout éprouvé quand il se retrouve dans un tableau où le thème est la jungle, au centre d'une nature un peu trop envahissante et suffocante.

Mais comme Rousseau est un grand admirateur de la vie naturelle, magicien de son monde merveilleux, et d'une fausse réalité, il nous prend par la main en nous donnant confiance en nous pour que cette nature se révèle exubérante et magnifique. C'est surtout dans ses paysages que je retrouve cette dimension tellement attachante.

Henri Rousseau viser os en symbolsk drømmeverden, en verden som befinder sig langt væk fra det daglige livs agtpågivenhed, larm og hede og kun i drømme. Beskueren drages ind i denne verden, ind i iagttagelsen af hans fantastiske værker og forstår, foran nogle af disse billeder, eksistensens overfladiskhed. Man får især denne følelse, når man står overfor ét af junglemalerierne, da man føler sig som midt i en natur, der er lidt for nærgående og kvælende. Men eftersom Rousseau er en stor beundrer af naturen og en tryllekunstner i sin eventyrlige verden og falske virkelighed, så tager han os ved hånden og giver os troen tilbage på os selv, så vi ser, at denne natur blot er frodig og storslået. Jeg finder især denne rørende dimension i hans landskaber.

HAIZE Maria Cristina

L'exotisme abonde dans l'œuvre d'Henri Rousseau alors que le père de l'art naïf n'a pratiquement jamais quitté Paris. Son exotisme imaginaire est issu seulement du jardin des Plantes, du jardin d'Acclimatation, et de revues illustrées...

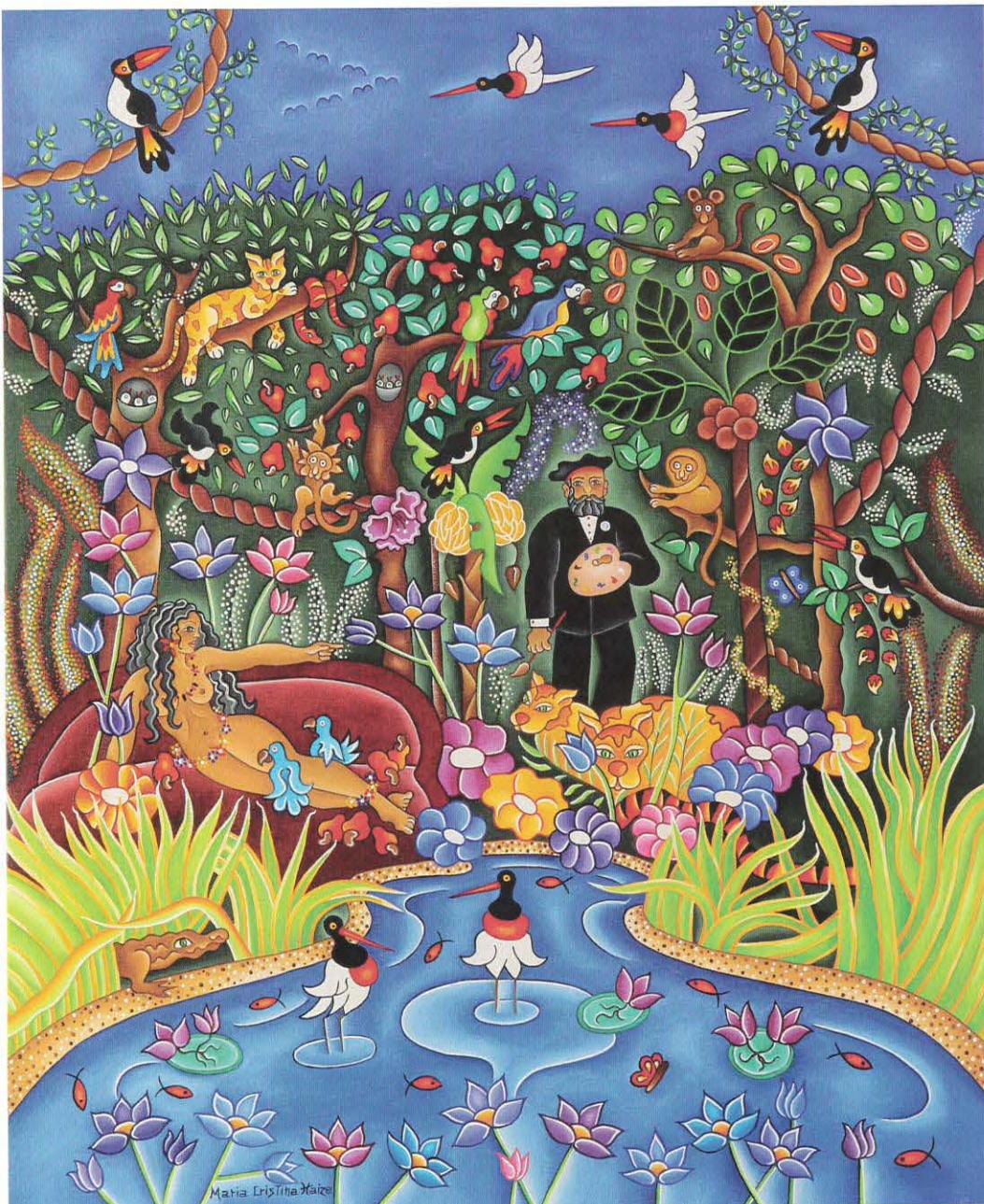
Le tableau que j'ai créé en hommage au centenaire du Douanier le fait voyager dans mon pays, le Brésil. Revisitant ses œuvres « Le rêve » et « Moi-même » (portrait paysage), je fais profiter le Douanier de l'exubérance de la forêt amazonienne: profusion de plantes et d'animaux, richesse des couleurs. J'espère que, du paradis des naïfs, Rousseau prendra plaisir à ce voyage, lui aussi imaginaire...

Henri Rousseaus værker er fulde af eksotisme til trods for, at den naive kunsts fader nærmest aldrig var udenfor Paris. Hans forestillinger er udelukkende affødt af besøg i parisiske parker og botaniske haver som Jardin des Plantes og Jardin d'Acclimatation eller kulørte magasiner...

Mit maleri, som jeg har skabt til ære for hundredåret for Rousseaus død, tager Tolderen med på en rejse til mit hjemland, Brasilien.

Ved at gå på opdagelse i værkerne "Le rêve" og "Moi-même" (landskabsportræt) lader jeg Tolderen nyde godt af amazonskovens væld af planter, dyr og farverigdom.

Jeg håber, at Rousseau nyder denne imaginære rejse oppe fra de naives kunstneres paradis...

Le Douanier Rousseau en Amazonie / Henri Rousseau ved Amazonfloden

HUC Andréé

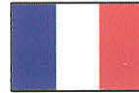
Depuis toujours, j'ai dessiné et peint et je me suis intéressée, très vite, aux artistes, à leur art, à leurs sujets, dessins ou peintures.

Le douanier ROUSSEAU est d'autant plus attristant qu'il a un style et des inspirations très particulières. Depuis longtemps, il fait rêver de pays lointains où l'on aimerait aller respirer et flâner, tellement ses représentations de la nature sont idylliques même si les bêtes féroces qu'il y place font peur.

Jeg har altid tegnet og malet og begyndte allerede i en tidlig alder at interessere mig for kunstnerne, deres motiver, kunst, tegninger og malerier.

Rousseau er yderst interessant i og med, at han har en særlig stil og en helt særlig inspiration. Han har altid fået mig til at drømme om fremmede lande, hvor jeg får lyst til at rejse hen for at slappe af og slentre rundt. Hans gengivelser af naturen er så idylliske, selvom man kan blive skræmt af de vilde dyr, han placerer i sine billeder.

HUIDOBRO MARAIS Katia

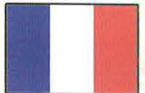

Je remercie le Douanier Rousseau d'avoir cru en son œuvre, d'avoir persévétré malgré les moqueries et les rejets subis, enfin, d'avoir tracé le chemin à tous ceux qui se réclament de l'Art Naïf, et dont je fais partie. Grâce à lui, l'Art Naïf a acquis ses lettres de noblesse. Dans la maison de mes parents, trônait en bonne place un portrait du Douanier Rousseau, peint par mon père, lui-même peintre naïf. Ainsi, j'ai toujours eu l'impression que, d'une certaine manière, il faisait partie de la famille ! C'est donc tout naturellement qu'un jour, moi aussi, je me suis mise à peindre, comme mon père, comme Rousseau (toutes proportions gardées, bien sûr!). La spontanéité, la sincérité, la fantaisie, le rêve qui caractérisent la peinture d'Henri Rousseau alliées à l'audace de ses compositions et à la grande maîtrise du détail et de la couleur, éveillent en moi la plus vive admiration, et par conséquent, le désir, le besoin de peindre. Je cherche donc, très humblement, très modestement, à suivre ce modèle excellent, puisque mon cœur m'y pousse.

Jeg takker Rousseau for at have bevaret troen på sit værk, for at være fortsat på trods af den hån og de afslag, der mødte ham og, sidst men ikke mindst, for at have vist vejen frem for alle dem, der som jeg selv, vedkender sig forholdet til den Naive Kunst. Takket være ham, har den Naive Kunst opnået sin anerkendelse. Hjemme hos mine forældre tronede et portræt af Rousseau midt i stuen, som var malet af min far, der også var naiv kunstner. På den måde har jeg altid følt, at han på den ene eller anden måde var en del af familien. Derfor var det helt naturligt, at jeg en dag begyndte at male som min far, som Rousseau (uden direkte sammenligning, naturligvis!). Spontaniteten, oprigtigheden, fantasien, drømmene, som karakteriserer Henri Rousseaus maleri forenet med hans dristige kompositioner og imponerende beherskelse af detaljen og farven, vækker den største beundring i mig og dermed ønsket om og behovet for at male. Jeg forsøger, meget ydmygt og meget beskedent, at følge dette fantastiske forbillede, eftersom mit hjerte driver mig til det.

Au Douanier Rousseau / Til Henri Rousseau

Jo HELIOTROPE

Simplicité, vérité, faune et flore, ces quelques ingrédients nourrissent les toiles du Douanier Rousseau d'une naïveté relative. Son œuvre spontanée, et parfois imaginaire, reste toujours rayonnante et d'une pureté picturale méritant une attention particulière en cette période de plus en plus virtuelle. L'art naïf greffé sur l'arbre des arts par le Douanier Rousseau apporte un peu d'oxygène dans ce monde qui nous étouffe.

Enkelthed, ægthed, dyr og blomster er ingredienser, der tilfører Rousseaus malerier en relativ naivitet. Hans spontane og ofte eventyrlige værk stråler. Det kan karakteriseres ved en billedlig renhed, og det fortjener, at vi ser nærmere på det midt i en tid, som bliver mere og mere virtuel. Den naive kunst, som Rousseau har podet ind på kunstens træ, tilfører os en smule ilt i denne verden, som kvæler os.

Le roi et ses princesses / Kongen og hans prinsesse

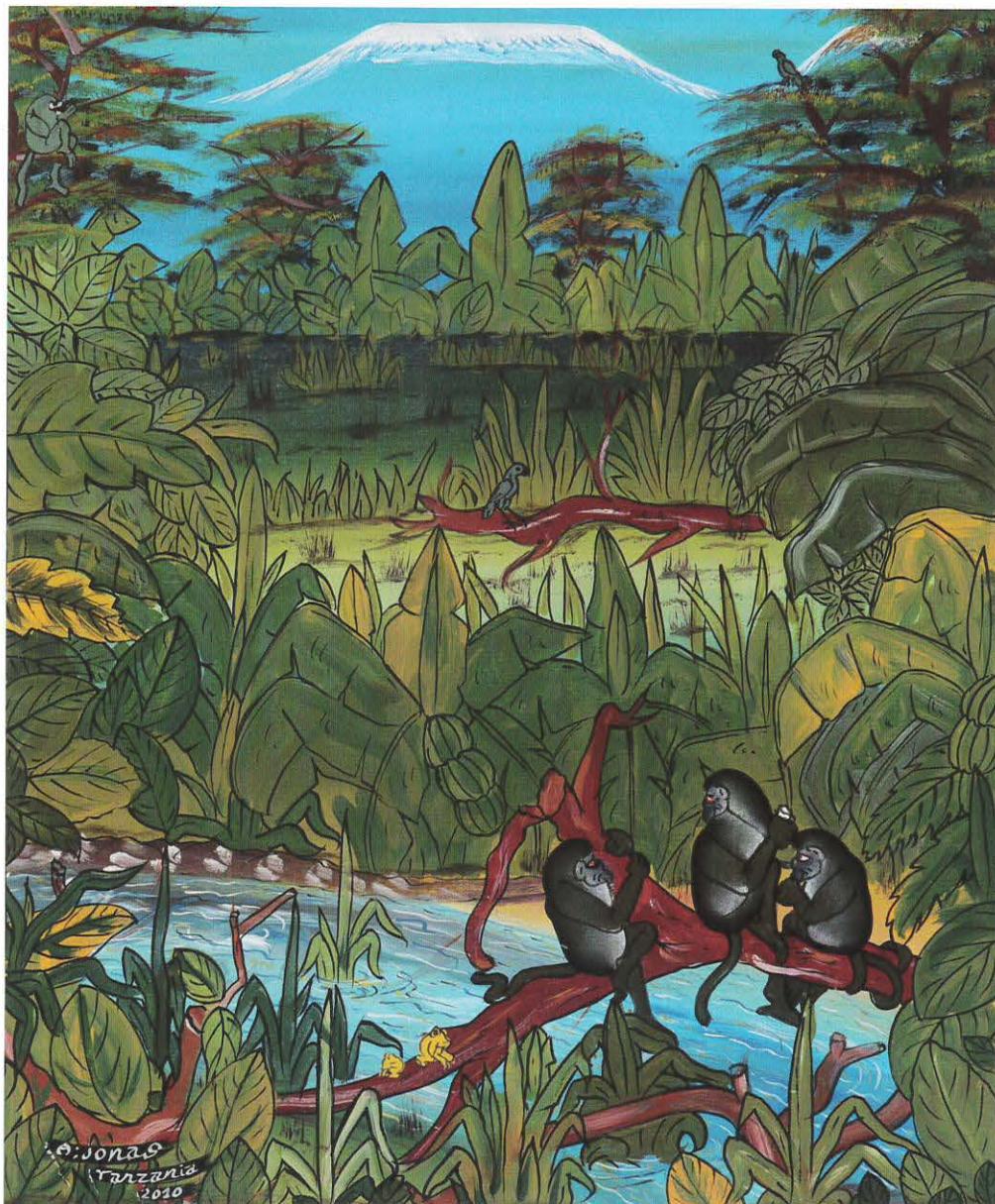

JONAS

Malgré son jeune âge, car il n'a que 30 ans, Jonas est déjà reconnu et bénéficie d'une petite cote dans sa Tanzanie natale. Adepte de l'Art TingaTinga, depuis plus de 10 ans, cela a permis à Jonas d'avoir une vie normale avec femme et enfant et d'avoir « un travail normal ». Nous adhérons totalement avec la Galerie African Tinga et la famille Millet pour permettre à des personnes dont le talent est tangible de les aider. Nous aussi nous les aidons et leur permettons d'exister à travers ce catalogue et de rencontrer d'autres artistes naïfs du monde entier. C'est aussi cela les petits miracles de Rousseau.

På trods af sin unge alder - for han er kun 30 år gammel - er Jonas allerede en kendt og velrenommeret maler i sit føde land, Tanzania. Jonas har i mere end 10 år været tilhænger af den særlige Tingatinga-kunst, hvilket har gjort det muligt for ham at føre et almindeligt liv med kone, børn og et "fast arbejde". Vi støtter fuldt ud galleriet African Tinga og familien Millet, som hjælper talentfulde kunstnere. Vi støtter også kunstnerne ved at udgive dette katalog og ved at give dem mulighed for at møde andre naive kunstnere fra hele verden. Dét er også ét af Rousseaus små mirakler.

La jungle du Douanier / Henri Rousseau's jungle

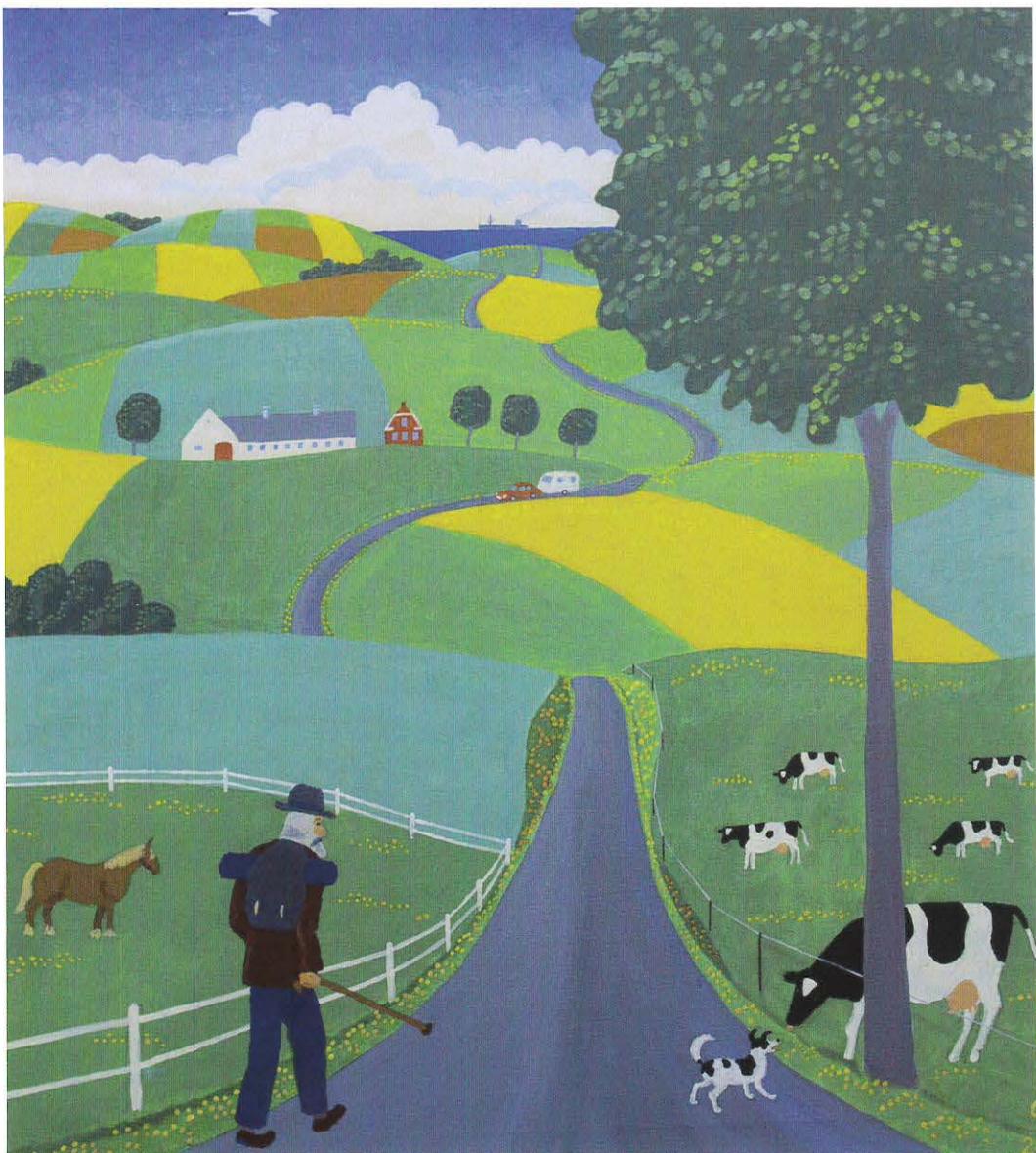

JUSTENLUND Ole

Le premier tableau d'Henri Rousseau qui a attiré mon regard a été «la Carriole du père Juniet». J'étais un écolier de 12 ans alors, et il était clair pour moi que cette peinture était différente des autres. Depuis mon enfance, cette peinture a été une source d'inspiration inestimable pour moi. Maintenant j'admire davantage ses tableaux avec des jungles qui sont encore plus fabuleux, pour leur supériorité technique et artistique. Mais mon inspiration est attirée surtout par les tableaux de Rousseau où il y a une route, comme point central. Par exemple «Vue de Malakoff» et «Vue de l'Ile St Louis depuis le quai Henri IV». Dans la plupart de mes propres peintures la route constitue la base de la construction du tableau, tout comme dans les tableaux de Rousseau. J'ai peint mon premier tableau naïf en 1989. Depuis, j'ai participé à des expositions dans tout le Danemark. En outre j'ai exposé dans différentes Galeries en Suède, Allemagne, Suisse, Israël et aux Etats-Unis.

Det første maleri, jeg så af Henri Rousseau, var «la Carriole du Père Juniet». Jeg var en skoledreng på 12 år, og det stod straks klart for mig, at dette maleri var noget helt andet, end hvad jeg før havde set. I mange år var dette billede synonymt med Tolderen for mig, selvom jeg er klar over, at motivet på ingen måde repræsenterer hans værk. Siden min barndom har dette maleri dog været en uvurderlig inspirationskilde for mig. I dag er jeg fuld af beundring for hans mere eventyrlige malerier, især junglemalerierne pga. deres fremragende kunstneriske og tekniske niveau. Jeg inspireres dog personligt allermest af de malerier af Rousseau, hvori det centrale punkt er en vej. F. eks. «Vue de Malakoff» og «Vue de l'Ile St Louis depuis le Quai Henri IV». I de fleste af mine egne billeder danner vejen grundlag for billedets komposition. Jeg malede mit første naive billede i 1989. Siden da har jeg udstillet i hele Danmark samt på forskellige gallerier i Sverige, Tyskland, Schweiz, Israel og USA.

Le Clochard / Vagabonden

KOŁODZIEJ Martha

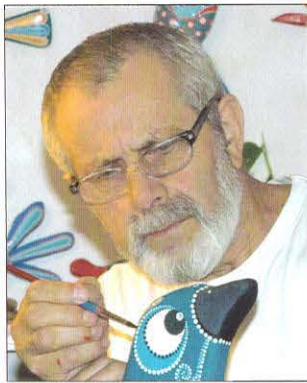

Mes premières toiles peintes étaient des paysages exotiques car cela me permettait de m'évader de ces longues journées de l'hiver polonais. Je me transportais dans les couleurs d'un autre monde, dans des voyages fabuleux et surréalistes où toutes les règles admises comme le temps, la construction des tableaux, la perspective n'ont plus d'importance. J'avais l'impression que c'est sa main à lui qui mélangeait les couleurs. Le Douanier Rousseau m'a apporté tout ça; Une assurance dans mes premiers tableaux qui étaient fortement inspirés de ses œuvres. Les nuits entières, je rentrais dans son univers pour chercher l'inspiration, n'ayant jamais quitté ma ville natale. Henri Rousseau est mon Maître spirituel et j'ai toujours l'impression qu'il est assis à côté de moi.

Mine første malerier forestillede eksotiske landskaber, som gav mig mulighed for at flygte væk fra de lange polske vinterdage. Jeg lod mig rive med af farverne fra en anden verden, ud på fabelagtige og surrealistiske rejser, hvor alle regler såsom tid, komposition og perspektiv ikke betød noget. Jeg havde indtryk af, at det var hans hånd, som blandede farverne for mig. Alt dette har Rousseau givet mig sammen med en stilsikkerhed i mine første malerier, som var kraftigt inspirerede af hans værker. Jeg tilbragte hele nætter med at rejse rundt i hans univers og søge inspiration på trods af, at jeg aldrig forlod min fødeby. Henri Rousseau er min åndelige mester, og jeg har altid indtryk af, at han sidder ved siden af mig.

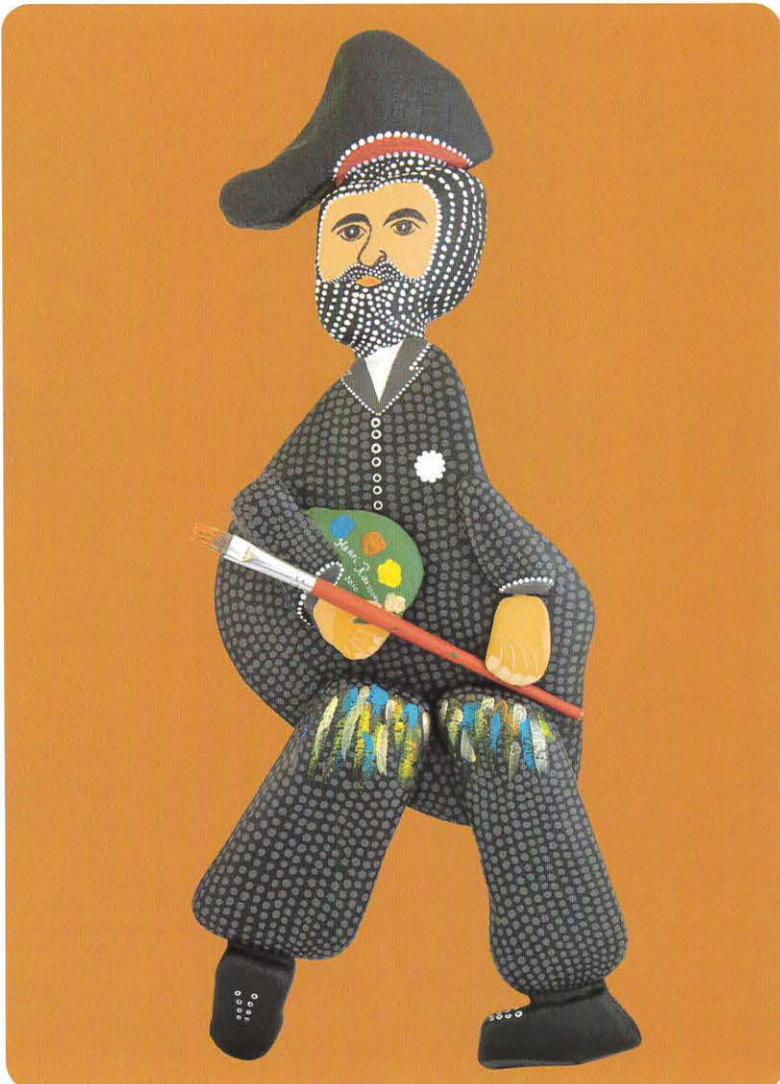
L'exposition du centenaire / Den Centennial Exhibition

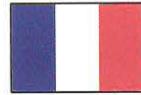
KOŁODZIEJ Stefan

Comme ma famille vivait dans les montagnes polonaises, je n'ai jamais entendu parler d'Henri ROUSSEAU. Je travaillais l'Art populaire plutôt avant qu'il soit encouragé par les instances communistes. L'avantage est que beaucoup de coutumes et de fabrications artisanales sont restées bien vivantes. J'ai connu Rousseau pour la première fois au Festival Mondial d'Art naïf de Verneuil. Cela m'a tout de suite plu car on voit bien qu'il a son propre style et qu'il va à l'essentiel sans fioritures excessives. La composition de ces galets le représentant fut très difficile pour moi, car je crée à l'envers. Je prends des galets dans la rivière qui ont des formes particulières puis en les regardant bien, je vois des choses dedans comme un oiseau, un poisson, un chat etc... Mais là, j'avais mon idée et il me fallait des galets comme je voulais. Ce fut beaucoup plus long que prévu à les trouver mais j'espère que le résultat vous satisfera autant que j'ai eu de plaisir à le peindre.

Eftersom jeg boede med min familie ude i de polske bjerge, havde jeg aldrig hørt om Rousseau. Jeg arbejdede med folkekunst, længe inden kommunisterne begyndte at opfordre til det. Fordelen er, at mange traditioner og håndværksteknikker er blevet overleveret og stadig lever i bedste velgående. Første gang jeg mødte Rousseau var på Festival Mondial d'Art Naïf i Verneuil i Frankrig. Jeg kunne straks lide ham, for man ser, at han har sin helt egen stil, og at han går direkte til kernen uden alt for mange dikkedarer. Det var meget svært for mig at skabe disse sten, som repræsenterer Rousseau, for jeg har så at sige arbejdet omvendt af, hvad jeg plejer. Normalt finder jeg specielle sten i floden, og når jeg kigger nærmere på dem, ser jeg forskellige ting i dem, f. eks. en fugl, en fisk eller en kat. Men til dette billede havde jeg først ideen og var nødt til at finde præcist de sten, jeg ville have bagefter. Det tog meget længere tid at finde dem, end jeg havde forstillet mig, men jeg håber, at I kan lide mit maleri ligeså meget, som jeg har nydt at male det.

Hommage à Rousseau / Hyldest til Rousseau

LAINÉ Agnès

Participer à cette exposition en réalisant une œuvre en hommage au "Douanier Rousseau", ne peut pas nous laisser insensible, cela est même très flatteur ! Et c'est avec un grand plaisir que je me suis mise à l'ouvrage... Ce peintre a toujours été, à mes yeux, le Grand Maître de l'Art Naïf, il est LA référence. J'ai eu le plaisir de créer à travers les yeux de ce Maître, une œuvre qui met en scène certains de ces sujets, hors de leur contexte habituel, en quelque sorte un "clin d'œil" humoristique! Chaque personnage ou animal entre en scène en venant saluer l'artiste en personne, une certaine manière de lui apporter de la reconnaissance et du respect. Si le " Douanier Rousseau " était encore de ce monde, peut-être nous aurait-il fait ce joli clin d'œil ? Une manière de communiquer entre Naïfs...

Det er meget flatterende at blive inviteret til at deltage i denne udstilling med et værk, der hylder "Tolderen Rousseau". Og jeg har kastet mig over arbejdet med stor glæde.

I mine øjne har Rousseau altid været den Naive Kunsts Store Mester, ja, han er selve REFERENCEN til naiv kunst. Det har været mig en glæde at skabe et værk med Mesterens øjne, der iscenesætter nogle af hans figurer udenfor deres normale kontekst med et humoristisk glimt i øjet. Personerne og dyrene kommer ind i billedet for at hilse på kunstneren selv, og det er min måde at vise ham anerkendelse og respekt på. Måske ville "Tolderen Rousseau" selv have fundet på dette, hvis han stadig havde været i denne verden?

Det er en måde for naive kunstnere at kommunikere med hinanden på.

Hommage au Douanier Rousseau / Hyldest til Henri Rousseau

LANGELLIER Judith

Les premières peintures qui ont marquées mon esprit quand j'étais petite, (car tout a commencé, quand ma mère sans le savoir m'a montré un petit livre sur le douanier Rousseau), sont les jungles avec les animaux. Pourquoi? Parce que ses peintures sont accessibles aux enfants grâce aux histoires qu'elles "racontent". Et à cette époque je vivais au Kenya ,et c'était amusant de reconnaître les animaux africains et même certains animaux cachés , que l'on devine à peine. J'étais attiré par ses idées fantastiques, la qualité de la composition, et la variété des plantes (bananiers, orangers ...) et les fleurs paradisiaques comme ses orchidées géantes.C'était "bien fait". Et puis ,ses mystères dans certains tableaux de jungles qui n'appartiennent qu'à lui ,les fonds grillagés par les plantes exotiques qui empêchent de voir "ce qui s'y passe", et qui fait fonctionner notre imagination . Bien sûr il n'y a pas que les jungles, mais tout a commencé par là. Voilà pourquoi j'ai une tendresse particulière pour le douanier Rousseau.

De allerførste malerier, som virkelig gjorde indtryk mig, da jeg var lille (for det hele begyndte, da min mor uden at vide det viste mig en lille bog om Tolderen Rousseau) var billeder af jungler med dyr. Hvorfor? Fordi hans billeder taler til børn via de historier, de "fortæller". På det tidspunkt boede jeg i Kenya, og det var så sjovt at se de velkendte afrikanske dyr og dernæst at lede efter de skjulte dyr, man knapt kan skimte i hans billeder. Jeg var tiltrukket af hans eventyrlige idéer, kompositionernes kvalitet, de mange forskellige planter (bananpalmer, appelsintræer...) og de paradisiske blomster, som f. eks. hans kæmpeorkideer. Det var "godt lavet". Og så var der hans helt egne mysterier i nogle af junglemalerierne, som f. eks. de eksotiske planter, der danner en så tæt baggrund, at man ikke rigtigt kan se "hvad der sker" bagved, hvilket stimulerer fantasien. Der er selvfølgelig meget andet end jungler, men det var hèr, det hele begyndte, og det er derfor, jeg nærer en helt særlig forkærlighed for Tolderen Rousseau.

Musique à Rousseau / Musik til Rousseau

LARN Knud

Henri restera toujours mon point de départ, en tant que peintre. Cela doit être aussi une référence pour nombre d'artistes pas seulement d'artistes Naïfs. Il est l'inventeur des «paysages-portraits» qui sont rentrés dans la norme aujourd'hui. Ce sont ses visions de rêves dans la serre du Jardins des Plantes de Paris et toute une foule de détails dans le tableau «Le rêve», qui réveilla mon talent artistique. Voilà ce qui a déclenché une impulsion, un point de départ vraiment vers une immense liberté visuelle, une franchise totale par rapport au spectateur et surtout le gout renouvelé de ma joie de peindre. Je peux maintenant aller mon propre chemin dans l'insouciance de la liberté d'explorer. Mais il arrive encore des fois de sentir sa présence m'invitant à le rejoindre dans la peinture.

Henri Rousseau er selve startpunktet for min karriere som maler. Mit kunstneriske talent blev vakt til live, da jeg for første gang så hans fabelagtigt flotte malerier, "landskabsportrætterne", og hans drømmeagtige visioner fra den lokale botaniske have - motiver som på samme tid befinder sig meget langt væk og helt tæt på. Jeg følte, at jeg endelig havde fundet mit Hjem, mit startpunkt, en stor visuel frihed, en unik direkte henvendelse til beskueren og frem for alt en enorm maleglæde. Ud fra alt dette kunne jeg nu forme min egen stil og måde at gøre tingene på. Rousseau berører mig stadig, han rækker hånden ud mod mig og opfordrer mig til at male...

Hommage au Douanier Rousseau / Hyldest til Rousseau

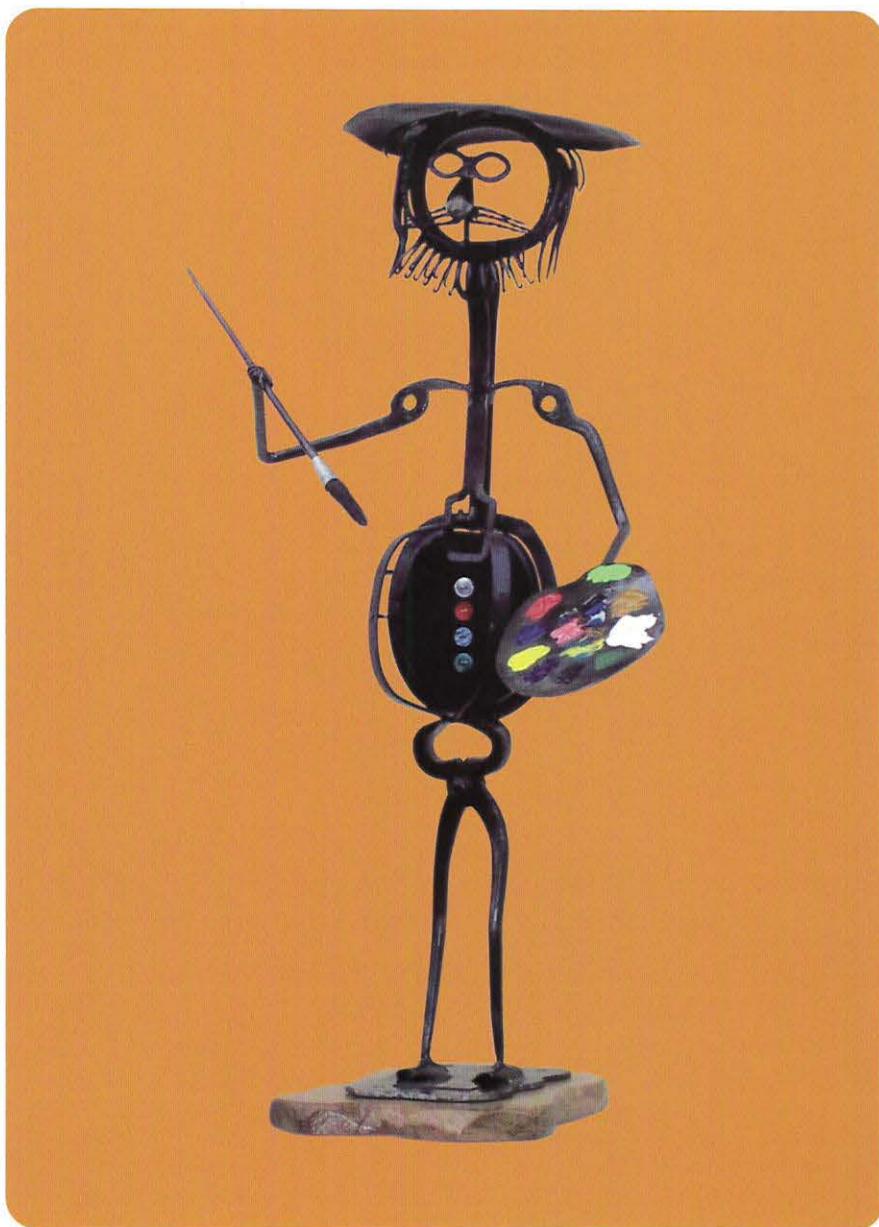

Le BIHAN Robert

L'outil est imprégné de son histoire ; il est souvent la mémoire de labeurs au service de l'homme dont il a partagé la vie. Au fil des ans il témoigne d'une fascinante complicité... Sculpteur autodidacte, je laisse mon imaginaire vagabonder jusqu'à la rencontre avec celui qui va l'actualiser; parfois même de sa contemplation, sa nouvelle destinée s'impose à moi. Surpris, amusé, interrogé? C'est le jeu de la rencontre à travers l'Art... et pour tout vous révéler j'y ai vraiment laissé cette fois une part de moi-même... Quant à vous Monsieur Le Douanier Rousseau, je souhaite vous avoir dignement rendu un hommage que vous méritez cent fois.

Kunstnerens redskaber bærer ofte præg af deres historie; de bærer på hukommelsen om det hårde arbejde kunstneren, som de har delt deres liv med, har udført. Med årene kan de berette om en fascinerende samhørighed... Som autodidakt skulptør slipper jeg min fantasi løs, indtil jeg finder det redskab, som inspirerer mig; nogle gange skal jeg bare se det for straks at være klar over, hvad jeg vil bruge det til. Overrasker det? Får det et smil frem på læben? Underer det? Det er sådan, det foregår, mødet gennem kunsten, og jeg kan sågar fortælle, at jeg denne gang virkelig har lagt en stor del af mig selv i dette værk... Jeg håber at have hyldet dig på den værdige måde, som du fortjener mindst 100 gange mere, Monsieur Rousseau.

Henri Rousseau

LEWIS

Quand Dominique Millet et son mari Jean Louis, de l'association AFRICAN TINGA a parlé à LEWIS du Centenaire ROUSSEAU, il a tout de suite était emballé et a fait un tableau, très « puissant » comme il dit car il est allé le cherché loin et avec un autre style que le sien. Lewis est le meilleur représentant actuel de cet Art TingaTinga qui a jailli seulement vers 1968, grâce à son Maître, Edwar TINGA. Malgré son jeune âge et son rapide décès survenu 5 ans seulement après, deux ou trois écoles revendiquent et appliquent cet Art très particulier de nos jours. LEWIS n'a pas pu parler des tableaux de Rousseau, et encore moins donner son avis même s'il a reconnu, sur l'ordinateur plusieurs de ses œuvres sur le thème de la jungle. Mais nous pensons que la rencontre entre ROUSSEAU et ces artistes de Tanzanie, sera fructueuse dans l'Avenir pour tous. Merci Monsieur ROUSSEAU!

Da Dominique Millet og hendes mand, Jean Louis, fra foreningen AFRICAN TINGA fortalte Lewis om udstillingen for hundredåret for Rousseau, blev han straks begejstret. Han malede et ”meget stærkt” billede, som han selv siger, som har krævet, at han har måttet bevæge sig langt væk fra sin egen stil. Lewis er pt. den bedste repræsentant for Tingatinga-kunsten, som brød frem omkring 1968 takket været Edward Tinga. På trods af Tingas unge alder og alt for tidlige død kun 5 år senere, så vedkender 2 eller 3 kunstskoler sig hans meget særlige stil og praktiserer den i dag. Lewis har ikke kunnet tale med om Rousseaus malerier og, endnu mindre, give sin mening om dem, selvom han har set flere af jungleværkerne på sin computer. Men vi er overbeviste om, at mødet mellem Rousseau og disse kunstnere fra Tanzania vil være frugtbart fremover. Tak Monsieur Rousseau!

La Jungle de Rousseau / Rousseau's Jungle

MARCEL Sylvie

Ton œuvre est une Invitation au Rêve, hors des règles et du temps, j'ai donc imaginé pour toi, Henri, une Galerie-atelier remplie de tes paysages exotiques, d'émotions, de tableaux-rêves et d'images-poésies. Ta rue est animée, ton ami Alfred Jarry y passe à vélo, un enfant recopie sur un mur des mots d'Apollinaire, des mots qui parlent de toi... comme les affiches ou la palette de tes amours. A travers les carreaux, on aperçoit un tableau sur ton chevalet, tu le termineras demain peut-être. Pour l'instant, tu sembles bien affairé dans l'escalier. Attention Douanier, des singes farceurs tentent de retourner à leur Jardin des Plantes!

Dit værk er en invitation til at drømme - udenfor tid og regler. Derfor har jeg - til dig, Henri - forestillet mig et værkstedsgalleri, som er fuldt af dine eksotiske landskaber, følelsestilstande, drømmebillede og billedpoesi. Din gade er fuld af liv; din ven Alfred Jarry kommer forbi på cykel, et barn skriver ord af efter Apollinaire på en mur, ord der fortæller om dig... som plakaterne eller din kærlighedspalet. Gennem ruderne skimter vi et maleri på dit staffeli, som du måske færdiggør i morgen. Ligenu ser du i hvert fald ud til at have travlt ude på trappen. Pas på Rousseau, de drillesyge aber forsøger at stikke af, tilbage til deres Jardin des Plantes!

L'Atelier d'Henri / Henri Rousseau's Atelier

MARCUSSEN Dorte

Au Danemark, le peintre naïf Hans Scherfig (1905-1979) a été très inspiré par les photos de la jungle d'Henry ROUSSEAU. Tous les enfants danois connaissent la peinture de Scherfig avec ses grands éléphants et ses tigres dangereux dans la jungle et nous savons tous que la source d'inspiration de ces peintures fantastiques vient du Français Henri Rousseau. J'apprécie son travail, car ce sont des peintures émotionnellement fortes faites par un excellent peintre qui, à travers l'Art raconte des histoires, de nombreuses histoires, beaucoup plus profondes que les doux récits nostalgiques, qu'on voit souvent dans l'art naïf aujourd'hui. Si je n'avais été seulement que la moitié de ce que fut Rousseau en tant que peintre et conteur, je serais une peintre fantastique et très fière de l'être aujourd'hui.

Den naive, danske kunstner Hans Scherfig (1905 - 1979) var meget inspireret af Henri Rousseaus junglebilleder. Alle danske børn kender Scherfigs malerier med store elefanter og farlige tigre i junglen - og vi ved alle, at inspirationen til de fantastiske malerier kom fra franskmanden Henri Rousseau. Jeg sætter pris på Rousseaus værker, det er stærke malerier af en fantastisk kunstner, som fortæller historier gennem sin kunst - historier der er meget dybere end de sødladne, nostalgitiske eventyr, vi ofte ser i naive kunstværker i dag. Hvis jeg var blot halvt så god en maler og fortæller som Henri, så ville jeg være en fantastisk maler og meget stolt af det!

La Masion d'Henri Rousseau / Henri Rousseau 's hus

MARS Hiroko

Ayant fait mes études aux Beaux Arts de Tokyo, dans les années 70, l'Art Moderne français était bien apprécié. Nous autres jeunes pratiquants des Arts graphiques, nous remarquions la modernité de Rousseau. Son originalité d'autodidacte, son œuvre thématique et sa vie concourraient à faire une provocation à cette époque là. Mais nous avions ressenti de la sympathie pour son style d'une forte individualité. Mais après, j'ai découvert en France des paysages, des villages, des maisons de Normandie qui sont exactement pareils à ceux des illustrations que j'avais vu, si mignonnes et si sincères. J'ai vu aussi les magnifiques illustrations d'Art Naïf dans les livres de classe de mes enfants. Les Artistes descendants du Douanier sont toujours en France. Il m'apparaît qu'il reste notre référence pour la recherche de notre bonheur en pensant que nous sommes toujours dans le même esprit que lui.

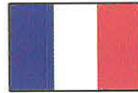
Da jeg studerede ved kunstakademiet i Tokyo i 70'erne, var moderne fransk kunst højt skattet. Vi unge grafiske kunstnere lagde straks mærke til Rousseaus modernitet. Hans originalitet som autodidakt, hans tematiske værk og hans liv kunne tilsammen opfattes som en provokation mod tiden. Men vi følte derimod sympati for hans stil, som prægedes af en stærk individualisme. Senere rejste jeg til Frankrig og opdagede, at landskaberne, landsbyerne og husene i Normandiet stemte fuldstændigt overens med de illustrationer, jeg havde set, og som jeg syntes var så yndige og oprigtige. Jeg har ligeledes set hans fantastiske illustrationer i mine børns skolebøger. Tolderens efterkommere findes stadig i Frankrig. For mig forbliver han vores vigtigste reference i vor søgen efter lykke - vi forbliver i samme ånd om ham.

Pour feter le bébé / Barnet fejres

MARTIN Arlette

Merci à toi, ROUSSEAU, ami des poètes, ces éternels enfants. Comme eux, tu nous enchantes, tu nous transportes dans tes rêves d'exotisme, d'un monde pur et primitif. Avec toi, nous entrons dans l'essentielle beauté: un voyage onirique nous conduit de ton humble environnement transfiguré par ton génie jusqu'aux pays des merveilles.

Là, tu tiens quand même à nous montrer, avec beaucoup de naïveté, la dure condition humaine. « Gentil ROUSSEAU, tu nous entends ». Nous, nous t'écoutons.

Tak til dig, Rousseau, ven af poeterne, de evindelige børn.

Du henrykker os på samme måde som børnene, du tager os med ind i dine eksotiske drømme i en ren og primitiv verden. Sammen med dig træder vi ind i den essentielle skønhed: en drømmerejse bringer os væk fra dine beskedne omgivelser, som du med din snilde forvandler til et vidunderligt drømmeland.

Her insisterer du nu alligevel på, med stor naivitet, at vise os den svære menneskelige tilværelse. "Søde Rousseau, du hører os". Og vi lytter til dig.

Hommage à Rousseau / Hyldest til Rousseau

MAURER Chantal

J'ai rencontré le douanier ROUSSEAU à travers la charrette du père Juniet, alors que j'avais reçu un livre de son œuvre, comme récompense scolaire. J'ai longtemps copié cette charrette qui me transportait ailleurs. Puis, la vie m'a fait découvrir le reste de son œuvre, que j'adore pour sa fraîcheur, sa simplicité et son authenticité. Comme lui, j'ai trouvé refuge dans la peinture et ceci depuis 40 ans. Le Douanier Rousseau, nous transmet à nous, peintres naïfs, un tel romantisme. Nous, les peintres naïfs, peintres du dimanche et du cœur, nous savons faire partager cet art et savons que cet art est un art majeur!

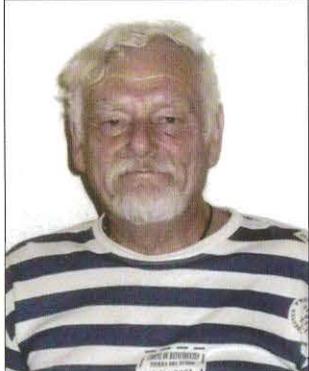
Mit første møde med Rousseau var, da jeg så maleriet "La Carriole du Père Juniet" i en bog om hans værk, jeg havde fået som præmie i skolen. Jeg har tegnet denne kærre af et utal af gange, fordi den første mig væk fra dagligdagen. Senere har jeg stiftet bekendtskab med resten af hans værker, som jeg elsker pga. deres friskhed, simpelhed og ægthed. Ligesom ham søger jeg skjul i maleriet og har gjort det i 40 år. Rousseau videregiver en sand romatisme til os naive malere. Vi, de naive malere, søndagsmalere, malere af hjertet, er i stand til at formidle vores kunst til andre, og vi ved, at vores kunst er stor.

En partance pour l'amour / Afgående for kærlighed

MEYER Ib

Depuis la première fois que j'ai vu les tableaux d'Henri Rousseau, j'ai été rempli d'admiration pour ce côté indéfinissable qui fait de ses œuvres quelque chose de très particulier. Je me suis souvent trouvé devant ses tableaux au Musée de l'Orangerie et au Musée d'Orsay en me laissant emporter par ses couleurs, ses motifs, ses histoires et ses ambiances. Henri Rousseau était novateur et il n'a jamais voulu faire partie d'un mouvement artistique précis - ni styles « à la mode » qui étaient caractéristiques pour son époque. Il suivait son cœur et il est finalement arrivé à une expression très puissante qui inspire les milieux d'artistes dans le monde entier d'aujourd'hui...

Siden jeg for første gang stiftede bekendtskab med den franske naive maler Henri Rousseau, har jeg været fuld af beundring for det udefinierlige, der gør hans billeder til noget ganske særligt. Jeg har adskillige gange stået på Musée de l'Orangerie og Musée d'Orsay i Paris og beundret hans malerier, ladet mig rive med af farverne, motiverne, historierne og stemningerne i hans malerier. Henri Rousseau var nyskabende og gik sine helt egne veje uden at bekende sig til en bestemt retning. Han malede på sin egen måde uden øje for de genrer og malemåder, der var karakteristiske for den tid, han levede i. Han fulgte sit hjerte og endte med et meget stærkt udtryk, som den dag i dag inspirerer tusinder af naive malere verden over.

Hommage à Henri Rousseau / Hyldest til Henri Rousseau

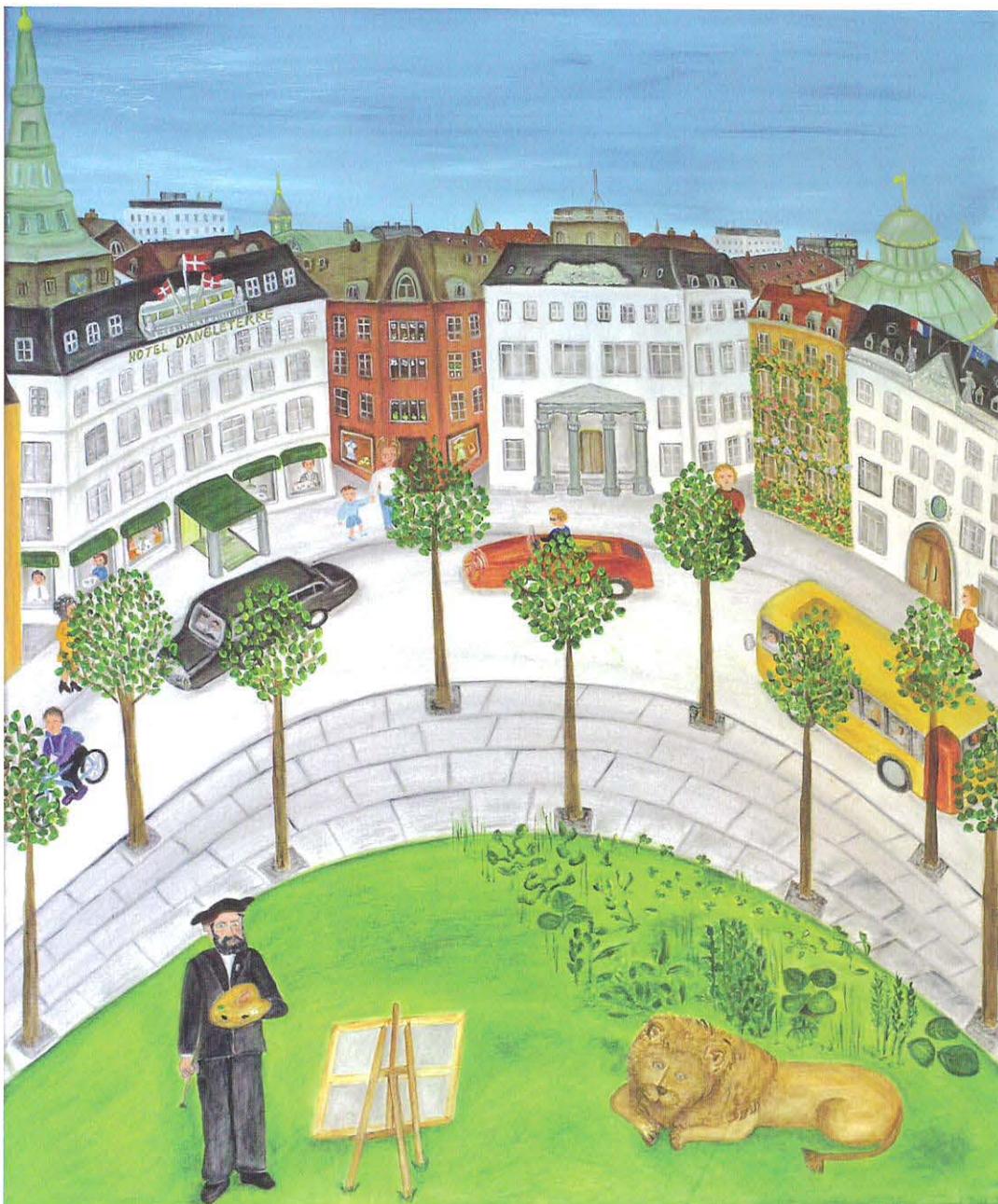

Mia CARA

Cette année, le monde honore Henri Rousseau, Le Douanier, le grand artiste naïf, le pionnier du modernisme. Rousseau m'a présenté une nouvelle approche de la vision imaginative dans la peinture. Sa perception de la réalité était fondée principalement sur l'observation, l'imitation et la transformation du visible. Sa vive et forte émotion picturale m'a appris, ainsi, comment des choses inconnues, imaginaires pouvaient être construites en utilisant « des blocs de construction » du connu. J'admire le travail d'Henri Rousseau et me sentir connectée avec lui, me remplit d'extase car je regarde maintenant dans le même sens que lui. Mes paysages urbains sont construits sur des observations et influencés par des sentiments de pure sensation et parfois même irréels.

I år hylder verden Henri Rousseau, Tolderen, den store naive kunstner, modernismens pioner. Rousseau præsenterede mig for en ny tilgang til en imaginær vision af maleriet. Hans opfattelse af virkeligheden var først og fremmest baseret på observation, imitation og omformning af det synlige. Hans levende og følelsesmæssigt stærke malerier lærte mig også, hvordan ukendte imaginære ting kan konstrueres ved brug af det velkendte som byggeklodser. Jeg beundrer Henri Rousseaus arbejde og føler mig forbundet med ham, fordi jeg har samme tilgang til maleriet som ham. Mine bylandskaber er bygget på observationer og påvirket af en følelsesmæssige intensitet.

Henri Rousseau at Kongens Nytorv / Henri Rousseau på Kongens Nytorv

MICHELI Edith

Une expression artistique particulière, une expression atypique, une expression libérée des codes et des tendances qui exprime une force de création affranchie du regard et sourde aux jugements. Quelle est cette force qui permet, alors que sa vie administrative semble déjà bien tracée, de peindre, s'exprimer. L'homme a dû souffrir des mots, rires écrits le concernant mais cela n'a pas entamé son désir, cette force créatrice. Naïf, primaire... heureusement que cela n'a pas détruit cet élan de vie. Ce modèle de peinture apparemment très simple de facture très colorée exprime une joie, un humour. Elle est bavarde et comme beaucoup de tableaux dits naïfs, il faut avoir envie d'entendre... C'est un peu comme s'il s'était affranchi pour les générations futures. "Ma muse m'amuse"... est le titre de ce tableau en même temps qu'une envie de préserver une note d'humour."

Et særligt kunstnerisk udtryk, et atypisk udtryk, et udtryk, som er frigjort fra normer og retninger, og som viser en skabertrang, der frigør sig fra blikket og vender det døve øre til fordomme. Hvor kommer den styrke fra, som driver Rousseau til at male og udtrykke sig, på trods af at hans administrative livsbane synes at være kridtet så fast op? Han må have lidt under ord og latter, men det har ikke kunnet dæmpe hans skabertrang. Naiv, primitiv... heldigvis ødelagde sådanne ord ikke hans livskraft. Denne forbilledlige stil, der synes så simpel og farverig, udtrykker glæde og humor. Den snakker løs - og med naive billeder skal man have lyst til at lytte... Det er som om, han har frigjort sig til ære for fremtidige generationer. "Ma muse m'amuse"... er på samme tid titlen på mit billede og en lyst til at bevare en humoristisk tone.

Ma muse m'amuse / Min fornøjelige muse

MIHUT Marianna

Marianna découvre Rousseau, la première fois de sa vie, à Laval en décembre 2007 au même moment que le Musée du Vieux Château reçoit une toile de Rousseau, provenant des USA, et s'intitulant " Madame M". C'est sa première exposition dans ce haut lieu de l'Art Naïf. Emue, par cette rencontre, cette révélation, elle est restée marquée à vie par cette peinture. Son arrière grand-père Ion Nita Nicodim, habitant les Carpates, peignait aussi, sans connaître l'existence du Douanier, sur des cadres de ruches d'abeilles et des toiles de matelas. Il est considéré comme le fondateur de la peinture naïve roumaine, Marianna, son arrière petite - fille, jette aujourd'hui un pont entre ces deux ancêtres de génie, entre un petit hameau blotti dans les montagnes roumaines et la France. Malgré sa présence dans des Festivals et expositions de prestige en Europe, Marianna continue de vivre sur la terre des ses ancêtres qu'elle magnifie et transforme en petits joyaux paradisiaques.

Marianna stifter bekendtskab med Rousseau for første gang i sit liv i Laval i 2007, hvor Musée du Vieux Château modtager et maleri af Rousseau fra USA med titlen "Madame M". Det er første gang, hun udstiller i denne den naive kunsts højborg.

Dette møde, denne åbenbaring, rører hende dybt, og hun føler sig mærket for livet af dette maleri. Hendes oldefar Ionita Nicodim, som boede i Karpaterne, malede også - uden at kende til Rousseaus eksistens - og anvendte rammer fra bister med lærred fra gamle madrasser. Han betragtes som grundlæggeren af den naive kunst i Rumænien, og i dag bygger hans oldebarn Marianna så bro mellem disse to talentfulde forfædre - mellem en lille landsby gemt væk i de rumænske bjerge og Frankrig. Til trods for hendes deltagelse i festivaler og prestigefyldte udstillinger i Europa, så forbliver Marianna bosat på sine forfædres jord, som hun forherliger og omdanner til små paradisjuveler.

Leçon de peinture dans mon village / Maleri lektion i min landsby

MOERUP Jette

Dans la plupart des tableaux de jungle du Douanier ROUSSEAU, je ressens l'Amour. Dans toute la symbolique exotique de Rousseau, comme les palmiers, les fleurs éclatantes et les animaux sauvages, transparaît cet Amour spirituel. En rentrant davantage dans le tableau, on peut ressentir aussi la coexistence (paradoxe) entre un paysage calme et paisible et parfois, dans certains tableaux, des animaux attaquant d'autres animaux, ou même quelques fois des humains. Comme si dans notre sommeil, nous étions ballotés entre un rêve et un cauchemar.

J'aimerais rester concentrée sur le beau rêve que j'interprète comme un symbole du Paradis que nous avons perdu; un Paradis où les hommes et les animaux vivent ensemble dans la paix.

Jeg holder allermest af Rousseaus junglebilleder. De afbilder en eksotisk verden med palmer, vidunderlige blomster og vilde dyr. Landskaberne er rolige og fredfyldte, men i mange af billederne ser vi dyr, der angriber andre dyr eller mennesker, så det føles som en blanding af en dejlig drøm og et mareridt. Jeg foretrækker at fokusere på den dejlige drøm, som jeg fortolker som et symbol på det paradis, vi har mistet; et paradis hvor mennesker og dyr lever sammen i fred.

Le paradis perdu / *Det tabte paradis*

MONIC-Michele

J'avais juste de l'admiration pour les grandes toiles exotiques de Rousseau peintes dans les années 1900. C'est son histoire qui m'a aidée et encouragée. Sa vie n'a pas été facile. Je réalise que ce modeste autodidacte n'a jamais voyagé. Il s'est inspiré de cartes postales, de catalogues de musées ou d'images trouvées dans des tablettes de chocolat en réussissant à peindre des œuvres très personnelles, aujourd'hui exposées dans les musées et recherchées des collectionneurs. J'ai longtemps peint pour mon seul plaisir en étant persuadée qu'il ne pouvait y avoir de réussite pour un peintre non formé aux grandes écoles d'art et non accepté aux salons réservés à une élite. Aujourd'hui grâce au douanier Rousseau et aux « naïfs » je pense qu'il est possible de s'exprimer de façon plus spontanée sans tenir compte des modes ou des critiques et de trouver un public qui partage ces émotions et apprécie le travail bien fait...voilà le vrai bonheur!

Tidligere havde jeg blot en vis beundring til overs for Rousseaus store, eksotiske malerier fra årene omkring 1900. Til gengæld har hans historie altid hjulpet og opmuntrer mig. Hans liv har ikke været let. Det går op for mig, at denne beskedne, autodidakte maler aldrig rejste, men blev inspireret af postkort, museumskataloger eller billede fra chokoladebarer. Hermed lykkedes det ham at male nogle meget personlige værker, som den dag i dag udstilles på museer og er eftertragtede blandt samlere. Jeg har i lang tid malet for mig selv og været overbevist om, at en maler uden uddannelse fra en velrenomerede kunstskole og uden adgang til at deltage på udstillinger reserveret for eliten, ikke kunne få succes. I dag tror jeg, takket være Rousseau og de andre "naïve", at det er muligt at udtrykke sig på en mere spontan måde uden at hænge sig i mode eller kritik. At det er muligt at finde et publikum, der deler disse følelser og sætter pris på veludført arbejde... se dét er den virkelige lykke!

La manif à Verneuil / Demonstrationen i Verneuil

NAGEL Helen

J'ai toujours aimé dessiner et peindre. Le jour de mon anniversaire, j'ai reçu une boîte de peintures à l'huile, avec des pinceaux et des toiles. J'ai commencé la peinture naïve tout naturellement, sans le savoir. J'ai rejoint un groupe local de peintres qui ont immédiatement commencé à corriger mes fautes de perspective et d'anatomie concernant mes personnages. A chaque fois que je commençais une peinture "normalement", ça finissait toujours par être naïf. J'ai vu un jour un livre d'Henri Rousseau, et j'ai aussitôt été fasciné par ses tableaux - c'était le genre que je faisais. Cela a donc renforcé ma confiance et j'ai décidé de continuer dorénavant à ma façon. J'étais tellement courageuse que j'ai envoyé un tableau dans une grande compétition et j'ai remporté le Premier Prix devant des milliers de peintres «normaux».

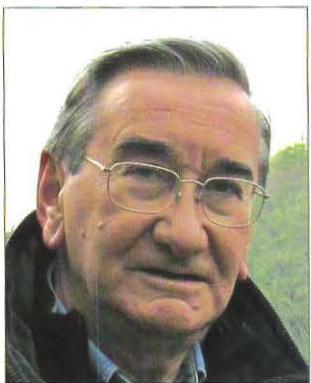
Jeg har altid holdt af at tegne og male. Til min fødselsdag fik jeg engang en æske med oliefarver, pensler og nogle lærreder. Jeg startede med at male naivt uden at vide, at det var en "isme". Jeg blev herefter medlem af en lokal gruppe malere, som straks begyndte at rette på mine perspektiver og mine personers anatomi. Jeg begyndte således at male "rigtigt", men det endte altid naivt til sidst. En dag så jeg en bog om Henri Rousseau og blev fascineret af hans malerier - og af, at det var samme genre som det, jeg selv malede. Det styrkede min tillid til det, jeg lavede, og jeg besluttede at fortsætte på min egen måde. Jeg blev faktisk så modig, at jeg sendte et billede ind til en stor konkurrence og vandt over mange tusinde "rigtige" malerier - og siden er det bare fortsat på den måde...

Joueuses de Football / Fodboldspillere

NOVI Cesare

J'ai rencontré Henri Rousseau lors d'une visite au musée d'Orsay. J'ai été immédiatement frappé par sa modernité et ses couleurs, en particulier toutes ses nuances de vert. Rousseau a dit à juste titre que Picasso était, en fait, un peintre classique, alors qu'il était un artiste moderne. J'ai commencé à peindre après avoir longtemps étudié le monde de Rousseau. Ses plans se chevauchent et son absence totale de perspective qui fait son carré magique. Tout cela a été conçu ! Beaucoup d'artistes ont été inspirés par lui: Delvaux, Bombois, Mafai, Dong, Breviglieri, Carra etc. Je crois que l'art contemporain est en crise et qu'il ya un retour à l'art figuratif revisité par l'Art Naïf ou primitif. D'ailleurs des artistes tels que Picasso, Matisse, Miró, Chagall ont bien ouvert la voie en revisitant le primitivisme à la découverte des peuples autochtones d'Afrique. En conclusion, je crois que Rousseau avait un rôle décisif dans la peinture moderne.

Jeg mødte for første gang Henri Rousseau under et besøg på Musée d'Orsay. Jeg blev straks slæt af hans modernitet og hans farver og især alle de grønne nuancer. Rousseau siger, meget rigtigt, at Picasso var en klassisk maler, og at han selv var en moderne kunstner. Jeg begyndte at male efter at have studeret Rousseaus verden længe. Hans overlapninger og det totale fravær af perspektiv gør hans værk magisk. Han planlagde alt i sine billede nøje. mange kunstnere er blevet inspireret af ham: Delvaux, Bombois, Mafai, Dong, Breviglieri, Carra osv. Jeg tror, at den moderne kunst er i krise, og at vi er vidner til en bevægelse tilbage mod den figurative kunst, genfortolket af den naive eller primitive kunst. Kunstnere som Picasso, Matisse, Miró og Chagall har banet vejen frem ved at interesser sig for primitivismen i en søgen efter oprindelige folkeslag i Afrika. Som konklusion, så er jeg sikker på, at Rousseau spiller en afgørende rolle i moderne kunst.

Hommage à Rousseau / Hyldest til Rousseau

OLANDER Jan

Rousseau et moi c'est une longue histoire. Même si je le connaissais dans les albums de peinture, c'est en 1957 qu'a eu lieu notre rencontre, à Paris que je n'oublierai jamais. C'était l'année de la disparition de Constantin BRANCUSI, lui aussi admirateur de Rousseau. De par mes fonctions diplomatiques j'ai eu la chance de voir presque toutes les œuvres de Rousseau disséminées dans le monde. C'est en 1980 que j'ai sauté le pas et que je me suis lancé à essayer de peindre. C'est plus facile à dire qu'à faire. Toutes les ambiances dans mes tableaux sont passées par la « moulinette » de ma mémoire et ressort dans un style « minimalist ». Toutes les ambiances je les ai vues ici ou ailleurs. Mais surtout et j'espère que vous le garderez pour vous, tous mes tableaux ont des églises et des moutons parce que c'est très facile pour moi de les peindre. Mais mon plus grand plaisir c'est quand je vois des gens heureux à regarder mes tableaux.

Rousseau og jeg - det er en lang historie! Selvom jeg godt kendte ham fra bøger, så var det i 1957, at jeg mødte ham for første gang i Paris, og jeg glemmer det aldrig. Det var året for Brancusis død, som også var en stor beundrer af Rousseau. Via mit diplomat-job har det været muligt for mig at se næsten alle Rousseaus værker rundt omkring i verden. I 1980 tog jeg springet og begyndte at male selv. Og det er lettere sagt end gjort! Alle stemninger i mine billeder har først været en tur igennem hukommelsens "mølle" og kommer ud i minimalistisk form. Alle disse stemninger har jeg oplevet enten her eller andetsteds. Sig det ikke til nogen, men alle mine malerier indeholder kirker og får, fordi jeg synes, de er så lette at male! Men det bedste jeg ved er, når mennesker bliver i godt humør af at se på mine billeder!

La lionne / Løvinden

PICCOLI Jean

C'est une très belle initiative de fêter tous ensemble le Centenaire du «Douanier ROUSSEAU» parce qu'il a su faire reconnaître une peinture différente pour l'époque dite «peinture naïve». Pourquoi? Cette peinture comporte une palette de couleur importante et révèle un monde unique et nouveau. De plus il était fier de ses portraits paysages, dont il disait que c'était lui l'inventeur. Effectivement, le résultat nous donne l'envie de s'évader dans des paysages de rêves. Nous pouvons aussi nous rendre compte, sans être expert en quoi que ce soit, de la minutie apportée aux détails dans chacun de ses tableaux. Il n'y a pas de normes et de techniques particulières. Il agissait comme la plupart des peintres Naïfs actuels, je pense, en peignant les idées qui lui passaient par la tête; même si tout le tableau était préparé d'avance et si il savait où se diriger. Pour toutes ces raisons, le Douanier Rousseau est, pour moi, le référent, le Maître dans le monde du Naïf.

Fejringen af hundredåret for «Tolderen Rousseau» er et virkelig smukt initiativ, for han var den, som formåede at skabe anerkendelse af en stil, som var meget anderledes for hans tid: "det naive maleri". Hvorfor? Fordi denne stil kendetegnes ved en bred farvepalet og afslører en helt ny og unik verden. Desuden var han stolt af sine landskabsportrætter, som han mente, han var opfinderen af. Resultatet giver os rent faktisk lyst til at forsvinde ind i drømmelandskaberne. Alle kan desuden, uden at være eksperter, se hvor præcist hver en detalje er bearbejdet i alle hans billeder. Der er ingen specielle normer eller teknikker. Jeg tror, han arbejdede som de fleste aktuelle naive kunstnere og malede de idéer, han lige stod og fik; også selvom maleriet var planlagt på forhånd, og selvom han vidste, hvor han ville hen med det. Af alle disse grunde er "Tolderen Rousseau" for mig referenten, Mesteren i den naive kunsts verden.

PLACUCCI Alessandra

Il est de notre devoir de se souvenir, et pas seulement pour le monde de l'art naïf, d'un artiste comme le Douanier Rousseau qui ne fut pas de son vivant apprécié et compris par le public et la critique comme il le méritait.

Je retiens que la composition de ses sujets tant réels que fantastiques, ses paysages enchantés et ses figures magiques comme pour "l'Enchanteuse de Serpent", démontrent combien il était passé maître de la fantaisie. Ce qui me fascine plus particulièrement chez ce grand artiste, c'est sa capacité de réussir à atteindre et représenter grâce à sa peinture riche de détails, des lieux et paysages lointains, que dans la réalité il n'avait jamais visités. De plus le fait qu'il aimait d'autres formes d'art comme la poésie et la musique, font de lui un artiste complet et éclectique.

Det er vores pligt at mindes en kunstner som Rousseau, som igennem sit liv aldrig blev værdsat og forstået af publikum og af kunstkritikerne, som han fortjente det. Vi skal mindes ham - ikke blot for den naive kunstverdens skyld, men for alles skyld.

For mig viser hans billedkompositioner (virkelige eller opdigte), hans eventyrlige landskaber og hans magiske figurer, som i "l'Enchanteuse de Serpents", i hvor høj grad han var en sand mester ud af fantasien verden. Det, som især fascinerer mig ved denne store kunstner, er hans evne til at skabe og repræsentere steder og landskaber, som han i virkeligheden aldrig havde besøgt, takket være detaljerigdommen i hans malerier. Derudover gør hans forkærflighed for andre kunstformer som poesi og musik ham til en komplet og eklektisk kunstner.

Le Carnaval de Rousseau / Karnevalfest for Rousseau

POIRIER Angélique

Rousseau a su, en trempant ses pinceaux dans la peinture de son imaginaire, recréer sur la toile toute une faune et une flore dans l'univers exotique et bariolé de ses jungles. Tout de même ancré dans son temps, il a aussi réussi à imprégner d'une grande poésie et d'une égale douceur des paysages familiers tout en y conservant les stigmates des progrès techniques du XXe siècle débutant (dirigeable, avion, poteaux télégraphiques). S'inspirer des petits riens du quotidien, c'est aussi ce que font tous les jours les peintres naïfs marchant dans les traces du Douanier. Il n'y a pourtant pas UNE « peinture naïve » exprimée uniformément par quelques disciples reproduisant plus ou moins les créations d'un chef de file de génie. Il n'y a pas non plus de « bon » ou « mauvais » naïf, mais un vécu de chacun devant l'œuvre. Ainsi chaque artiste est unique et estimable quand il jette sur la toile la vision du monde.

Når han dyppede penslen i sin fantasis maling, så genskabte Rousseau på lærredet et dyreliv og et planteliv i sine junglers eksotiske og farvestrålende univers. Med et anker i sin egen tid, lykkedes det ham også at gengive velkendte landskaber med stor poesi og tilsvarende blidhed og samtidig bevare stigmaterne af det begyndende 20. århundredes tekniske fremskridt (luftskib, fly, telegrafpæle). Han blev inspireret af små detaljer i hverdagslivet, og det er præcist det samme, som alle naive malere, der træder i Tolderens fodspor, gør. Der findes dog ikke ET "naivt maleri", fremstillet på én måde af et par disciple, som mere eller mindre kopierer den talentfulde leders kreationer. Der findes heller ikke "gode" eller "dårlige" naive kunstnere, men en personlig livserfaring hos hver enkelt foran værket. Således er hver kunstner unik og beundringsværdig, når han udstiller sit livssyn på lærredet.

L'Enfant à la poupée / Barn med dukker

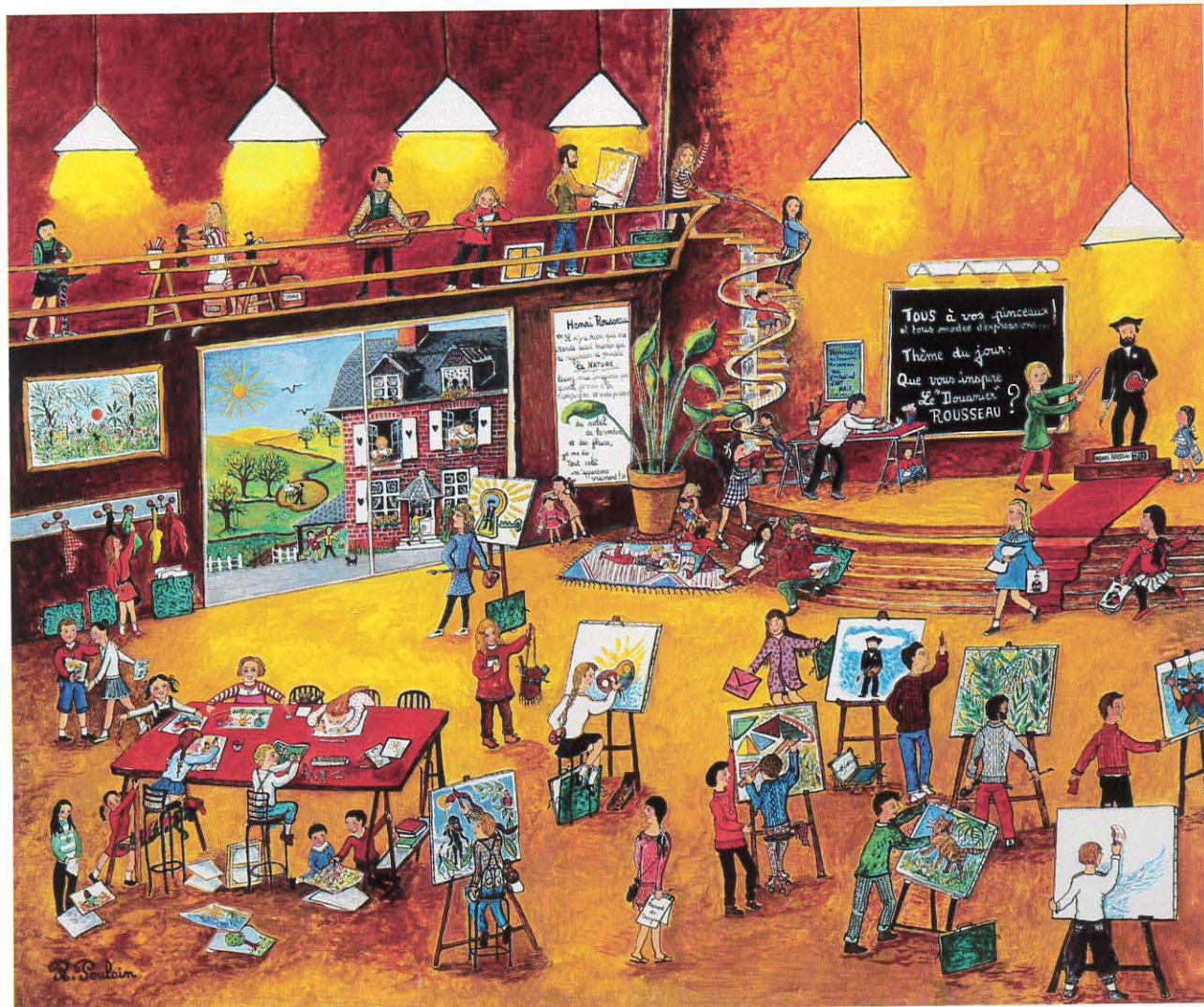

POULAIN Régine

Le Douanier Rousseau est avant tout le « Pionnier du Naïf ». Ce style de peinture est synonyme de liberté d'expression, mêlée de rêverie et d'évasion. Une certaine « Re » conquête d'un monde éloigné et pourtant si proche, celui de l'enfance où le réel et l'imaginaire se rejoignent. L'Art naïf est poésie. Il nous transporte (à qui veut bien y entrer) à travers les sujets évoqués, les couleurs employées, souvent chatoyantes, dans un univers particulier où la sensibilité est de mise. La toile que j'ai réalisée dresse sur un piédestal, Henri Rousseau, ce dernier et premier du genre est mis sur scène ; pour cette occasion un tapis rouge s'imposait. C'est aussi une proposition faite à tous de tisser sa propre toile (valable de l'artiste en, herbe au peintre professionnel). La sensibilité, l'imagination étant avant tout le moteur, la main: le trait d'union. Lisez sur le mur ces mots de Rousseau.

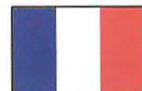
Tolderen Rousseau er først og fremmest den Naive Kunsts Pioner. Denne stil er lig med ytringsfrihed, blandet med drøm og virkelighedsflugt. En slags "gen"erobring af en fjern og alligevel så nær verden, barndommens verden, hvor virkelighed og fantasi smelter sammen. Naiv kunst er poesi. Den fører alle, som er villige til at åbne op for den, med ind i sine temaer og sine ofte strålende farver i et helt særligt univers, hvor følsomheden er stærkt til stede. Mit maleri sætter Henri Rousseau op på en piedestal, for han er den første og den sidste af sin slags. I denne anledning var der selvfølgelig brug for en rød løber. Mit maleri er også en opfordring til alle om at skabe deres eget billede (og det gælder for begyndere såvel som for professionelle kunstnere). Følsomheden, fantasien er den største drivkraf; hånden er bindestregen. Læs disse ord af Rousseau på muren.

Cours de peinture naïve / Naivistisk malerkurser

PRIMA Marie Claire

C'est en consultant des livres d'Art que j'ai fait la connaissance du Douanier Rousseau. Je découvre alors que les peintres Naïfs ont toujours imposé leur monde, leur graphisme et leur palette en toute liberté d'expression. Le Douanier Rousseau m'a donné envie d'oser peindre sur la toile, une vie intérieure riche, d'exprimer ma propre sensibilité sans conformisme et de parvenir surtout « naïvement » c'est-à-dire naturellement à des solutions intuitives. Avec lui et en toute confiance, je prends le chemin de la liberté en y retrouvant aussi mon âme d'enfant.

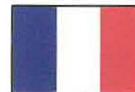
Første gang jeg så Rousseaus malerier var, da jeg bladrede gennem en kunstbog. Det var der, jeg forstod, at de naive kunstnere altid har forsvarer deres verden, deres grafik og deres palet på en fuldstændig fri måde. Tolderen Rousseau gav mig lyst til at forsøge at nedfælde et rigt indre liv på et lærred, at udtrykke min egen sensibilitet uden konformisme og især at finde intuitive løsninger på en "naiv" og dermed naturlig måde. Med ham, og fuldstændig tryg, vælger jeg frihedens vej og genfinder min barnesjæl.

Le Paradis du Douanier / Henri Rousseau's Paradis

RATIER Ghislaine

Le Douanier-Rousseau représente l'art naïf à lui tout seul dans mes souvenirs d'enfance. J'avais accroché, dans ma chambre d'enfant, le dessus d'une boîte de chocolats de Noël représentant « le rêve de Yadwigha ». Cette façon particulière de peindre une nature exubérante et exotique de lianes, de fougères et d'arbres fantastiques me touche beaucoup. Quand j'ai peint « le petit douanier », je suis rentrée dans son univers en l'adaptant à mon jardin. Cette peinture correspond à mon tempérament, je suis une passionnée d'arbres et de nature: j'y recherche l'amour du détail, les matières variées, les couleurs du temps.

I mine barndomsminder fandtes der kun én repræsentant for den naive kunst, og det var Rousseau. Jeg havde hængt låget fra en æske julechokolade op på mit værelse med billedet «Le Rêve de Yadwigha». Jeg berøres dybt af hans særlige måde at male den frodige og eksotiske natur med lianer, bregner og fantastiske træer på. Da jeg malede «le petit douanier», rejste jeg tilbage til hans univers og tilpassede det til min egen have. Dette maleri passer godt til mit temperament, da jeg er meget interesseret i træer og natur. I den søger jeg kærligheden til detaljen, de varierede substanser og årstidens farver.

Le petit Douanier / Den lille told assistent

RUHNKE Evelyn

La peinture naïve est un rappel de notre plus tendre enfance, un monde perdu. C'est un coffre aux trésors qui souligne avec gentillesse les choses simples, sans soucis, le choix de motifs imaginaires. Les humains et les animaux, les maisons comme le palais, comme l'arbre à fleurs, le ciel et la terre. Le style naïf ne connaît pas de proportions. Dans les œuvres d'Henri Rousseau, les paysages, les animaux, les humains ou les arbres au moyen de la fantaisie, des couleurs et tous ces éléments naïfs concourent à une représentation fabuleuse de l'Unité.

Det naive maleri bringer os minder fra vores tidligste barndom - en verden som vi for altid har mistet. Det er en skattekiste, som blidt understreger de simple ting uden bekymringer via valget af imaginære motiver. Mennesker og dyr, huse og slotte, blomstrende træer, himlen og jorden - det naive maleri kender ikke til proportioner. I Henri Rousseaus værker mødes landskaberne, dyrene, menneskene og træerne vha. fantasien, farverne og alle de naive elementer i en eventyrlig samhørighed.

Le Paradis du Douanier / Henri Rousseau's Paradise

RUIZ DE CORTAZAR Victoria

Ode à Rousseau

Depuis ces quatre murs de ma solitude je m'amuse dans tes forêts et mes jardins
à transformer la réalité en quelque chose de plus serein, plus doux, plus pur...
À partir d'aujourd'hui je ne regarderai qu'avec les yeux du cœur.
Je transporterai sur mes toiles tous les rêves,
les espoirs et les souhaits dont mon âme a besoin:
De belles couleurs pour ce monde gris.
Je suivrai le sillage que tu as tracé, en toute liberté,
sûre que, de là-haut, tu nous observeras en souriant.

Ode à Rousseau

Her mellem min ensomheds fire mure morer jeg mig - i dine skove og i mine haver - med at omdanne virkeligheden til noget roligere, blidere, renere...

Fra i dag vil jeg kun se med hjertets øjne.

*Jeg fører alle de drømme, håb og ønsker, som min sjæl behøver over på mit lærred:
smukke farver til denne grå verden.*

Jeg vil frit følge det spor, som du har opridset, og jeg er sikker på, at du betragter os deroppe fra og smiler ned til os.

Monsieur Rousseau reve de ses fôrets / Mr. Rousseaus drømmer om skoven

SELMER Inge

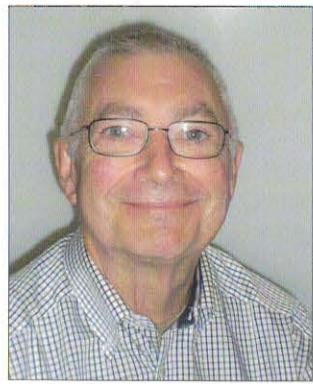

L'Art d'Henri Rousseau nous montre, que l'Art véritable ne dépend pas de L'Académie des Beaux Art ou des écoles d'Art plastique. Parce que Rousseau était autodidacte, il a été en mesure d'utiliser son imagination et son intuition librement, sans les limites de l'Art-Conventionnel, du «bon goût» et du snobisme. Comme il ne pouvait pas se permettre de faire des voyages à travers le monde, il voyageait dans son monde intérieur. C'est comme cela qu'il a trouvé sa propre expression artistique qui s'est exprimée par la peinture. Cela lui venait de son cœur et non de sa tête. Certaines de ses peintures sont particulièrement fascinantes mais à chaque fois que je regarde un de ses tableaux, je suis profondément émue. Ses jungles ont été une source d'inspiration importante pour moi. Il n'a jamais cessé de créer, même dans l'adversité.

Rousseaus kunst viser os, at god kunst ikke er betinget af, om kunstneren har fået på kunstakademi. Eftersom Rousseau var autodidakt, brugte han sin forestillingsevne og intuition, helt frigjort fra regler, "god smag" og snobberi. Han havde ikke råd til at rejse ud i verden, men rejste i sin egen indre verden. Alt, hvad han malede, bærer hans personlige udtryk - præcist som en håndskrift. Det kom fra hjertet, ikke fra hovedet. Nogle af hans malerier er specielt fascinerende for mig: «La Charmeuse de serpents», «Le Rêve» og «La Bohémienne endormie», fordi de indeholder fantasi og mysterium. «Rendez-vous dans la forêt» og «Un soir de Carnaval» er meget charmerende, og hver gang jeg ser hans kunst, røres jeg dybt. Hans junglemalerier er en vigtig inspirationskilde for mig. Publikum forstod ikke Rousseau. De grinede og gjorde nar ad ham, men han holdt aldrig op med at male. Bravo Monsieur Rousseau!

La bohémienne endormie / Den sovende sigøjner

SEUTIN Philippe

Henri ROUSSEAU est arrivé dans le vaste monde de l'Art à un moment imprévu, presque comme un intrus. Qu'il ait été encouragé par ses amis et par l'opinion publique relève du miracle. Cet homme modeste, raillé par ses collègues, devait rester dans l'ombre. Fallait-il ainsi que son œuvre puissante, originale et convaincante puisse le sortir de ce puits de l'oubli. Alors, il doit nous montrer l'exemple du travail accompli, de l'opiniâtreté, de la sincérité. Pour tout cela, nous devons l'en remercier, nous, tous ses enfants. Il vaut mieux vivre son rêve que de rêver sa vie.

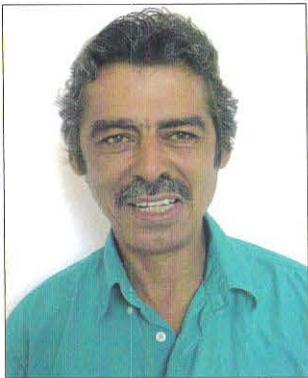
Henri Rousseau ankom uventet til den store Kunstverden, næsten som en ubuden gæst. Det er et mirakel, at han overhovedet blev opfordret til at fortsætte med sit maleri af sine venner og offentligheden. Denne beskedne mand, som blev hånet af sine kolleger, skulle forblive inde i skyggen. Men hans kraftfulde, originale og overbevisende værk trak ham op af forglemmelsens brønd. Derfor skal han være et eksempel for os på veludført arbejde, stædighed og oprigtighed. Alt dette skal vi - alle hans børn - takke ham for. Det er bedre at udleve hans drømme end at drømme om hans liv!

Sur les quais de l'Octroi / Ved havnetolden

SOL BAHIA

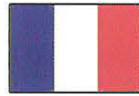

Lorsque j'ai vu pour la première fois la peinture du douanier Rousseau, j'ai été très fier et très heureux, parce que je le voyais pareil, comme chez moi. La peinture de Rousseau avec ses couleurs, ses formes et ses lignes, sont semblables à nos forêts de SALVADOR de BAHIA. Dans ce contexte, le douanier Rousseau décrit Bahia, avec moi, Salvador, Bahia de Tous les Saints, l'ascenseur Lacerda et le Grand Marché des Artisans « Mercado Modelo ». Je suis comme le peintre et LE professeur d'art naïf pour les enfants de la rue, mon travail se passe dans le centre historique de Salvador de Bahia. Je travaille à peindre la vie quotidienne de chaque région avec des hommes, des femmes, des animaux, des oiseaux et des traditions populaires. L'art naïf est sans compromis, sans règles, sans apprentissage dans les écoles d'art. L'artiste peint avec le sentiment, l'amour dans le cœur, c'est tout ce qu'il lui faut pour peindre une toile...

Da jeg for første gang så Rousseaus malerier, blev jeg meget stolt og meget lykkelig, for jeg så de samme landskaber som dem, jeg kendte fra mit hjemland. Rousseaus maleri med dets farver, former og linjer ligner vores skove hjemme i Salvador da Bahia. På denne måde beskriver Rousseau Bahia sammen med mig - Salvador da Bahia, Alle Helgener Bugt, Lacerda-elevatoren og det store håndværkermarked Mercado Modelo. Jeg er den naive kunstmaler og lærermester for gadebørnene; mit arbejde foregår i Salvador da Bahias historiske centrum. Jeg maler hverdagslivet i alle regioner med mænd, kvinder, dyr, fugle og folketraditioner. Den naive kunst er kompromisløs, uden regler, behøver ingen undervisning på en kunstskole. Kunstneren maler med sine følelser, med hjertet fuldt af kærlighed; ja, det er alt, hvad man behøver for at male et billede...

Rousseau au Brésil / Rousseaus Brasilien

STERNBAUM Véronique

Autodidacte, cela fait plus de 20 ans que je réalise des tableaux en relief, faits en résines naturelles et peintures à l'huile. A mes débuts, j'habitais alors au Gabon, et l'essentiel pour moi était de créer encore et encore. Un jour, j'entendis un visiteur devant mes tableaux s'exclamer que mes peintures lui faisaient penser au « Douanier Rousseau ». Ce nom ne me disait rien alors, mais je sentais bien que la comparaison était un compliment. Quelques années plus tard, en visitant le musée d'Orsay, j'eus alors ma première rencontre avec LUI, et quelle rencontre! : « la Charmeuse de serpents » se tenait devant moi envoûtante et mystérieuse. Mon émotion fut si vive que je me mis à pleurer sur le champ! Un visiteur inquiet me demanda: «Tout va bien Mademoiselle?», j'étais jeune à l'époque! Et, hoquetant entre mes larmes je lui répondis : « c'est la première fois que je vois un Rousseau, et quel Rousseau! ». Aussi, depuis ce jour, je compris qui était le peintre Henri Rousseau! ...

Jeg har nu i mere end 20 år skabt billede i relief vha. harpiks og oliemaling som autodidakt kunstner. I begyndelsen boede jeg i Gabon, og det vigtigste for mig var den kreative proces - at skabe noget hele tiden. En dag hørte jeg en gæst sige foran et af mine billede, at de mindede ham om "Tolderen Rousseau". Det navn sagde mig ikke noget på det tidspunkt, men jeg kunne godt mærke, at sammenligningen var ment som en kompliment. Nogle år senere mødte jeg så HAM for første gang på Musée d'Orsay, og hvilket møde! "La Charmeuse de Serpents" stod foran mig, fortrollende og mystisk. Jeg blev overvældet af så voldsomme følelser, at jeg begyndte at græde på stedet! En anden museumsgæst spurgte bekymret: "Er alt vel, Mademoiselle?" (jeg var ung dengang!). Og jeg svarede hikstende gennem tårer: "Det er første gang, jeg ser en Rousseau, og sikke en Rousseau!". Den dag forstod jeg til fulde, hvem maleren Henri Rousseau var...

La bohémienne endormie / Den sovende sigøjner

SULLE Marie Line

Le Douanier Rousseau disait: "Quand je pénètre dans les serres du Jardin des Plantes et que je vois ces plantes étranges et ces paysages exotiques, il me semble que j'entre dans un rêve".

Il en sortait avec l'envie irrésistible de peindre ce rêve sur une toile. Ce qui m'intéresse chez le Douanier, c'est cette manière de ressentir l'existence: une vision primitive où se confondent réalité et imaginaire.

Rousseau sagde engang: «Når jeg træder ind i drivhusene i Jardin des Plantes i Paris og ser disse fremmede planter og eksotiske landskaber, så har jeg indtryk af at træde ind i en drøm». Når han kom ud igen, havde han en uimodståelig trang til at male denne drøm på sit lærred... Det, der interesserer mig hos Tolderen, er den måde, han oplever tilværelsen på: en primitiv vision hvor virkelighed og fantasi smelter sammen.

TENGLI TRUCHEL Anna

Je suis intéressée de participer à l'exposition du Douanier Rousseau, parce qu'il était le premier peintre que j'ai rencontré. Je l'ai découvert dans un ouvrage de peinture de Russie de la collection du Musée de l'Ermitage à Saint-Pétersbourg. Je me rappelle que c'était en 1988 quand la ville de Leningrad fut débaptisée et a repris son ancien nom: St Petersbourg. La Pologne vivait aussi sa dernière année de communisme. Les reproductions des peintures colorées de Rousseau m'ont fortement impressionnées en particulier dans la grise réalité polonaise de cette époque là. Comme je venais de recevoir de mon oncle, un coffret de peinture à l'huile, pour mes douze ans, c'est lui qui me donna l'inspiration pour inaugurer ce coffret. J'en garde naturellement un très grand souvenir de mes premiers pas, dans la peinture avec Le Douanier Rousseau, qui ont transformé ma vie.

Jeg er interesseret i at deltage i Henri Rousseau-udstillingen, fordi Henri Rousseau var den første naive maler, jeg stødte på i en russisk bog om samlingerne på Hermitage Museet i Sankt Petersborg. I 1988 omdøbtes Sankt Petersborg til Leningrad (Lenins by), og Polen trådte ind i sit sidste kommunistiske år. De farvestrålende reproduktioner af Rousseaus værker imponerede mig stærkt, især midt i min grå polske hverdag. Det mindede mig om, at min onkel havde foræret mig en øske med oliefarver til min 12-års fødselsdag, som jeg indtil da ikke havde vidst, hvad jeg skulle stille op med. Henri Rousseau viste mig, hvad et menneske er i stand til at udføre med nogle farver...

Le Jardin du Douanier Rousseau / Rousseau's have

THOMAS Jan

Les images de Rousseau sont enracinés au plus profond de mon être et surgissent toujours quand je cherche à exprimer des sentiments narratifs avec mes personnages ou lorsque je peint sans penser à rien. Pour moi il est le Summum, le but qu'on doit garder en tête toute sa vie, la cime des montagnes au loin en se disant qu'on ira là bas, coûte que coûte. Au niveau technique j'ai toujours été frappé par sa grande clairvoyance de travailler, de poser son sujet, sa spontanéité dans ses choix de couleurs en les mariant entre elles liant le tout par un goût empirique très sûr, une liberté dans la forme des sujets et un manque ou distorsion de la perspective font de Rousseau un grand Maître où l'on apprend toujours quelque chose. En fait, il serait plus juste de dire qu'on découvre toujours de nouvelles choses en rentrant dans ses tableaux. Maintenant, n'étant plus tout jeune, je n'aspire plus qu'à cheminer à ses cotés dans la communion de nos deux ames unies.

Henri Rousseaus billeder har rod i det, jeg selv søger at udtrykke, når jeg maler. Han arbejder i et klart og frit farvevalg, og hans billeder er fortællende og farvelagt lag på lag. For mig er han det ypperste, målet man må have for øje hele sit liv, bjergtoppen man ser i det fjerne, og som får én til at sværge, at man en dag vil nå derop, koste hvad det vil. På det tekniske plan har jeg altid været imponeret af hans arbejde, hans måde at ordne sine motiver på, spontaniteten i hans farvevalg og måde at blande dem på med stor stilsikkerhed samt hans frie fortolkning af form, størrelse og perspektiv. Alt dette gør Rousseau til en sand Meester hos hvem, man altid lærer noget. Ellers sagt på en anden måde, så opdager man altid noget nyt, når man træder ind i hans malerier. Nu hvor jeg ikke er helt ung længere, så er mit eneste ønske blot at gå ved hans side ad den vej, hvor vores sjæle forenes.

Hommage au Douanier Rousseau / Hyldest til Rousseau

TOFAN Valeria

En 1978, on m'a conseillé d'étudier la peinture aux Beaux Arts de Bucarest. C'est Monsieur Eugène Holban enseignant qui m'a apporté un album à chaque fois qu'il nous faisait découvrir un artiste. C'est en feuilletant l'album du Douanier Rousseau que j'ai réalisé aussitôt son œuvre aussi impressionnante que fascinante. C'est comme cela que j'ai pénétré les secrets de l'Art Naïf. Grâce à lui. Ce fut comme un coup de foudre une révélation. Avec lui j'ai compris la façon dont il traitait certains sujets dans ses compositions ainsi que ses juxtapositions de couleurs, dont sa gamme de verts qui force le respect et l'admiration de tous les novices d'Art plastiques que j'étais alors. Mais maintenant je retiendrai aussi de lui ce sentiment puissant de liberté de concevoir. C'est ce désir de continuer dans cette voie qui me guide maintenant. Pour moi l'œuvre de Rousseau restera toujours une étoile qui éclaire mon chemin dans l'art naïf.

I 1978 blev jeg rådet til at studere maleri ved kunstakademiet i Bukarest. Hver gang, vi lærte om en ny kunstner, havde vores underviser, Eugène Holban, en bog med til mig. Mens jeg bladrede gennem bogen om Rousseau, fik jeg øjnene op for, at hans værk er ligeså imponerende, som det er fascinerende. Det var sådan, jeg trængte ind i den Naive Kunsts hemmelige kroge. Takket være Rousseau. Det føltes som kærlighed ved første blik, som en åbenbaring. Sammen med ham har jeg forstået, hvordan han behandlede sine motiver i kompositionerne, og hvordan han sideordnede sine farver og især de grønne nuancer, hvilket fremkalder respekt og beundring hos alle novicer, hvilket jeg var dengang. Nu bider jeg desuden også mærke i hans stærke følelse af frihed til at skabe. Det er ønsket om at fortsætte ud ad denne vej, som driver mig nu. For mig vil Rousseaus værk altid forblive en stjerne. Rousseau oplyser min vej i den naive kunst.

Le Centenaire Rousseau / Mindeudstilling for Rousseau

TOTEVA Lubov

Je connais le Douanier Rousseau depuis mes études à l'Académie des Beaux Arts de Sofia. C'est là que je l'ai rencontré, que je suis tombée amoureuse de lui et de l'Art naïf et que nous ne nous sommes plus quittés. Plus sérieusement je trouve que c'est le premier artiste qui nous parle avec son cœur et ses émotions. En pensant à mon hommage, moment exceptionnel car c'est la première fois que je fais cela, j'avais envie de mélanger ma carriole du père Juniet qui est l'œuvre emblématique de Rousseau dans sa nouvelle capitale de l'Art Naïf: Verneuil !!! Quand on y vient comme moi pour la première fois, on reçoit un vrai choc en voyant toutes les couleurs du monde réunies là bas, dans une adorable petite ville du Moyen Age. Je trouve que c'est Rousseau qui nous a réunis tous car il a touché nos coeurs.

Jeg stiftede bekendtskab med Rousseau, da jeg studerede ved kunstakademiet i Sofia. Det var her, jeg mødte ham og forelskede mig i ham og i den naive kunst, og siden har vi været uadskillelige! Helt seriøst, så mener jeg, at han er den første kunstner som virkelig taler med hjertet og med sine følelser. I mit hyldestmaleri, som jeg virkelig nød at male, havde jeg lyst til at placere kærren fra "La Carriole du Père Juniet", som er det værk der bedst kendetegner Rousseau, i den naive kunsts nye hovedstad, Verneuil i Frankrig. Når man kommer dertil for første gang som jeg, så overraskes man over at se alle verdens farver forenet på ét sted, i en smuk lille middelalderby. Det er Rousseau, som har forenet os, i og med at vi alle føler os rørte helt ind i hjertet.

La carriole de Monsieur Rousseau / Rousseau med hest og vogn

TUMMLER Marianne

J'adore l'œuvre d'Henri Rousseau. Ses motifs sont à la fois lisibles et énigmatique, onirique et surréaliste. Il me donne beaucoup de plaisir à étudier ses peintures. Il était un ami de Picasso, et il est connu comme "le père" de la peinture naïve mais je pense qu'il est le Picasso de l'art naïf.

Il y a tellement d'histoires dans ses tableaux que j'aurais souhaité qu'il y ait plusieurs livres sur Rousseau, avec des croquis et des photos de sa vie, mettant en lumière ses œuvres encore plus profondément. Le tableau que j'ai peint est inspiré par la peinture d'Henri Rousseau.

Jeg elsker Henri Rousseaus værk. Hans motiver er på samme tid forståelige og enigmatiske, drømmeagtige og surrealistiske. Jeg føler stor glæde ved at studere hans værker. Han var ven af Picasso og betragtes som det naive maleris "fader", men i mine øjne er han den naive kunsts Picasso.

Der er så mange historier i hans malerier, at jeg ville ønske, der fandtes flere bøger om Rousseau med croquierer og fotografier fra hans liv for at få en dybere belysning af hans værker.

Billedet, jeg har malet, er inspireret af Henri Rousseaus maleri.

Musique à Rousseau / Musik til Rousseau

ULBRICHT Olaf

Henri ROUSSEAU, avec son "réalisme magique" est très proche de moi. J'aime ses couleurs, ses tableaux et sa philosophie de la peinture. Henri Rousseau vit toujours au travers de mes tableaux naïfs. Olaf Ulbricht est peintre et sculpteur sur bois naïf. Ses motifs sont inspirés de ses nombreux voyages mais aussi du quotidien de son petit village viticole dans la Rhénanie-Palatine, à Vendersheim. Sa technique consiste en une coloration acrylique suivie de plusieurs couches de vernis, ce qui donne à ses objets une luminosité et un reflet tels que s'ils étaient immergés au fond d'un lac. La veinure naturelle du bois est mise en valeur. Au cours des années, ses motifs sont devenus plus colorés, plus détaillés et plus statiques. Alors qu'avant ; ils volaient dans le vent d'automne autour d'un clocher.

Jeg føler mig meget tæt på Henri Rousseau og hans "magiske realisme". Jeg elsker hans farver, hans malerier, hans malerfilosofi. Henri Rousseau lever i mine naive værker. Olaf Ulbricht arbejder som naiv maler og billedhugger i træ. Han inspireres af rejser, men også af hverdagen i den lille vinavler-landsby Vendersheim i Rheinland-Pfalz. Hans teknik består i farvelægning med akrylmaling efterfulgt af flere lag lak, hvilket gør hans genstande nærmest lysende og skinnende, som om de lå på bunden af en sø. Han fremhæver de naturlige årer i træet. Med årene har hans motiver fået flere farver og detaljer og er blevet mere statiske. Tidligere svævede de rundt om et klokketårn i efterårvinden...

Hommage à Rousseau / Hyldest til Rousseau

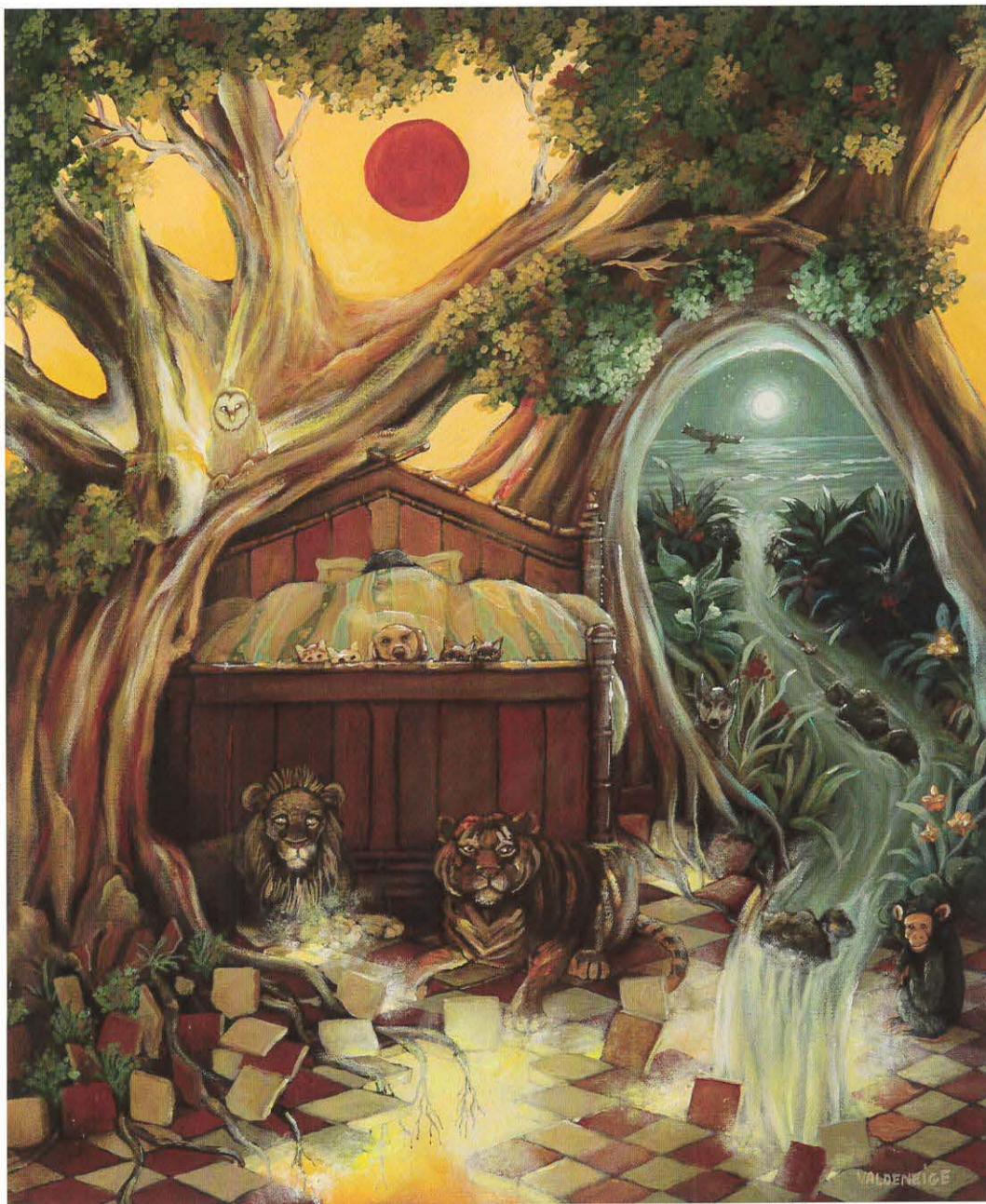

VALDENEIGE Monique

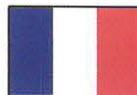

Le Douanier Rousseau est connu pour être le créateur d'un style dit naïf car simple, épuré, direct, comme seuls les enfants savaient l'exprimer avant lui. Un adulte couchant sur la toile des émotions, des couleurs, des rêves, la faune et la flore avec cette candeur, mérite aujourd'hui le salut reconnaissant du monde des peintres, bien après avoir essuyé les critiques de la gente picturale de son époque. Un siècle pour être reconnu ! Il n'est jamais trop tard ! Bravo Le Douanier Rousseau.

Rousseau er kendt som grundlæggeren af den stil, vi kalder naiv, for hans udtryk er simpelt, rent og direkte som et barns. En voksen, som er i stand til at føle følelser, farver, drømme, dyreliv og planter ned på et lærred med en sådan uskyldighed, fortjener i dag en taknemmelig hyldest fra malerverdenen efter at have mødt kritik fra kunstverdenen i sin egen tid. Et helt århundrede for at blive anerkendt. Det er aldrig for sent! Bravo Rousseau!

Reve d'enfant / Barnets drøm

VERGNE Marie

J'ai voulu imaginer l'Atelier de Rousseau. C'est le lieu où il vivait, donnait des leçons de musique, de peinture et jouait au violon pour ses amis et voisins, des morceaux de sa composition, dont la valse de Clémence, écrite pour sa première femme. Dans ce tableau, j'ai tout particulièrement souhaité fixer le moment où il a peint le chat de Pierre Loti, chat qui me fascine avec ses yeux dorés.

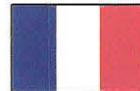
J'aime ses toiles paisibles pleines d'allégresse et de lumière. Ses fleurs extravagantes, ses jungles envoutantes, mais aussi parfois effrayantes, et surtout le fait que, malgré les sarcasmes des critiques et du public il a continué obstinément sa route sans abandonner ses rêves.

Jeg fik lyst til at forestille mig Rousseau i sit atelier. Det var hør han levede, underviste i musik og maleri og spillede violin for sine venner og naboer. Det var hør, han spillede stykker af sine kompositioner, bl.a. Clémences vals, som han skrev til sin første kone. I mit billede har jeg frem for alt villet grib og fastfryse øjeblikket, hvor han maler Pierre Lotis kat, for den fascinerer mig med sine gyldne øjne.

Jeg elsker Hans rolige malerier, der er så fulde af glæde og lys. Hans ekstravagante blomster. Hans fortryllende og også nogle gange skræmmende jungler. Og især at han, på trods af publikums sarkasme og kritik, bare fortsatte stædigt ud ad samme vej uden at opgive sine drømme.

Monsieur Rousseau et le chat de Pierre Loti / Mr. Rousseau og katten Pierre Loti

VIDAL Jeanne-Marie

ROUSSEAU, chef de file de l'Art Naïf, a influencé les peintres du XX siècle dont je fais partie. Je l'ai découvert, il y a bien des années, particulièrement en 1989, au cours d'un Salon, au grand Palais à Paris auquel je participais. J'admire surtout ses jungles car je suis attirée par les jardins, les feuilles, les herbes, la nature, le VERT. Tout ce qui a rendu célèbre Rousseau dans le monde entier. Ce choix est sans doute dû à mon enfance, passée dans la campagne normande et c'est aussi ma passion.

Rousseau, lederen af den Naive Kunst, har haft stor indflydelse på det 20. århundredes malere, som jeg er en del af. Jeg opdagede ham for mange år siden, og specielt i 1989 på en Salon på Grand Palais i Paris, hvor jeg deltog. Jeg beundrer især hans jungler, for jeg er generelt tiltrukket af haver, blade, græs, naturen, det GRØNNE. Alt det som har gjort Rousseau kendt i hele verden. Denne beundring skyldes uden tvivl, at jeg tilbragte min barndom i Normandiet, samt at det er min passion.

Félin dans sa jungle / Felin i hans jungle

VILLAUME Lone

Quand j'étais jeune j'avais un poster dans ma chambre, montrant La carriole du Père Juniet. Et je l'ai toujours. Il a toujours fait partie de ma vie et je crois que je suis même devenue une des filles qui se trouvent dans la carriole. Je suis une grande admiratrice et une inconditionnelle de Rousseau. J'ai beaucoup de compréhension et de sympathie quant à sa façon d'affronter la vie et les gens.

*Da jeg var lille, havde jeg en plakat på mit værelse med "La Carriole du Père Juniet".
Og jeg har den stadigvæk.*

Den har altid været en del af mit liv, og jeg tror faktisk, at jeg er blevet én af pigerne, som sidder i kærren.

Jeg er en stor og betingelsesløs beundrer af Rousseau. Jeg har stor forståelse og sympati for hans måde at møde livet og mennesker på.

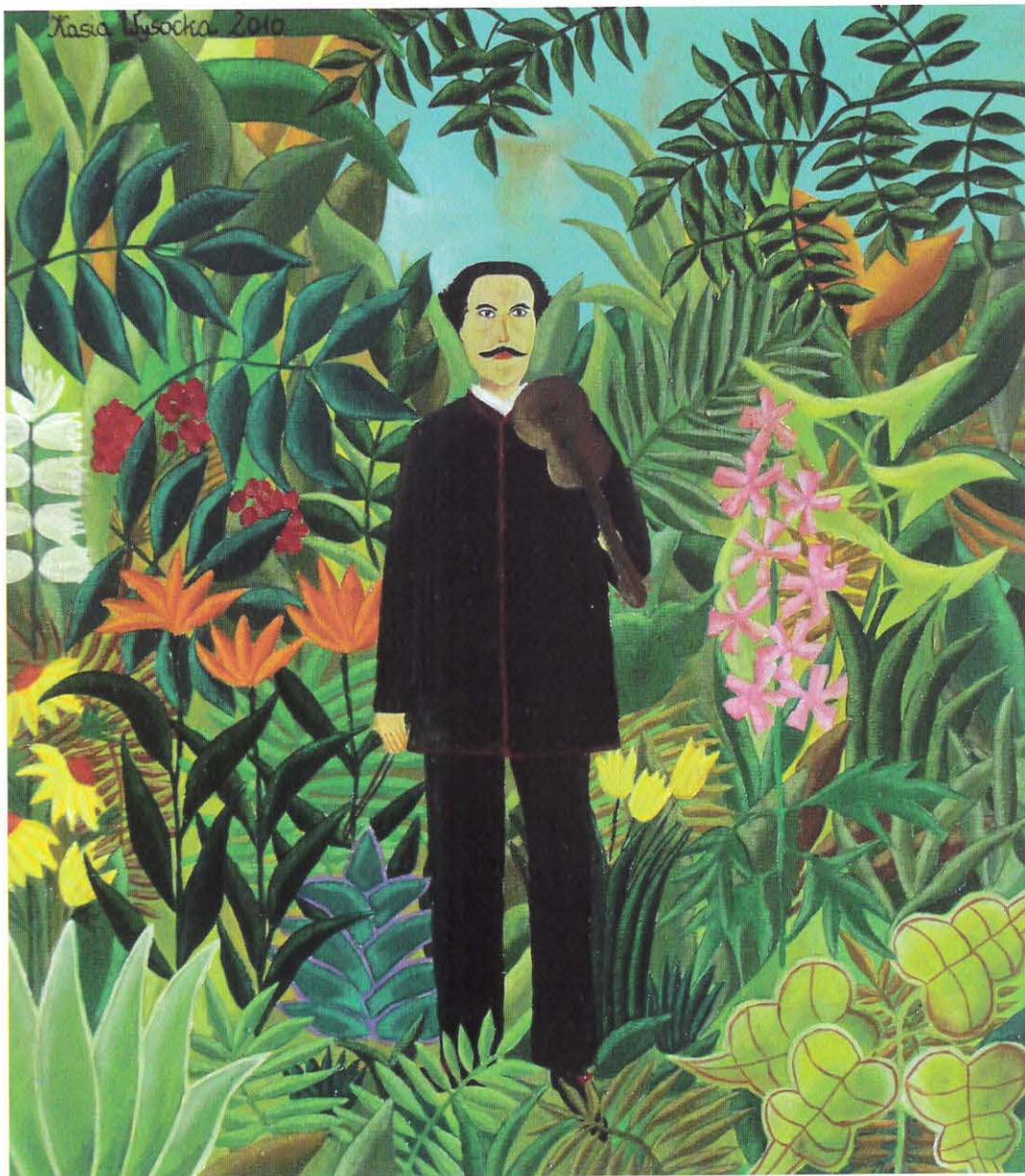
A bientôt Henri Rousseau / På gensyn Henri Rousseau

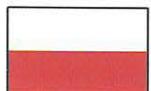
WYSOCKA Katarzyna

Ma première expérience avec la peinture a commencé précisément par la lecture d'un album illustré par Henri Rousseau quand j'étais petite. Sur le moment, je n'ai pas fait attention au nom du peintre, ce sont ses tableaux qui m'ont tout simplement enchantée par ses couleurs et l'atmosphère que je sentais en les regardant. C'est comme ça que j'ai décidé de peindre pour moi-même en 1992 pour la première fois un tableau. Bien que j'aime le travail de nombreux autres artistes, je ne peux pas encore me détacher de ROUSSEAU. Dans mes peintures, la couleur dominante est le vert, et le thème récurrent sont les animaux dans la forêt car j'aime bien peindre les animaux. Je peint à l'huile, la plupart du temps sur une toile. Même si je reste une peintre amateur, j'aime bien aller au devant des autres et exposer mon travail qui a peut être été vu dans des expositions en Pologne ou en France.

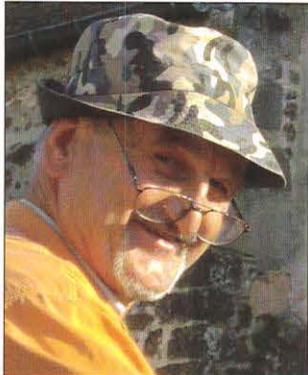
Mit allerførste møde med malerkunsten var helt præcist, da jeg som lille læste en bog, der var illustreret af Henri Rousseau. På det tidspunkt lagde jeg ikke mærke til malerens navn; det var malerierne, som simpelthen begejstrede mig med deres farver og den atmosfære, jeg følte, når jeg betragtede dem. Det var derfor, jeg besluttede mig for at begynde at male i 1992, hvor jeg for første gang malede et billede. Selvom jeg elsker mange andre kunstneres arbejde, så kan jeg endnu ikke frigøre mig fra Rousseau. I mine malerier er grøn den dominerende farve, og et tilbagevendende tema er skovens dyr, for jeg holder af at male dyr. Jeg maler for det meste med olie på lærred. Selvom jeg er amatørmaler, så kan jeg godt lide at gå ét skridt længere og udstille mit arbejde, som måske allerede er blevet set på udstillinger i Polen eller Frankrig.

Le violon d'Henri

ZEGADŁO Eugeniusz

Si je regarde l'œuvre d'Henri ROUSSEAU, je me rapproche de son imagination car nous avons beaucoup de points communs, nous sommes dans le même courant artistique et populaire. Il n'y a que le support qui change car je fais principalement de la sculpture sur bois. Mes sculptures polychromes sont peintes dans les mêmes tons, avec des couleurs vives et intensives, nous avons les mêmes thèmes comme l'évangile, les oiseaux, les animaux, l'exotisme. C'est parce que nous avons la même vision, que nous sommes dans la même mouvance, un lien tenu qui nous unit tous mais aussi sans doute parce que nous nous exprimons avec le cœur. J'ai adapté mon travail en fonction de ce qu'a vécu Le Douanier Rousseau et depuis 52 ans de travail professionnel, j'ai toujours cherché au fond de moi sans écouter la critique des autres et sans copier. Chacun a sa propre sensibilité artistique qui le rend unique. Voilà ce que j'ai retenu de lui.

Når jeg betragter et værk af Henri Rousseau, så når jeg helt ind til hans fantasiverden, for vi har mange ting til fælles, han og jeg, og befinder os i samme kunstneriske og folkelige retning. Eneste forskel er materialet, da jeg især laver træskulpturer. Mine polykrome skulpturer er malet i samme nuancer med klare og intense farver. Vi arbejder desuden med de samme temaer som evangeliet, fugle, dyr og eksotisme. Alle vi naive kunstnere deler samme vision, er del af samme bevægelse og forbindes af et bånd - men det vigtigste er, at vi alle udtrykker os med hjertet. Jeg arbejder ud fra Rousseaus erfaringer, og lytter efter 52 års arbejde som professionel kunstner stadig til min indre stemme uden at lade mig påvirke af andres kritik og uden at efterligne. Hver kunstner har sin egen kunstneriske sensibilitet, som gør ham unik. Det er, hvad jeg har lært af Rousseau.

Leçon de peinture par Mr. Rousseau / Lektion hos professor Rousseau

ZOPPI Giuliano

L'inspiration que j'ai eu pour réaliser la peinture. « La leçon du Professeur » a été plus émotionnelle qu'instinctive. Je dirai même irrationnelle. Le souvenir de ma première exposition dans le cloître de l'Abbaye de St. Nicolas pendant le 4e festival d'Art Naif de Verneuil sur Avre en 2008 a été déterminant pour moi. J'ai vécu de très forts moments car c'était la première fois que je mettais les pieds dans ce lieu, chargé d'histoire. Mon imagination, une fois encore, s'est tout de suite échappée et envolée. C'est comme cela que j'ai vu le Professeur Henri Rousseau qui enseignait son Art à des garçons de sorte qu'ils puissent porter, dans le futur, son message de beauté et simplicité.

Et surtout le fait que, malgré les sarcasmes des critiques et du public il a continué obstinément sa route sans abandonner ses rêves. *Inspirationen til mit billede*, “La leçon du Professeur”, var mere emotionel end instinktiv. Jeg vil faktisk kalde den irrational. Mindet om min første udstilling på St. Nicolas klostret på den 4. Festival for Naiv Kunst i Verneuil sur Avre i 2008 har været et vendepunkt for mig. Det gjorde stort indtryk på mig, for det var første gang, jeg befandt mig på dette historiske sted. Endnu engang er min fantasi løbet af med mig. Jeg har således set Henri Rousseau i færd med at undervise nogle drenge i kunst, for at de kan bære hans budskab om skønhed og enkelthed med sig ud i fremtiden.

La Leçon du Professeur Rousseau / Lektion hos professor Rousseau

Voici les artisans de cet album / Her er arkitekterne bag dette album

Lone Villaume - Dorte Marcussen

Dorte Marcussen et Lone Villaume sont les organisatrices de l'exposition du Centenaire à Copenhague. C'est parce qu'elles croient à la promotion de l'Art Naïf au Danemark qu'elles ont tout fait pour la faire venir à RUNDETAARR, le monument emblématique de Copenhague. Ce sont elles qui ont fait la liaison avec les artistes danois pour l'album. Elles ont des âmes d'organisateurs. Lone est architecte et a fait ses débuts dans la peinture en 2000. Dorte est de formation d'agronomie et a commencé à peindre en 1990. Visitez www.henrirousseau.dk.

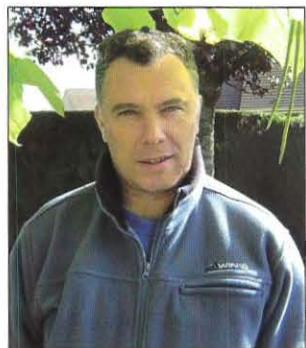
Dorte Marcussen og Lone Villaume er medarrangører af Celebration of LE DOUANIER ROUSSEAU i København. De ser udstillingen i Rundetårn i København som en unik mulighed for at fremme den naivistiske kunst i Danmark. Det er de to, der har skabt kontakten til de andre danske kunstnere i albummet. De er dygtige arrangører og samarbejdspartnere. Lone er arkitekt og debuterede som maler i 2000. Dorte er agronom og begyndte at male i 1990. Besøg også www.henrirousseau.dk.

Bente Kastbjerg

Diplômée Master en langues et histoire de l'art, Bente a réalisé les traductions français - danois pour ce projet. Elle travaille depuis plusieurs années comme traductrice freelance depuis son domicile près de Lyon où elle vit depuis bientôt 15 ans. Ce projet a été unique pour elle puisqu'il touche à une autre grande passion: l'art ! Elle a travaillé pour plusieurs organisations internationales avant de devenir traductrice libérale: www.mydanishtranslation.com

Bente har arbejdet som oversætter fra fransk til dansk på dette projekt. Hun er cand. mag. i fransk og kunsthistorie og har arbejdet som freelance oversætter i flere år fra sin bopæl i det sydlige Frankrig, hvor hun i øvrigt bor på 15. år. Dette projekt har været noget helt særligt for hende i og med at det berører en anden af hendes store interesser, nemlig kunst. Hun har tidligere arbejdet for forskellige internationale organisationer og er nu selvstændig: www.mydanishtranslation.com

Jacques Dubois

Maitre d'œuvre de cet album qu'il a voulu à la hauteur du Centenaire Rousseau à Copenhague, Jacques Dubois est devenu le spécialiste et l'expert en Art Naïf en Europe uniquement en organisant le Mondial d'Art naïf en Normandie, pendant 6 ans, en étant Kurator des 3 festivals de Katowice, en Pologne, de Commissaire d'exposition à Montivilliers pendant 3 Biennales et d'un Salon International à St Loubès, dans le Bordelais. Sa mission est de promouvoir partout l'Art naïf.

Jacques Dubois er manden bag dette album, som han håber præsenterer Celebration of LE DOUANIER ROUSSEAU i København på behørig vis. Efter at have organiseret festivalen "Mondial d'Art Naïf" i Normandiet 6 gange er han blevet én af Europas førende specialister og eksperter i naiv kunst. Han har desuden været kurator for 3 festivaler i Katowice i Polen og udstillingskommissær i Montivilliers ved 3 Biennaler samt ved en international salon i St. Loubès nær Bordeaux. Hans mission er at promovere naiv kunst.

Luis Porquet

Poète, essayiste, parolier, critique d'Art, Luis Porquet est né en 1949. Au cours de sa carrière journalistique, il a consacré de nombreux articles sur l'Art et la Culture. Des rencontres prestigieuses comme avec Dalí ou Henri Pichette, Jacques la Carrière etc.... l'ont définitivement orienté dans cette voie. Son œuvre a été couronnée par l'Académie Française et la Fondation de France. Plein d'humanité envers son prochain, il est d'une aide précieuse pour faire la promotion de l'Art naïf.

Poeten, essayskribenten, tekstforfatteren og kunstkritikeren Louis Porquet er født i 1949. Gennem sin karriere som journalist var han forfatter til mange artikler om kunst og kultur. De prestigiøse møder med Dalí, Henri Pichette, Jacques la Carrière osv. overbeviste ham om sit kald. Hans værk er blevet kronet af Académie Française og Fondation de France. Med sit humanistiske livssyn er han en værdifuld støtte i promoveringen af naiv kunst.

Ada et Piotr Kołodziej

De formation Ingénieur en électronique, Piotr est aussi le frère de Martha. Il est partie prenante depuis le début de l'aventure de l'Art Naïf. Il s'occupe du site : [www.mondialgartnaif.com](http://www.mondialdartnaif.com), il gère aussi toute la partie technique et la PAO avec les imprimeurs pour les 6 Festivals en Normandie, aussi pour cet album. Sa Société ART FISZ est spécialisé dans les sites internet. Sa passion est la photo qu'il partage avec sa femme Ada.

Piotr er oprindeligt uddannet elektronikingeniør, og han er samtidig Marthas bror. Han har således været en del af eventyret helt fra begyndelsen. Han er ansvarlig for hjemmetiden: www.mondialgartnaif.com og har taget sig af alt det tekniske ved de 6 festivaler i Normandiet. Han er en passioneret fotograf og deler denne interesse med sin kone Ada. Han har taget sig af lay out og DTP i dette album og har været ansvarlig for kontakten med trykkeriet. Hans firma ART FISZ er specialiseret i design af hjemmesider.

Cet Album rassemble 90 artistes de 16 pays différents pour rendre hommage au père de l'Art Naïf Moderne : Henri Rousseau (1844 – 1910), plus connu sous le vocable : « Le Douanier Rousseau ». Chaque artiste Naïf a réalisé une œuvre et un commentaire, avec son cœur, pour bien montrer que cet artiste a été un personnage influent dans l'histoire de l'Art du XX siècle.

Cet album se veut une marque de respect né d'un sentiment collectif d'appartenir à une même famille de personnes respectueuses des autres et vivants aux quatre coins de la terre.

Cet unique ouvrage sur Le Centenaire Du Douanier Rousseau est passé complètement inaperçu en France, par le Ministère de la Culture et de la Communication. Cet ouvrage collectif comble cette lacune faite par un pays à un de ses enfants, respecté pourtant par tous les autres pays de la terre.

**L'Art Naïf
est une mosaïque d'artistes unis dans un même but et dont chaque pièce est importante pour l'ensemble.**

Dette album viser de værker 90 kunstnere fra 16 forskellige lande har skabt for at hylde den moderne Naivistiske Kunst - Naivismens - bedstefar Henri Rousseau (1844-1910), også kendt under navnet "Tolderen". Hver kunstner bidrager med ord og billeder til en varm og kærlig fortælling om et menneske, der skabte kunsthistorie i det tyvende århundrede.

En fælles fortælling, der viser kunstnernes glæde og ydmyghed over at tilhøre den venlige familie fra alle fire verdenshjørner, der har Henri Rousseau som bedstefar samt deres respekt for alt det levende og livets mangfoldighed. Denne bog er med til at vise os alle, her i 100 året for hans død, hvor meget Rousseau betyder for lysten til at opleve og udøve Kunst. Alle kunstnere, hvilket land de end kommer fra, viser ham den dybeste respekt.

**Naivistisk Kunst
er som en mosaik - mangfoldig, farverig, overraskende - hvor hver enkel brik er vigtig for helheden.**

